

GENERALI ROMANIA ASIGURARE
REASIGURARE S.A.

RAPORT PRIVIND SOLVABILITATEA ȘI SITUAȚIA FINANCIARĂ

ANUL 2016

www.generali.ro

Index

Index.....	2
Introducere.....	3
Glosar.....	5
A. ACTIVITATE ȘI PERFORMANȚĂ.....	6
A.1. AFACERI.....	6
A.2. PERFORMANȚA PROCESULUI DE SUBSCRIERE.....	10
A.3. PERFORMANȚA INVESTIȚIILOR.....	10
Anexe.....	12
B. SISTEMUL DE GUVERNANȚA.....	17
B.1. INFORMATII GENERALE PRIVIND SISTEMUL DE GUVERNANȚA.....	17
B.2. CERINȚE DE COMPETENȚĂ ȘI ONORABILITATE.....	25
B.3. SISTEMUL DE MANAGEMENT AL RISCULUI SI EVALUAREA SOLVABILITĂȚII SI A RISCULUI PROPRIU.....	28
B.4. SISTEMUL DE CONTROL INTERN.....	32
B.5. FUNCȚIA DE AUDIT INTERN.....	36
B.6. FUNCȚIA ACTUARIALĂ.....	40
B.7. EXTERNALIZAREA.....	41
B.8. ORICE ALTE INFORMAȚII.....	42
C. PROFILUL DE RISC.....	43
C.1. RISCUL DE SUBSCRIERE.....	43
C.2. RISCUL DE PIATA.....	48
C.3. RISCUL DE CREDIT.....	51
C.4. RISCUL DE LICHIDITATE.....	54
C.5. RISCUL OPERATIONAL.....	56
C.6. ALTE RISCURI MATERIALE.....	58
C.7. ORICE ALTE INFORMAȚII.....	59
D. EVALUAREA ÎN SCOPUL SOLVABILITĂȚII.....	60
D.1. ACTIVE.....	63
D.2. PROVIZIOANE TEHNICE.....	68
D.3. ALTE PASIVE.....	77
D.4. METODE ALTERNATIVE PENTRU EVALUARE.....	83
D.5. ORICE ALTE INFORMAȚII.....	84
Anexe.....	89
E. MANAGEMENTUL CAPITALULUI.....	98
E.1. FONDURI PROPRII.....	98
E.2. CERINȚA DE CAPITAL DE SOLVABILITATE ȘI CERINȚA MINIMA DE CAPITAL.....	102
E.3. UTILIZAREA SUBMODULULUI DE RISC AL CAPITALULUI SOCIAL BAZAT PE DURATA ÎN CALCULAREA CERINȚEI DE CAPITAL DE SOLVABILITATE.....	103
E.4. DIFERENȚELE DINTRE FORMULA STANDARD ȘI MODELUL INTERN.....	103
E.5. NERESPECTAREA CERINȚEI MINIME DE CAPITAL SI NERESPECTAREA CERINȚEI PRIVIND CAPITALUL DE SOLVABILITATE.....	104
E.6. ORICE ALTE INFORMAȚII.....	104
Anexe.....	105

Introducere

S.C. Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A. (de aici înainte numită "Generali Romania" sau "Compania") care intră sub incidența Directivei Solvabilitate II are obligația de a întocmi și publica propriul Raport privind Solvabilitatea și Situația Financiară (SFCR)

Acest lucru este în conformitate cu Directiva 2009/138/CE (Directiva "Solvabilitate II"), precum și cu Regulamentul delegat 2015/35/CE ("Actul delegat") și liniile directoare aferente.

Obiectivul Raportului privind Solvabilitatea și Situația Financiară (SFCR) este creșterea transparenței pe piața asigurărilor, solicitând întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să prezinte public, cel puțin anual, un raport privind solvabilitatea și situația financiară a acestora.

Titularii de polițe și beneficiarii sunt principalii adresanți ai SFCR care în acest fel beneficiază de o disciplină sporită a pieței de asigurări care încurajează cele mai bune practici, precum și de o mai mare încredere a pieței, care în final permite o mai bună înțelegere a afacerilor.

Conținutul specific SFCR este definit de legislația primară și de măsurile acestuia de punere în aplicare - care furnizează informații detaliate cu privire la aspectele esențiale ale activităților sale, cum ar fi o descriere a activității și performanței societății, sistemul de guvernare, profilul de risc, evaluarea activelor și obligațiilor și managementul de capital - în scopuri de solvabilitate.

În sensul prezentului Regulament, "moneda de raportare" este moneda utilizată pentru întocmirea situațiilor financiare ale societății de asigurare sau reasigurare (Ron).

Generali Romania publică în cadrul rapoartelor privind solvabilitatea și situația financiară cel puțin următoarele modele:

(a) modelul S.02.01.02 din Anexa I care specifică informațiile bilanțului utilizând evaluarea în conformitate cu Articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.02.01 din Anexa II la prezentul Regulament;

(b) modelul S.05.01.02 din Anexa I, care specifică informațiile privind primele, daunele și cheltuielile pe țări, utilizând principiile de evaluare și recunoaștere utilizate în situațiile financiare ale societății, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.05.01 din Anexa II la prezentul Regulament, pentru fiecare linie de activitate definită în Anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2015/35;

(c) modelul S.05.02.01 din Anexa I, care specifică informațiile privind primele, daunele și cheltuielile pe țări, utilizând principiile de evaluare și recunoaștere utilizate în situațiile financiare ale societății, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.05.02 din Anexa II;

(d) modelul S.12.01.02 din Anexa I, care precizează informații privind rezervele tehnice referitoare la asigurarea de viață și asigurarea medicală desfășurate pe o bază tehnică similară cu cea a asigurărilor de viață ("asigurare de sănătate SLT") pentru fiecare linie de activitate definită în Anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2015/35, în conformitate cu instrucțiunile din secțiunea S.12.01 din Anexa II la prezentul Regulament;

(e) modelul S.17.01.02 din Anexa I, care precizează informații privind rezervele tehnice de asigurare generală, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.17.01 din Anexa II la prezentul Regulament, pentru fiecare linie de activitate definită în Anexa I la Regulamentul Delegat (UE) 2015/35;

(f) modelul S.19.01.21 din Anexa I, care precizează informațiile privind daunele din asigurare generală sub formă de triumphiuri de dezvoltare, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.19.01 din Anexa II pentru activitatea totală de asigurări generale;

(g) modelul S.22.01.21 din Anexa I, care precizează informații privind impactul garanției pe termen lung și al măsurilor tranzitorii, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.22.01 din Anexa II;

(h) modelul S.23.01.01 din Anexa I, care precizează informații privind fondurile proprii, inclusiv fondurile proprii de bază și fondurile proprii auxiliare, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.23.01 din Anexa II;

(i) modelul S.25.01.21 din Anexa I, specificând informații privind Cerința de Capital de Solvabilitate calculată utilizând formula standard, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.25.01 din Anexa II;

(j) modelul S.28.02.01 din Anexa I, care specifică Cerința Minimă de Capital pentru întreprinderile de asigurare care desfășoară atât activități de asigurări de viață, cât și de asigurări generale, în conformitate cu instrucțiunile stabilite în secțiunea S.28.02 din Anexa II.

Prezentul document respectă structura din Anexa XXa Regulamentului Delegat.

Nota explicativa:

Actualul raport a fost modificat, pe baza recomandarilor auditorului.

Urmatoarele pozitii au fost modificate in bilant:

- creantele de la asigurati si intermediari au scazut cu suma de 88,85 mil lei reprezentand rate de prima viitoare.

-datoriile catre intermediari si asigurati au scazut cu suma de 13,99 mil lei reprezentand comisionul aferent ratelor de prima viitoare.
--

-cea mai buna estimare a a rezervelor tehnice de prima a scazut cu suma de 74,86 mil lei dupa considerarea ratelor de prima viitoare in intrarile de fluxuri de numerar.
--

Cerinta de solvabilitate si capitalul minim cerut au fost recalculat ca urmare a ajustarilor efectuate in bilant in urma acestor modificari rezultand cresterea ratei de solvabilitate cu 10,99%.

Glosar

Prime brute subscrise: Primele brute pentru asigurarile directe și acceptate de terți.

Prime brute emise în asigurare directă: Primele brute subscrise din asigurarile directe

Rata combinata (COR): Acesta este un indicator de performanță tehnică pentru segmentul P&C, calculat ca pondere a coeficientului de pierdere și a cheltuielilor de achiziție și generale (coeficient de cheltuieli) pentru primele obținute.

Raport de solvabilitate II: definit ca raport dintre Fondurile Proprii Eligibile și cerința de Capital de Solvabilitate a grupului, ambele calculate în conformitate cu definițiile regimului SII. Fondurile proprii sunt determinate net din dividendul propus. Raportul este destinat ca fiind preliminar, întrucât raportul definitiv de solvabilitate și reglementare va fi prezentat autorității de supraveghere în conformitate cu programul prevăzut de regulamentul Solvabilitate II pentru raportarea oficială.

Zonă de consolidare echivalentă: Se referă la domeniul echivalent de consolidare.

Condiții echivalente: Fac referire la ratele de schimb echivalente și la domeniul echivalent de consolidare.

Autoritatea de Supraveghere Financiară – ASF: <http://asfromania.ro/> . Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF) s-a înființat în 2013 ca autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independență, autofinanțată și își exercită atribuțiile prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor (C.S.A.) și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.)

Assicurazioni Generali S.p.A. este **Compania Mama (Parent Company)** a Grupului Generali, (<http://www.generali.com/info/legal-information>). În textul prezentului document cu privire la guvernanța poate fi întâlnită terminologia de Companiei Mama - Parent Company.

Generali Group – Grupul Generali

Generali Holding (GHO) – Generali Holding

Consiliul de Supraveghere (Supervisory Board): SB – Consiliul de Supraveghere al Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A.

Directorat: BoD - Directoratul Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A.

Chief Executive Officer (CEO) – Director General

Chief Risk Officer (CRO) – Funcția de Risk Management în cadrul Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A.; Biroul de Management al Riscului

GIR & CFO Hub - Raportare Integrată la nivelul Grupului și Platforma Directorului Financiar

Chief Financial Officer - Director Financiar (CFO)

A. ACTIVITATE ȘI PERFORMANȚĂ

A.1. ACTIVITATE

Istoria Generali România a început în 1835, la Brăila, și având, în principal, ca obiect de activitate, asigurarea mărfurilor transportate. În 19 martie 1897, tot la Brăila, când a fost înființată, cu sprijinul Banks Marmorosch Blank & Co., Societatea românească "**Societatea Română de Asigurări Generale**". Activitatea de asigurare a fost efectuată până în anul 1948, când, –din cauza contextului politic, Grupul Generali a fost forțat să se retragă de pe piața est-europeană, inclusiv din România.

În 1993, după 45 de ani, Generali revine în România și înființează compania de asigurări S.C. Generali România Asigurare Reasigurare S.A. (denumită în continuare "Generali România" sau "Compania") ca o societate comercială pe acțiuni cu capital mixt, privat, axată pe produse de asigurări generale.

Generali România operează pe baza Actului Constitutiv și a legilor care reglementează organizarea și funcționarea societăților comerciale și a companiilor din domeniul asigurărilor.

Sediul societății este la următoarea adresă: București, Piața Charles de Gaulle nr. 15, etajele 6 și 7, sector 1.

Pe baza datelor publice, în 2016, Generali România se afla printre primele 10 companii de asigurări, cu cel mai mic număr de reclamații. Compania a fost plasată printre cei mai prestigioși trei asigurători de prestigiu și de încredere.

Principalul obiectiv al companiei este acela de a oferi asigurări, reasigurări și de achita despăgubiri în baza obligațiilor asumate prin contractele

Generali România este autorizată să practice atât asigurări de viață cât și asigurări generale.

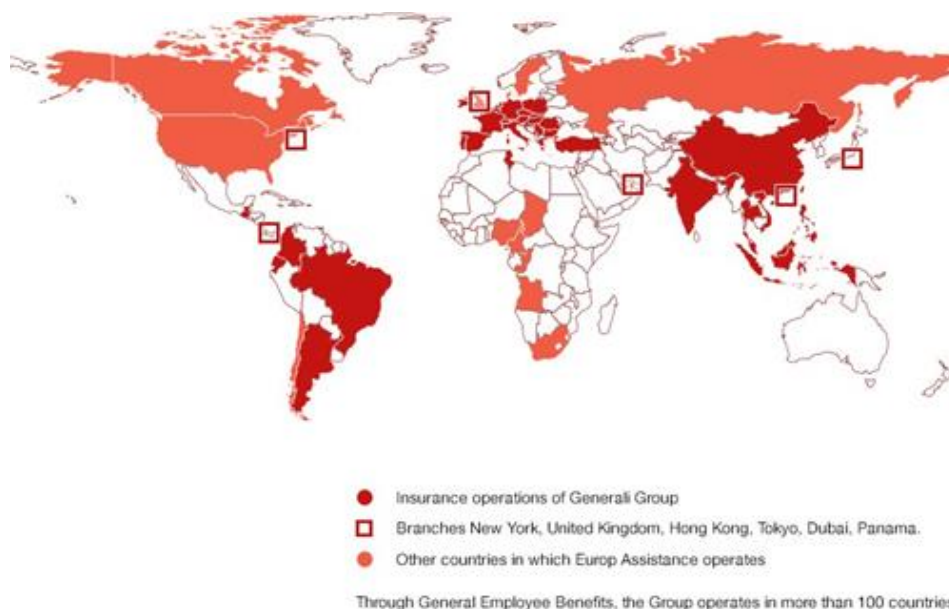
Activitatea Generali România este monitorizată de autoritatea responsabilă de piața de asigurări: Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.). Adresa A.S.F. este Splaiul Independenței Nr. 15, sector 5, cod postal 050092, București, România.

Auditorul financiar al societății este: Ernst & Young Assurance Services SRL, București, sector 1, Tower Center, strada Ion Mihalache, Nr. 15-17.

Generali România este parte a Grupului Generali, care este unul dintre cei mai mari asigurători din lume, cu o ofertă inovatoare de produse și o diversificare geografică semnificativă. Activitățile acoperă Asigurările de viață (economii, protecția familiei și politicile legate de unitate etc.) și Asigurările P&C (asigurare auto, de locuință, de accident și de sănătate etc.). Grupul Generali se numără printre liderii sectorului de retail și, de-a lungul timpului, și-a consolidat poziția în sectorul corporativ cu o unitate internațională dedicată.

Generali este, de asemenea, un jucător global activ în managementul activelor, cu fonduri administrate de 500 de miliarde de euro în active. Grupul operează printr-o strategie axată pe mai multe canale pentru a satisface nevoile diferite ale clienților săi. Pe lângă rețeaua internațională de agenți și consilieri financiari, Grupul Generali a adăugat brokeri, bancassurance și canale directe de telefon și web.

În ultimii ani, prezența internațională este punctul forte al Grupului Generali. Generali este liderul de piață în Italia, cu o bază solidă în Europa și care vizează să-și continue dezvoltarea, concentrându-se pe Asia și America de Sud. Grupul este principalul al doilea asigurator ca mărime din Germania, iar în Franța este al șaptelea în segmentul de asigurări de viață (4,9% din piață) și al șaselea în segmentul P&C (4,6%).

În ultimii unsprezece ani, deși își menține poziția de lider în Italia, Grupul Generali și-a întărit prezența în restul lumii, care generează în prezent 66% din venitul din prime al Grupului.

În special, Grupul Generali este principalul asigurător din Italia, al doilea ca mărime din Germania, iar în Franța este al șaptelea în segmentul de asigurări de viață (4,9% din piață) și al șaselea în segmentul P&C (4,6%).

Grupul Generali are, de asemenea, o prezență semnificativă în Asia și în special în China, India și Indonezia, unde Grupul Generali are ca obiectiv creșterea și dezvoltarea comercială. Grupul este unul dintre cei mai mari operatori străini de asigurări din America Latină.

Generali CEE Holding este unul dintre cei mai mari asiguratori, din Europa Centrală și de Est, lider în termeni de rentabilitate. Grupul ocupă locul doi în Cehia, Ungaria și Serbia, al treilea în Slovacia și se află printre primii zece în alte țări. Zona CEE include Cehia (CZ), Polonia (PL), Ungaria (HU), Slovacia (SK), Serbia, Muntenegru, România, Slovenia, Bulgaria și Croația. Primele brute subscrise se ridică la 3,5 miliarde euro, cu un rezultat operațional total de 461 milioane euro.

În ceea ce privește volumul, principalele piețe de asigurări sunt Cehia, Polonia, Ungaria, Slovacia. Contribuția piețelor minore s-a îmbunătățit în ultimii ani, rezultând într-o creștere a veniturilor din prime din volumul total al zonei. Generali CEE cel mai performant asigurător din întreaga regiune prin rentabilitate tehnică, cu un rata net combinat pe termen mediu și lung, sub 90%.

Indicatori la data de 31 decembrie 2016

Principalul domeniu de activitate al Companiei este "Activități de asigurare - cod CAEN 651".
 Obiectul principal de activitate al Companiei este "Activități de asigurare de viață - cod CAEN 6511".
 Obiectivele secundare ale activității sunt:

- Alte activități de asigurare (cu excepția asigurărilor de viață) - Cod CAEN 6512;
- Activități de reasigurare - cod CAEN 6520.

La data de 31 decembrie 2016, structura acționarului este următoarea:

Acționar	Număr de acțiuni	%
Generali CEE Holding B.V.	1.789.475.131	99,9711123
Alte persoane juridice	515.403	0,028793
Persoane fizice	1.683	0,000094
Total	1.789.992.217	100

Pentru a veni în ajutorul clienților pe pagina web a companiei a fost detaliată structura teritorială a Generali România: <https://www.generali.ro/despre-noi/retea-agentii-generali>.

În ceea ce privește sistemul de guvernanță și structura internă care permite companiei să își îndeplinească obiectivele, structura organizațională a Companiei constă, în mod tipic, din următoarele structuri verticale:

- Divizia - o unitate care acumulează mai multe responsabilități asupra unei funcții specifice pe durata întregului proces de desfășurare a activităților de asigurare. Divizia este cea mai înaltă unitate organizațională. Acesta poate consta din mai multe departamente, birouri, agenții și/sau funcții.
- Departamentul - unitate directă și subordonată unei Divizii, care raportează direct Șefului Diviziei sau Directoratului. Departamentul poate fi format din mai multe birouri, agenții și/sau funcții.
- Biroul - unitate ierarhică în cadrul unui departament sau subordonată direct unui departament, unei divizii sau direct Directorului General. Biroul poate fi alcătuit din mai multe agenții sau funcții de raportare directă.
- Agenția - o unitate ierarhică în cadrul unui Birou, care este subordonată direct unui birou, departament, divizie sau direct Directoratului. Agenția constă, de obicei, din mai multe posturi de raportare directă.
- Funcție - o unitate ierarhică în cadrul unei agenții și subordonată direct unei agenții, unui birou, departament, divizie sau direct Directoratului.

În 2016, structurile principale ale Generali România au fost:

I. UNITĂȚI CARE RAPORTEAZĂ CONSILIULUI DE SUPRAVEGHERE

- I.1. Departamentul de Audit Intern
- I.2. Comitetul de audit
- I.3. Comitetul de remunerație
- I.4. Comitetul de Management al Riscurilor

II. UNITĂȚI CARE RAPORTEAZĂ DIRECTORATULUI

- II.1. Departamentul de Control Intern
- II.2. Biroul de Management al Riscurilor
- II.3. Comitetul pentru produse și subscrieri
- II.4. Comitetul pentru Siguranța și Securitatea la locul de muncă
- II.6. Comitetul pentru combaterea spălării banilor și finanțarea actelor de terorism
- II.7. Comitetul pentru Situații de Criză
- II.8. Funcția de comunicare

III. DIVIZIA DE VÂNZĂRI ȘI MARKETING

- III.1 DEPARTAMENTUL REȚELEI DE VÂNZĂRI INTERNE
- III.2. DEPARTAMENTUL PARTENERILOR EXTERNI
- III.3. MARKETING și DEPARTAMENTUL CRM
- III.4. BIROUL BENEFICIILOR ANGAJAȚILOR
- III.5. BIROUL AGENȚIILOR DE TURISM
- III.6. AGENȚIA DE RAPORTARE ȘI PLANIFICARE A VÂNZĂRILOR
- III.7. DEPARTAMENTUL DE ASIGURĂRI GENERALE CORPORATIVE

IV. DIVIZIA OPERAȚIUNI

- IV.1. DIVIZIA IT
- IV.2. DEPARTAMENTUL DE PLĂȚI ȘI POLITICI SPECIALE
- IV.3. DEPARTAMENTUL DE ACHIZIȚII ȘI FACILITĂȚI
- V. DIVIZIA FINANCIARĂ
 - V.1. DEPARTAMENTUL DE CONTABILITATE
 - V.2. DEPARTAMENTUL DE CONTROLLING
 - V.3. DEPARTAMENTUL BIROULUI ADMINISTRATIV DE TREZORERIE ȘI INVESTIȚII
 - V.4. Serviciu actuariat asigurări generale
 - V.5. Serviciu actuariat asigurări de viață
 - V.6. Serviciu de validare si suport actuariat
 - V.7. Departamentul de comisioane și asistență
- VI. DIVIZIA TEHNICĂ
 - VI.1. DIVIZIA DAUNE
 - VI.2. DEPARTAMENTUL DE INVESTIGAȚII SPECIALE
 - VI.3. DIVIZIA PRODUSE

A.2. PERFORMANȚA PROCESULUI DE SUBSCRIERE

Volumul total al primelor brute subscrise de Generali România a crescut substanțial în 2016, ajungând la 642,78 milioane de lei la sfârșitul anului, în creștere cu 32,7% față de anul precedent.

Segmentul de asigurări generale a raportat o dezvoltare semnificativă în 2016, subscrierile ajungând la valoarea de 573,68 de milioane de lei la finele anului, în creștere cu 38,5 % față de 2015.

Creșterea activității de asigurări generale a fost susținută în principal de sectorul RCA pentru care volumul de prime brute subscrise a crescut la 204,71 de milioane de lei în 2016, determinată de o creștere de trei ori a numărului de contracte încheiate în comparație cu anul precedent. Cota de piață deținută de Generali Romania pe segmentul RCA a atins 5,1 % în 2016.

Și segmentul CASCO a raportat, de asemenea, o creștere de aproape 4 % comparativ cu 2015, cu un volum al primelor brute subscrise de 190,17 de milioane de lei în 2016.

Îmbunătățiri sunt, de asemenea, vizibile în segmentul non-auto, cu un volum al primelor brute subscrise mai mare cu 2,6 % comparativ cu anul precedent. O dezvoltare accelerată a fost observată în cazul asigurărilor de sănătate, sprijinită de o ofertă personalizată care a răspuns în mod eficient nevoilor clienților corporativi și din retail, creșterea înregistrată fiind de 119.5 % în 2016.

Ca urmare a creșterii subscrierilor din segmentul asigurărilor generale, media asigurărilor de viață din totalul activităților Generali România a scăzut la 10,75 % la sfârșitul anului. În termeni absoluți, primele brute subscrise în asigurările de viață au rămas la o valoare asemănătoare cu cea din 2015, marcând o scădere ușoară de 1,8% și ajungând la 69,1 milioane de lei la finele anului, în concordanță cu obiectivele de afaceri ale societății.

Având în vedere că raportul net combinat a raportat o îmbunătățire de aproape 8 puncte procentuale comparativ cu perioada anterioară, 2016 a fost cel de-al patrulea an consecutiv în care Generali România și-a atins obiectivele de afaceri și a raportat rezultate financiare pozitive. Profitul după impozitare raportat pentru 2016 a fost de 67,77 de milioane de lei, ușor în scădere în comparație cu anul precedent, confirmând eficacitatea strategiei pentru dezvoltarea afacerilor și optimizarea proceselor de afaceri.

A.3. PERFORMANȚA INVESTIȚIILOR

Investițiile financiare joacă un rol important în contul de profit și pierdere al societății, împreună cu activitățile de asigurare și reasigurare. Acestea aduc o contribuție majoră activelor generale ale societății și sunt finanțate în principal din primele de asigurare.

Începând cu anul 2015, activitățile de management al activelor au fost externalizate către Generali CEE Investments. Managementul activităților cu privire la activele societății este efectuat conform Politicii de investiții a grupului, aprobată la nivel local de către Consiliul de Supraveghere în data de 10.03.2016, care definește principiile și standardele minime de gestionare și control (Guvernanță) al investițiilor și activităților de investiții ale Grupului, precum și riscurile inerente asociate prezente și în perspectivă.

Scopul principal al activităților de management al activelor este creșterea performanței de investiții și îmbunătățirea managementului riscurilor investițiilor.

Societatea are o strategie de investiții care respectă cerințele principiului prudenței.

Obiectivul strategiei este de a asigura randamentul potențial adecvat, precum și garanția că societatea poate să își îndeplinească întotdeauna obligațiile fără costuri nejustificate și în conformitate cu cerințele sale de capital interne și externe. Pentru perioada de raportare nu există investiții în securitizare.

Performanța portofoliului de investiții al societății

Instrumente financiare - portofoliu tradițional	Asigurări generale	Asigurări de viață
	Ron	Ron
Dividende	2.105.848	886
Dobândă	21.722.060	11.080.817
Chirie	96.599	
Venituri și pierderi nete	-1.821.229	-55.547
Venituri și pierderi nerealizate	-584.817	-206.143
Total	21.518.461	10.820.013

Veniturile din dobânzi rămân, ca în fiecare an, principalul contributor la rezultatul financiar și îndeplinirea planului, datorită unui portofoliu solid și diversificat, atât pentru activitatea de asigurări generale, cât și pentru asigurările de viață. Scăderea veniturilor din dobânzi raportată la sumele investite este cauzată de randamentele scăzute de reinvestire în instrumente cu venit fix

Instrumente financiare - active deținute în portofoliile Unit- Linked	
	Ron
Dividende	1.417.695
Dobândă	412.179
Venituri și pierderi nete	168.459
Venituri și pierderi nerealizate	96.983
Total	2.095.315

Veniturile din dividende contribuie cel mai mult la rezultatul portofoliului Unit Linked, deoarece componenta lor semnificativă este investită în acțiuni.

Principalii contributory la venituri financiare sunt obligațiunile și acțiunile, atât pentru portofoliul de asigurări de generale, cât și de viață

Categorie portofoliului de asigurări generale	Dividende	Dobândă	Venituri și pierderi nerealizate	Închiriere
	Ron	Ron	Ron	Ron
Titluri de stat		17.821.651	-1.358.296	
Obligațiuni corporative		3.859.963	256.226	
Acțiuni	2.105.848		-273.014	
Numerar și depozite		40.446		
Active			790.268	96.599
Total	2.105.848	21.722.060	-584.816	96.599

Categorie portofoliului de asigurări de viață	Dividende	Dobândă	Venituri și pierderi nete	Venituri și pierderi nerealizate
	Ron	Ron	Ron	Ron
Dividende		8.737.472	-58.451	119.122
Titluri de stat		2.336.456	2.904	-566.796
Obligațiuni corporative	886			
Acțiuni		6.889		241.531
Total	886	11.080.817	-55.547	-206.143

Cheltuieli financiare	Asigurări generale	Asigurări de viață
	Ron	Ron
Cheltuieli cu dobânda la depozitele de reasigurare	5.504	77.722
Alte cheltuieli financiare	1.420.205	560.219

Anexe**S.05.01.02 Prime, daune și cheltuieli pe linie de afaceri (1/3)**

(mii lei)	Linia de afaceri pentru: obligațiile de asigurare și reasigurare în segmentul asigurărilor generale (asigurare directă și reasigurare proporțională)								
	Asigurare pentru cheltuieli medicale	Asigurare de protecție a veniturilor	Asigurare de accidente de muncă și boli profesionale	Asigurare de răspundere civilă auto	Alte asigurări auto	Asigurare maritimă, aviațică și de transport	Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri	Asigurare de răspundere civilă generală	Asigurare de credite și garanții
Prime subscrise									
Brut – Asigurare directă	10.095	2.234	0	204.711	190.171	4.709	127.815	17.585	266
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	587	40	0
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasurătorilor	4.292	347	0	51.163	3.859	4.449	55.913	10.511	179
Net	5.803	1.887	0	153.548	186.312	260	72.489	7.114	87
Prime câștigate									
Brut – Asigurare directă	6.412	2.170	0	123.782	188.225	4.360	129.855	17.621	577
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	540	14	0
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasurătorilor	1.926	310	0	51.163	3.859	4.092	56.464	11.026	431
Net	4.486	1.860	0	72.619	184.367	268	73.931	6.609	145
Daune aparute									
Brut – Asigurare directă	3.872	-148	0	78.371	89.204	-6.561	41.475	6.860	100
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasurătorilor	519	104	0	37.211	-67	-3.949	22.361	3.103	-41
Net	3.353	-252	0	41.160	89.271	-2.612	19.114	3.757	141
Variațiile altor rezerve tehnice									
Brut – Asigurare directă	0	-52	0	3.126	33	-5	1.232	0	0
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Reasigurare neproporțională acceptată	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasurătorilor	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Net	0	-52	0	3.126	33	-5	1.232	0	0
Cheltuieli	5.094	987	0	41.240	66.364	748	46.491	3.187	67
Alte cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	0	0

S.05.01.02 Prime, daune și cheltuieli pe linie de afaceri (2/3)

(mii lei)	Linia de afaceri pentru: obligațiile de asigurare și reasigurare în segmentul asigurărilor generale (asigurare directă și reasigurare proporțională acceptată)			Linie de afaceri pentru: reasigurare neproporțională				Total
	Asigurare de protecție juridică	Asistență	Pierderi financiare diverse	Sănătate	Accidente și răspunderi	Maritimă, aviatică și de transport	Bunuri	
Prime subscrise								
Brut – Asigurare directă	0	15.248	228	0	0	0	0	573.062
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	0	0	0	627
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	0	0	0	1	0	0	1
Partea reasurătorilor	0	259	0	0	0	0	0	130.971
Net	0	14.989	228	0	1	0	0	442.719
Prime câștigate								
Brut – Asigurare directă	0	15.626	232	0	0	0	0	488.861
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	0	0	0	554
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	7	0	0	7
Partea reasurătorilor	0	259	0	0	0	0	0	129.531
Net	0	15.368	232	0	7	0	0	359.891
Daune aparute								
Brut – Asigurare directă	0	4.565	11	0	0	0	0	217.748
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	0	-6.288	0	-6.288
Partea reasurătorilor	0	0	0	0	0	5.454	0	64.695
Net	0	4.565	11	0	0	-11.742	0	146.765
Variațiile altor rezerve tehnice								
Brut – Asigurare directă	0	190	0	0	0	0	0	4.525
Brut – Primiri în reasigurare	0	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Reasigurare neproporțională acceptată	0	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasurătorilor	0	0	0	0	0	0	0	0
Net	0	190	0	0	0	0	0	4.525
Cheltuieli	0	10.129	96	0	0	0	0	174.403
Alte cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	1.050
Total cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	175.453

S.05.01.02 Prime, daune și cheltuieli pe linie de afaceri (3/3)

(mii lei)	Linia de afaceri pentru: obligații de asigurare de viață					Obligații de reasigurare de viață			Total
	Asigurar e de sănătate	Asigurare cu participare la profit	Asigurare de tip index- linked sau unit-linked	Alte asigurări de viață	Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare de sănătate	Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare, altele decât obligațiile de asigurare de sănătate	Reasigurar e de sănătate	Reasi gurare de viață	
Prime subscrise									
Brut	604	31.842	7.296	29.312	0	0	0	50	69.103
Partea reasiguratorilor	0	51	0	14.314	0	0	0	0	14.365
Net	604	31.792	7.296	14.998	0	0	0	50	54.739
Prime câștigate									
Brut	726	32.900	7.296	29.207	0	0	0	46	70.175
Partea reasiguratorilor	0	51	0	13.814	0	0	0	0	13.865
Net	726	32.850	7.296	15.393	0	0	0	46	56.310
Daune aparute									
Brut	119	17.622	3.389	11.776	0	3.156	0	18	36.081
Partea reasiguratorilor	0	0	0	7.992	0	1.196	0	0	9.188
Net	119	17.622	3.389	3.784	0	1.960	0	18	26.893
Variațiile altor rezerve tehnice									
Brut	0	-11.745	-3.265	1.440	0	0	0	-1	-13.571
Partea reasiguratorilor	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Net	0	-11.745	-3.265	1.440	0	0	0	-1	-13.571
Alte cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	0	126
Total cheltuieli	0	0	0	0	0	0	0	0	16.639

S.05.02.01 Prime, daune și cheltuieli pe țări (1/2)

(mii lei)	Țara de origine	Total primele 5 țări și țara de origine - obligații de asigurare generală					Total primele 5 țări și țara de origine
	RO	MD	BG	AE	0	0	0
Prime subscrise							
Brut – Asigurare directă	573.062	0	0	0	0	0	573.062
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	37	581	10	0	0	0	627
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	1	0	0	0	0	1
Partea reasiguratorilor	130.947	15	10	0	0	0	130.971
Net	442.152	567	0	0	0	0	442.719
Prime câștigate							
Brut – Asigurare directă	488.861	0	0	0	0	0	488.861
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	34	517	3	0	0	0	554
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	7	0	0	0	0	7
Partea reasiguratorilor	129.523	4	3	0	0	0	129.531
Net	359.371	520	0	0	0	0	359.891
Daune aparute							
Brut – Asigurare directă	217.748	0	0	0	0	0	217.748
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Primiri în reasigurare neproporțională	0	0	0	-6.288	0	0	-6.288
Partea reasiguratorilor	59.241	0	0	5.454	0	0	64.695
Net	158.507	0	0	-11.742	0	0	146.765
Variațiile altor rezerve tehnice							
Brut – Asigurare directă	4.525	0	0	0	0	0	4.525
Brut – Primiri în reasigurare proporțională	0	0	0	0	0	0	0
Brut – Reasigurare neproporțională acceptată	0	0	0	0	0	0	0
Partea reasiguratorilor	0	0	0	0	0	0	0
Net	4.525	0	0	0	0	0	4.525

S.05.02.01 Prime, daune și cheltuieli pe țări (2/2)

(mii lei)	Țara de origine	Total primele 5 țări și țara de origine - obligații de asigurare generală					Total primele 5 țări și țara de origine
	RO	MD	0	0	0	0	
Prime subscrise							
Brut	69.053	50	0	0	0	0	69.103
Partea reasiguratorilor	14.365	0	0	0	0	0	14.365
Net	54.689	50	0	0	0	0	54.739
Prime câștigate							
Brut	70.129	46	0	0	0	0	70.175
Partea reasiguratorilor	13.865	0	0	0	0	0	13.865
Net	56.265	46	0	0	0	0	56.310
Daune aparute							
Brut	36.063	18	0	0	0	0	36.081
Partea reasiguratorilor	9.188	0	0	0	0	0	9.188
Net	26.874	18	0	0	0	0	26.893
Variațiile altor rezerve tehnice							
Brut	-13.570	-1	0	0	0	0	-13.571
Partea reasiguratorilor	0	0	0	0	0	0	0
Net	-13.570	-1	0	0	0	0	-13.571
Cheltuieli	16.512	1	0	0	0	0	16.513
Alte cheltuieli	0	0	0	0	0	0	126
Total cheltuieli	0	0	0	0	0	0	16.639

B. SISTEMUL DE GUVERNANTA

B.1. INFORMATII GENERALE PRIVIND SISTEMUL DE GUVERNANTA

B.1.1. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA GUVERNANȚA GENERALĂ: STRUCTURA ADMINISTRATIVĂ, ORGANISMELE DE MANAGEMENT SAU SUPRAVEGHERE, DESCRIEREA ROLURILOR ȘI A RESPONSABILITĂȚILOR, DETALII CU PRIVIRE LA SEPARAREA RESPONSABILITĂȚILOR (EXISTENȚA COMISIILOR RELEVANTE TREBUIE MENȚIONATĂ)

Generali România a fost constituită conform prevederilor Legii nr. 31 / 1990 privind societățile comerciale. Principalul document care statutează societatea este Actul constitutiv al Generali România care conține prevederi cu privire la misiunea, obiectivele și scopul companiei precum și principalele prevederi ale sistemului de guvernare, managementul, administrarea și controlul în cadrul societății sunt efectuate de către:

- Adunarea Generală a Acționarilor
- Consiliul de Supraveghere
- Directoratul.

Administrarea societății

Generali România este administrată în sistem dualist de un Consiliu de Supraveghere și un Directorat în conformitate cu dispozițiile legale și cu Actul constitutiv al societății.

Consiliul de Supraveghere

Consiliul de Supraveghere al Generali România este stabilit de Actul constitutiv și este compus din 3 membri.

Atribuțiile principale ale Consiliului de Supraveghere pe parcursul anului 2016 au fost următoarele:

- exercită control permanent asupra conducerii societății de către Directorat;
- desemnează și revocă membrii Directoratului și stabilește remunerația lor;
- controlează conformitatea cu legea, cu Actul constitutiv și cu hotărârile Adunării generale a operațiunilor de management ale societății;
- raportează cel puțin o dată pe an Adunării generale a acționarilor despre activitatea de supraveghere desfășurată;
- reprezintă societatea în raporturile cu Directoratul;
- stabilește remunerarea membrilor Directoratului;
- convoacă Adunarea generală a acționarilor în cazuri excepționale, când interesul societății o cere;
- acordă aprobarea inițială cu privire la anumite activități efectuate de Directorat în numele societății așa cum este detaliat mai jos în prezentul Act constitutiv, în cazul în care valoarea lor ajunge la limita impusă prin decizia Consiliului de Supraveghere, dar nu ajunge la jumătate din valoarea contabilă a activelor societății în momentul în care se încheie o astfel de tranzacție sau document.

Consiliul de Supraveghere este responsabil pentru stabilirea și menținerea unui control intern adecvat și eficient. O parte dintre responsabilitățile principale este prezentată în cele ce urmează:

- Consiliul de Supraveghere este responsabil pentru managementul strategic al societății, pentru stabilirea obiectivelor, pentru aprobarea planului de afaceri, efectuarea evaluării pentru a nu se depăși limitele bugetului și, pe baza unor acorduri formale și transparente, acesta trebuie să efectueze evaluarea poziției financiare a societății;
- Consiliul de Supraveghere stabilește anual criteriile relevante pentru monitorizarea rezultatului activității Directoratului și al societății și evaluează aplicarea criteriilor;

- Consiliul de Supraveghere revizuieste, cel puțin anual, activitatea societății și perspectivele sale de dezvoltare, pentru a stabili planul de afaceri pentru anul următor;
- Consiliul de Supraveghere are responsabilitatea de a se asigura că există un cadru adecvat pentru verificarea modului în care sunt aplicate legile specifice în ceea ce privește raportarea către A.S.F.;
- Consiliul de Supraveghere analizează adecvarea, eficiența și actualizarea sistemului de management / management al riscurilor pentru gestionarea eficientă a activelor deținute de societate și administrarea riscurilor la care este expusă;
- Consiliul de Supraveghere aprobă externalizarea de activități și/sau funcții, se asigură că sunt respectate cerințele privind externalizarea / delegarea activităților operaționale sau funcțiilor, înainte de a efectua o astfel de externalizare și pe parcursul perioadei de externalizare / delegare;
- Consiliul de Supraveghere consideră și determină politica de remunerare a societății pentru a corespunde cu strategia de afaceri, obiectivele și interesele pe termen lung și include măsuri de prevenire a apariției conflictelor de interese;
- Consiliul de Supraveghere se asigură că toate angajamentele legate de remunerare sunt corecte și responsabil structurate și că politicile de remunerare permit și promovează managementul eficient al riscurilor fără a duce la asumarea de riscuri peste toleranța la risc a societății;
- Consiliul de Supraveghere trebuie să comunice părților interesate, comunicare bazată pe strategia de comunicare care îndeplinește cel puțin următoarele cerințe:
 - i. asigură un tratament echitabil pentru acționari și părțile interesate;
 - ii. divulgare în timp util;
 - iii. asigură un cadru transparent de comunicare.
- Consiliul de Supraveghere asigură dezvoltarea și implementarea standardelor etice și profesionale pentru a asigura un comportament profesional și responsabil în cadrul societății pentru a se evita conflictele de interese;
- Consiliul de Supraveghere se asigură că sunt implementate proceduri de avertizare internă corespunzătoare în cadrul societății pentru a comunica suspiciunile reale și semnificative ale personalului privind administrarea activității;
- Consiliul de Supraveghere asigură separarea activităților la nivel individual sau la nivelul societății și punerea în aplicare a unor politici interne / reglementări interne pentru a evita nașterea unor conflicte de interese directe sau indirecte, având în vedere cel puțin următoarele aspecte:
 - i. alocarea de responsabilități suplimentare persoanelor care dețin funcții cheie se realizează astfel încât să nu fie generat un conflict de interese și să respecte restricțiile impuse de legislația specifică aplicabilă societății;
 - ii. interzicerea unei persoane care este în stare de conflict de interese să participe în procesul de luare a deciziilor în legătură cu starea de conflict.
- Consiliul de Supraveghere definește și evaluează, cel puțin o dată pe an, strategia și politica pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea riscurilor semnificative la care societatea este sau ar putea fi expusă, aprobă raportul ORSA și, în funcție de rezultatele sale, stabilește apetitul de risc și limitele totale de toleranță la risc, care trebuie revizuite cel puțin o dată pe an;
- Consiliul de Supraveghere aprobă strategiile și politicile principale de management al riscului;
- Consiliul de Supraveghere evaluează cel puțin anual eficiența sistemului de administrare / management al riscurilor adoptat de către societate, pe baza rapoartelor de management al riscurilor, în funcție de politicile, procedurile și controalele efectuate;
- Consiliul de Supraveghere asigură dezvoltarea de planuri de acțiuni clare pentru a asigura continuitatea afacerii și gestionarea situațiilor de urgență pentru a elimina sau a minimiza aceste riscuri;
- Consiliul de Supraveghere evaluează, la fiecare șase luni, continuitatea afacerii și planurile pentru situațiile de urgență;

- Se asigură că vor fi adoptate procese decizionale corespunzătoare și că se face o separare corectă a funcțiilor;
- Aprobă sistemul de delegare a competențelor și responsabilităților, evitând concentrația excesivă de competențe la o singură persoană și aplică instrumentele necesare pentru verificarea respectării competențelor delegate, cu posibilitatea subsecventă de a furniza mecanisme adecvate de urgență în cazul în care decide să își păstreze competențele delegate pentru sine;
- Aprobă politicile și strategia societății, revizuiindu-le cel puțin o dată pe an și monitorizează evoluția activității societății și a condițiilor externe;
- Verifică dacă managementul societății implementează corect sistemul de control intern și management al riscurilor conform politicilor stabilite și evaluează funcționarea și adecvarea lui;
- Solicită să fie informat periodic cu privire la eficiența sistemului de control intern și de management al riscurilor;
- Aprobă configurarea organizatorică, inclusiv atribuirea de sarcini și responsabilități unităților sale operaționale, asigurându-se că acestea rămân adecvate în timp, pentru a se putea adapta rapid la schimbările din cadrul obiectivelor strategice și contextului în care societatea desfășoară afaceri;
- Stabilește funcțiile de control, definindu-le mandatul și liniile de raportare, precum și, dacă este cazul, orice comitet consultativ; Instituirea comitetelor consultative nu exonerează Consiliul de Supraveghere de propriile sale responsabilități;
- Se asigură că există o interacțiune adecvată între toate comitetele stabilite în cadrul Consiliului de Supraveghere, Directorat și funcției de management al riscurilor, de conformitate și audit intern, și proactiv, pentru a asigura eficacitatea acestuia;

Directoratul

Generali România este administrată, gestionată și reprezentată exclusiv de Directorat, care întreprinde toate acțiunile necesare și utile pentru a îndeplini obiectivul său de activitate, cu excepția acelor acțiuni care sunt rezervate prin lege pentru Consiliul de Supraveghere și Adunării generale a acționarilor.

Directoratul este responsabil pentru managementul și desfășurarea corespunzătoare a activităților societății, inclusiv punerea în aplicare a politicilor, strategiilor și îndeplinirea obiectivelor;

Responsabilitățile principale ale Directoratului Generali România sunt:

- Directoratul oferă Consiliului de Supraveghere informații calitative și cantitative în timp util, la cerere sau din proprie inițiativă pentru operativitate și îndeplinirea responsabilităților într-o manieră eficientă și operativă;
- Directoratul se asigură și este responsabil de activitatea curentă a societății, determinând îndeplinirea tuturor deciziilor acționarilor, Consiliului de Supraveghere, precum și a celorlalte drepturi alocate ierarhic;
- Directoratul este responsabil pentru conformitatea integrală și corectitudinea rapoartelor și a altor informații despre activitatea și situația financiară a societății, conform legislației specifice;
- Directoratul se asigură că se efectuează o verificare corespunzătoare a informațiilor prezentate A.S.F., că aceste informații sunt disponibile în temeiul legislației specifice, aplicabilă societății și că este respectat termenul limită de raportare;
- Directoratul respectă standardele etice și profesionale pentru a evita conflictele de interese și a acționa cu diligență cuvenită, pentru o relație sinceră și deschisă, pe plan intern și extern;
- Directoratul asigură separarea activităților la nivel individual sau la nivelul societății și punerea în aplicare a unor politici interne / reglementări interne pentru a evita nașterea unor conflicte de interese directe sau indirecte, având în vedere cel puțin următoarele aspecte:
 - i. alocarea de responsabilități suplimentare persoanelor care dețin funcții cheie se realizează astfel încât să nu fie generat un conflict de interese și să respecte restricțiile impuse de legislația specifică aplicabilă societății;
 - ii. interzicerea unei persoane care este în stare de conflict de interese să participe în procesul de luare a deciziilor în legătură cu starea de conflict.

- Directoratul este obligat să anuleze sau să minimizeze efectele conflictelor de interese prin gestionarea în mod adecvat a situației existente în cazul în care se constată un conflict de interese;
- Directoratul se asigură că la nivelul societății procedura de identificare, evaluare, monitorizare și raportare a riscurilor semnificative se aplică și că pentru implementarea acestora sunt folosite instrumente, tehnici și mecanisme corespunzătoare;
- Directoratul asigură dezvoltarea de planuri de acțiuni clare pentru a asigura continuitatea afacerii și gestionarea situațiilor de urgență pentru a elimina sau a minimiza aceste riscuri;
- Directoratul trebuie să comunice părților interesate, comunicare bazată pe strategia de comunicare care îndeplinește cel puțin următoarele cerințe:
 - i. asigură un tratament echitabil pentru acționari și părțile interesate;
 - ii. divulgare în timp util;
 - iii. asigură un cadru transparent de comunicare.
- stabilește sistemul de control contabil și fiscal și aprobă planificarea financiară;
- angajează și demite angajații societății și stabilește remunerația lor;
- monitorizează activitatea angajaților societății;
- reprezintă societatea față de terți fără limite, cu excepția cazului în care prezentul Act constitutiv sau decizia Consiliului de Supraveghere prevăd că este necesar să aibă acordul prealabil al Consiliului de Supraveghere sau o aprobare a Adunării Generale a acționarilor.

Directoratul are responsabilitatea de a lua toate măsurile necesare referitoare la conducerea societății în limitele obiectivului de activitate al societății și în limitele mandatului acordat, în mod adecvat, prin respectarea competențelor exclusive rezervate conform legii sau Actului constitutiv, Consiliului de supraveghere și Adunării generale a acționarilor.

Directoratul este responsabil pentru monitorizarea funcționării adecvate și eficiente a sistemului de control intern și are cel puțin următoarele atribuții în acest domeniu:

- Definește în detaliu structura organizatorică a societății, drepturile și responsabilitățile unităților operaționale și procesul decizional în conformitate cu politica stabilită de managementul administrativ, asigură o separare a obligațiilor și responsabilităților între funcții pentru a evita conflictele de interese;
- Efectuează evaluarea riscurilor și politica de management a riscurilor aprobate de Consiliul de Supraveghere, pentru a asigura definirea limitelor operaționale și verifică respectarea acestor limite; monitorizează expunerea la riscuri și respectă nivelurile de toleranță, aprobate de Consiliul de Supraveghere;
- Se asigură că responsabilitățile delegate pentru managementul operațional în ceea ce privește stabilirea politicilor și procedurilor de control intern sunt îndeplinite în mod adecvat;
- Verifică dacă Consiliul de Supraveghere este informat periodic cu privire la eficiența și funcționalitatea sistemului de control intern și de management al riscurilor;
- Verifică dacă personalul societății este conștient de atribuțiile și responsabilitățile sale pentru a fi implicat în efectuarea controlului, ca parte a activității sale;
- Determină procesele operaționale și canalele de raportare;
- Promovează permanent comunicarea în cadrul societății pentru a favoriza adeziunea întregului personal la principiile de integritate morală și valori etice;
- Propune inițiative Consiliului de Supraveghere, menite să îmbunătățească Controlul intern și sistemul de management al riscurilor;
- Asigură formarea adecvată a personalului.

Responsabilitățile Directoratului privind managementul riscurilor:

Directoratul este responsabil pentru monitorizarea diferitelor riscuri existente la nivelul Generali România și pentru punerea în aplicare a sistemului de prevenire a riscurilor și management adecvat. Atribuțiile specifice în domeniul managementului riscurilor sunt următoarele:

- Pune în aplicare strategiile aprobate de către Consiliul de Supraveghere și asigură comunicarea cu personalul implicat în punerea în aplicare a acestora.
- Asigură politici și proceduri de comunicare pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor pentru personalul implicat în punerea lor în aplicare;
- Menține sisteme de raportare adecvate privind expunerea la risc și alte aspecte legate de riscuri,
- Menține limite adecvate cu privire la expunerea la risc, inclusiv crize în conformitate cu dimensiunea, complexitatea și situația financiară;
- Menține eficiența și eficacitatea controlului intern;
- Analizează compatibilitatea activităților externalizate în ceea ce privește riscurile implicate în externalizare;
- Supraveghează și monitorizează contractele de externalizare;
- Monitorizează formarea adecvată a personalului.
- Asigură coerența politicii de remunerare a personalului și a strategiei privind riscurile.

Comitetele consultative

Generali România are șapte comitete consultative: 3 comitete sunt create de Consiliul de Supraveghere și 4 comitete sunt create la nivelul Directoratului. Comitetele consultative prezintă Consiliului de Supraveghere sau, respectiv Directoratului documente/rapoarte cu privire la subiectele încredințate de consiliu sau structura de management care a creat Comitetul.

Comitetele consultative, care sunt subordonate Consiliului de Supraveghere:

- Comitetul de audit
- Comitetul de risc
- Comitetul de remunerare

➤ *Comitetul de audit*

Comitetul de audit este un Comitet permanent creat în cadrul Consiliului de Supraveghere, având un rol consultativ în:

- Definirea Directivelor privind sistemul de control intern și management al riscurilor
- Evaluarea periodică a compatibilității și funcționării curente a sistemului de control intern și de management al riscurilor;
- Identificarea și administrarea principalului risc corporativ;
- Avansarea de propuneri cu privire la controlul intern.

Comitetul de audit evaluează eficiența și eficacitatea sistemului de control intern al managementului riscurilor pentru a putea elimina/diminua riscurile majore și a formula recomandări pentru Consiliul de Supraveghere cu privire la controlul intern, auditul intern și achiziționarea serviciilor unui auditor extern. Comitetul de audit operează în conformitate cu regulamentele proprii, iar adunarea sa are loc ori de câte ori este necesar

La data de 31.12.2016, Comitetul de audit în cadrul Generali România era format din 3 membri.

Comitetul de audit funcționează conform reglementărilor proprii (în principal Carta Comitetului de audit) și adunările sale au loc ori de câte ori este necesar pentru a discuta toate aspectele semnificative sau critice în ceea ce privește problemele de control intern și cel puțin de două ori pe an pentru a discuta și revizui Rapoartele anuale și semestriale emise de către Departamentul de audit intern și, de asemenea, pentru a discuta și revizui Rezultatele financiare anuale și semestriale prezentate organismelor îndreptățite

➤ **Comitetul de remunerare**

Comitetul de remunerație este un comitet permanent creat în cadrul Consiliului de Supraveghere al Generali România, efectuând investigații și elaborând recomandări pentru Consiliul de Supraveghere privind:

- Stabilirea, monitorizarea și proiectarea remunerațiilor pentru membrii Directoratului și ai Consiliului de Supraveghere;
- Monitorizarea și proiectarea remunerației pentru personalul cheie;
- Nominalizarea candidaților pentru funcții de conducere cheie.

Comitetul de remunerare este format din cel puțin doi membri ai Consiliului de Supraveghere și orice alte persoane desemnate de Consiliul de Supraveghere sau de Adunarea Generală a Acționarilor.

➤ **Comitetul de management al riscurilor**

Comitetul de management al riscurilor funcționează în cadrul Generali România în conformitate cu:

- Legea 237/2015 privind autorizarea și supravegherea societăților de asigurare și reasigurare
- Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F.
- EIOPA-BoS-14/253 Orientarea sistemului de guvernanță
- Sistemul de guvernanță Generali România, elaborat în conformitate cu cerințele legale și cerințele Grupului Generali

Comitetul de management al riscurilor a sprijinit managementul Generali România în monitorizarea diferitelor riscuri la nivelul corporației Generali România și în implementarea sistemului adecvat de prevenire și management al riscurilor, în special privind:

- Contribuția la definirea metodologiei de evaluare a riscurilor;
- Aprobarea fluxurilor de informații necesare pentru controlul expunerilor la riscul operațional și luarea de măsuri imediate pentru a le corecta;
- Elaborarea rapoartelor pentru Consiliul de Supraveghere și pentru Directorat privind evoluția și rezultatele toleranței la risc aprobate;
- Contribuția la analiza stresului.

Comitetul de management al riscurilor este format din membrii Directoratului și include și conducerea operațională.

Atribuțiile Comitetului pentru Riscuri din cadrul Generali România sunt:

- identifică, evaluează și abordează acțiunile de diminuare a riscurilor semnificative;
- monitorizează caracterul adecvat al politicilor, procedurilor și proceselor principale de diminuare a riscurilor;
- monitorizează implementarea eficace a Politicilor Grupului în materie de risc;
- informează Consiliul de Supraveghere asupra situației expunerii la risc a societății, ori de câte ori apar schimbări semnificative în expunerea la risc, în mod regulat, informații suficient de detaliate și în timp util pentru a permite conducerii să cunoască, să monitorizeze și să evalueze controlul riscului de performanță, conform politicilor aprobate;
- Informează Consiliul de Supraveghere cu privire la aspecte și evoluții semnificative care ar putea influența profilul de risc.

Comitetele consultative, care sunt subordonate Directoratului:

- Comitetul de produse și subscriere
- Comitetul de sănătate și siguranță
- Comitetul de combatere a spălării banilor (AML)
- Comitetul de criză

➤ **Comitetul de produse și subscriere**

Comitetul de Produse și Subscriere este un comitet consultativ al Directoratului, iar responsabilitățile sale principale sunt:

- Să analizeze și să aprobe tema proiectului așa cum a fost elaborată de specialiștii în proiectarea produselor;
- Să analizeze și să aprobe setului de documente constând în: condițiile speciale de asigurare

- Să solicite corecțiile necesare de la specialiști, acolo unde este necesar.
- Ultima modificare a structurii Comitetului de produse și subscriere a avut loc în data de 29.06.2016.

➤ **Comitetul de sănătate și siguranță**

Comitetul de siguranță și sănătate în muncă este creat în cadrul Generali România în conformitate cu prevederile art. 183 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii și cu Ordinul Ministrului Muncii și Protecției Sociale nr. 187/1998, HG 1425/2006 completată prin HG 955/2010 și are ca scop implicarea angajaților în elaborarea și implementarea deciziilor privind domeniul securității muncii.

➤ **Comitetul AML (Comitetul pentru combaterea spălării banilor și finanțarea actelor de terorism)**

Comitetul pentru combaterea spălării banilor și finanțarea actelor de terorism (Comitetul CSB) este un comitet permanent al societății care are rolul de a respecta și aplica normele de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțarea actelor de terorism de pe piața asigurărilor, puse în practică prin Ordinul 24/2008, cu completările și modificările ulterioare, emise de A.S.F. în conformitate cu prevederile Legii 656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării de acte de terorism.

➤ **Comitetul de criză**

Comitetul pentru situații de criză trebuie să fie convocat în situații speciale, catastrofale care au fost cauzate de evenimente grave, interne sau externe și care pot avea un impact crucial asupra operațiunilor, activelor și personalului societății.

Funcțiile cheie în cadrul Generali România

În cadrul ședinței Consiliului de Supraveghere din 21.12.2015 a fost aprobată clasificarea personalului * conform legislației românești din perspectiva corectitudinii și adecvării (Parte din implementarea Politicii Solvabilitate II și politica privind cerințele corecte și adecvate). Pe parcursul anului 2016:

1. Funcțiile locale definite ca "Alte funcții critice ** " au fost aprobate următoarele:

- Director financiar,
- Directori administrativi
- Director revendicări și asistență
- Director vânzări și marketing
- Director de resurse umane și organizații,
- Consilier general (Director juridic),
- Director Divizia de produse.

2. Organisme de conducere:

- Membri ai Consiliului de Supraveghere
- Director executiv și membrii Directoratului

3. Funcții cheie (obligatorii):

- Șeful Direcției de audit intern
- Șeful Direcției Management al riscurilor,
- Responsabil Conformitate,
- Șeful funcției actuariale în asigurări de viață,
- Șeful funcției actuariale în asigurări generale

B.1.2. POLITICA DE REMUNERARE (COMPONENTE FIXE ȘI VARIABLE, CRITERII DE PERFORMANȚĂ, PENSII SUPLIMENTARE)

În cadrul ședinței Consiliului de Supraveghere din 15.09.2016 a fost aprobată la nivel local Raportul privind Remunerarea Grupului care conține: Politica de Remunerare și Raportul privind implementarea politicii de remunerare.

Principalele 10 subiecte cheie din politica de remunerare sunt:

- Continuitate activității cu privire la remunerări și alinierea cu strategia companiei
- Populația țintă
- Echitate, Concordanță și Competitivitate
- Pachet de remunerare și plată – mix
- Remunerare variabilă
- Stimulent pe termen scurt aplicabil la nivelul grupului
- Stimulente pe termen lung aplicabil la nivelul grupului
- Malus, recuperarea banilor și strategia de acoperire
- Clauza specială în cazul terminării contractului de muncă
- Guvernanță și Conformitate

Scopul politicii de remunerare este de a atrage, motiva și menține oamenii pentru abilitățile lor tehnice și manageriale și pentru varietatea profilurilor acestora.

Politica descrie:

- Principiile urmărite de grup cu privire la remunerație
- Grupul țintă cărui i se adresează politica
- Politica de remunerare pentru directorul general / CEO al grupului, pentru directorul general și alți manageri cu responsabilități strategice
- Politica de remunerare pentru șefii funcțiilor de control și liniile de rapoarte
- Remunerația pentru administratorii neexecutivi
- Politica de remunerare a membrilor Consiliului de Supraveghere
- Politica de remunerare pentru brokerii de asigurare și furnizorii de servicii externalizate
- Politica D & O

B.1.3. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA MANAGEMENTUL RISCURILOR, AUDITUL INTERN, CONFORMITATE ȘI INTEGRAREA FUNCȚIILOR ACTUARIALE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI PROCESELE DECIZIONALE ALE SOCIETĂȚII. STATUTUL ȘI RESURSELE CELOR PATRU FUNCȚII ÎN CADRUL

Pentru mai multe detalii consultați capitolul B.4. Sistemul de Control Intern, în prezentul document.

B.2. CERINȚE DE COMPETENȚĂ ȘI ONORABILITATE

B.2.1. DESCRIEREA COMPETENȚELOR, CUNOȘTIINȚELOR ȘI EXPERTIZEI NECESARE PENTRU PERSOANELE CARE CONDUC EFECTIV SOCIETATEA SAU DEȚIN ALTE FUNCȚII CHEIE

Referitor la prevederea legală privind competența și onorabilitatea la nivelul Generali România a fost creat următorul cadru:

La data de 29.07.2015 a fost aprobată Politica Grupului cu privire la Competență și Onorabilitate de către Consiliul de Supraveghere. La data de 22.06.2016 versiunea actualizată a Politicii cu privire la Competență și Onorabilitate a fost aprobată de către Consiliul de Supraveghere al Generali România. Politica stabilește cerințele minime în ceea ce privește **calificarea profesională** („Competența”) și **integritate personală** („Onorabilitatea”) ale persoanelor care conduc efectiv o organizație sau care dețin alte funcții cheie.

Versiunea actualizată a politicii modifică versiunea inițială prin menținerea că **întregul personal în Funcții de Control** trebuie să aibă calificarea profesională și integritatea personală („Cerințe de Competență și Onorabilitate”) prevăzute de politicile grupului care guvernează aceste funcții. Evaluarea personalului din cadrul structurilor de control este **efectuată de către Șeful respectivei Funcții de Control**, iar conducatorul funcției de control este evaluat anual de către Directorat. În plus, Departamentul HR va solicita anual o declarație pe propria răspundere cu privire la criteriile de competența și onorabilitate.

Pentru o implementare corespunzătoare la nivel local a cerințelor privind politica legată de Competență și Onorabilitate și pentru implementarea Cerinței Regulamentului A.S.F. nr. 14/2015 din 31.12.2015 a fost aprobată prima versiune a Procedurii Operaționale cu privire la competență și onorabilitate, cu modificările ulterioare conform noilor prevederi legale și aprobată de Directorat – versiunea actualizată a societății din 31.03.2016.

În conformitate cu regulamentul de ordine interioară al societății, în anul 2015 a fost demarat un proces de identificare a persoanelor cheie și a persoanelor care dețin alte funcții critice pentru Societate. În acest sens, în data de 31.12.2015, în conformitate cu decizia Consiliului de Supraveghere cu privire la 'Clasificarea Personalului' și în conformitate cu legislația aplicabilă din România și pentru implementarea cerințelor privind Solvabilitatea II, au fost definite funcțiile cheie și funcțiile critice din cadrul Generali România. De asemenea, conform procedurii interne, angajații supuși evaluării întrunesc și mențin, pe durata activității, cerințele prezentei reguli cu privire la:

- competența și experiența profesională;
- integritate și reputație;
- guvernanta.

Coordonarea activităților legate de evaluarea personalului care dețin funcții cheie și critice este efectuată de Departamentul Juridic (pentru membrii Directoratului și Consiliului de Supraveghere) și de Departamentul Resurse Umane și Organizare (pentru restul personalului cu funcții cheie și critice). Pentru membrii Directoratului, Consiliului de Supraveghere și Comitetului de Audit evaluarea este efectuată atât la nivel individual cât și colectiv, iar rezultatele sunt discutate la nivelul Consiliului de Supraveghere. Totodată fiind funcții cu linie directă de raportare către grup în procesul de evaluare este implicată și funcția echivalentă de la nivelul regional al grupului.

Pentru angajații care dețin funcții cheie și critice (alții decât membrii Directoratului, Consiliului de Supraveghere, Comitetului de Audit sau Șeful Auditului Intern), evaluarea este efectuată de către Departamentul Resurse Umane și Organizare și discutată cu membrul din Directorat responsabil de domeniu respectiv.

Următoarele criterii de competență și experiență profesională au fost stabilite pentru funcțiile de conducere în procedura internă și evaluate în timpul activității de evaluare:

În conformitate cu politica Grupului Generali, membrii din fiecare structură de conducere a Generali România vor deține împreună experiența și cunoștințele corespunzătoare sectorului specific de activitate în care funcționează:

- Cunoștințele legate de piață înseamnă cunoașterea și înțelegerea mediului extins de afaceri, economic și de piață în care funcționează societatea și conștientizarea nivelului de cunoștințe și nevoilor clienților.

- Cunoașterea strategiei de afaceri și a modelului de afaceri se referă la înțelegerea în detaliu a strategiei și a modelului de afaceri al societății.
- Cunoașterea sistemului de guvernanta înseamnă conștientizarea și înțelegerea riscurilor cu care se confruntă societatea și capacitatea acestuia de a le gestiona. Mai mult, aceasta include capacitatea de a evalua eficiența acordurilor societății de a asigura o guvernanta, supraveghere și control al afacerilor eficiente și, dacă este cazul, de a anticipa schimbările în aceste domenii.
- Cunoașterea analizei financiare și actuariale înseamnă capacitatea de a interpreta informațiile actuariale și financiare ale societății, de a identifica și evalua problemele-cheie și de a lua toate măsurile necesare (inclusiv măsurile corespunzătoare de control) pe baza acestor informații.
- Cunoașterea cerințelor și cadrului de reglementare înseamnă conștientizarea și înțelegerea mediului de reglementare în care funcționează societatea, atât în ceea ce privește așteptările și cerințele de reglementare cât și capacitatea de adaptare imediată la schimbări în cadrul de reglementare.

Următoarele criterii cu privire la probitatea morală au fost stabilite pentru funcțiile de conducere în procedura internă și evaluate în timpul activității de evaluare:

- condamnare sau urmărire penală în cazuri care implică:
 - i. infracțiuni legate de legislația bancară și financiară, inclusiv infracțiuni vizate de legislația privind spălarea banilor și finanțarea terorismului;
 - ii. infracțiuni săvârșite contra activelor sau alte infracțiuni economice/financiare specifice;
 - iii. infracțiuni vizate de legislația fiscală;
 - iv. alte infracțiuni vizate de legislația privind societățile comerciale, falimentul, insolvența și protecția consumatorului.
- investigații sau investigații administrative relevante anterioare sau în desfășurare, acțiuni de implementare a legii sau impunerea sancțiunilor administrative pentru neconformitate cu prevederile aplicabile activităților reglementate de legislația financiară și bancară;
- investigații relevante anterioare sau în desfășurare, acțiuni de implementare a legii întreprinse de alte organisme profesionale sau de reglementare pentru încălcarea prevederilor relevante;
- comportamentul personal sau profesional care atrage îndoiala rezonabilă cu privire la capacitatea persoanei de a exercita atribuțiile specifice funcției pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a entității reglementate. În acest caz, se va ține cont de următoarele:

Criteriile menționate mai sus au fost stabilite ținând cont și de prevederile articolului 14 (5) din Regulamentul Nr. 14/2015, eliberat de Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la evaluarea și aprobarea membrilor din structura de conducere și a persoanelor care dețin funcții cheie în entitățile reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară. În ședința Consiliului de Supraveghere din 22.06.2016 membrii Consiliului de Supraveghere au verificat respectarea cerințelor legale de către membrii Directoratului și au evaluat calitatea acestora ca membrii ai Directoratului. Pe lângă cerințele de mai sus,

- persoanele care dețin funcții cheie, societatea a solicitat: Cunoștințe teoretice dobândite prin pregătire academică și formare profesională.

Persoana a urmat cursuri de formare profesională sau a promovat testul privind legislația în vigoare specifică domeniului de supraveghere financiară, organizat de furnizorii de formare profesională care își desfășoară activitatea pe cele trei piețe financiare monitorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

- Pentru persoanele care dețin funcții critice: Cunoștințe teoretice dobândite prin pregătire academică și formare profesională.

B.2.2. PROCES PENTRU EVALUAREA CONFORMITĂȚII ȘI ADECVABILITĂȚII PERSOANELOR

După analizarea documentelor depuse și constatarea îndeplinirii cerințelor legate de:

- a. Competența și experiența profesională
- b. Reputație și integritate
- c. Cerința de guvernanta referitoare la:
 - existența unui posibil conflict de interese;
 - orice restricții și incompatibilități;

- capacitatea de a desfășura efectiv activitatea și de a aloca tipul necesar acesteia;
- capacitatea de a îndeplini sarcinile care i-au fost în mod special (independent) alocate;
- componența globală a Organismului de Supraveghere, cunoștințele colective și experiența necesare pentru buna funcționare a Companiei și, pentru componența globală a Comitetului de Audit, cunoștințele colective și experiența necesare.

d. Componența globală a Directoratului, cunoștințele colective și experiența necesare pentru buna funcționare a Companiei unde criteriile de mai jos au fost avute în vedere:

- Cunoașterea pieței de asigurări;
- Cunoașterea strategiei de afaceri și a modelului de afaceri;
- Cunoașterea sistemului de guvernanta;
- Cunoașterea analizei financiare;
- Cunoașterea cadrului de reglementare și a cerințelor;
- Cunoașterea analizei actuariale.

Organismul de Supraveghere a decis, în unanimitate, după evaluarea membrilor Directoratului, că aceștia îndeplinesc cerințele legale și corespund funcției de membri al Directoratului.

Pentru funcțiile cheie din cadrul companiei, respectarea cerințelor privind competența profesională și abilitățile și probitatea morală, va fi evaluată după cum urmează:

- ✓ Evaluare efectuată de Organismul de Supraveghere:
 - Șeful Departamentului de Audit Intern
- ✓ Evaluare efectuată de Membrii organismului responsabili în domeniul în cauză:
 - Șeful Biroului de Management al Riscurilor
 - Agentul de Conformitate
 - Șeful Serviciilor Actuariale Asigurări de Viață
 - Șeful Serviciilor Actuariale Asigurări Generale

Pentru fiecare funcție cheie, personalul are competența profesională pentru îndeplinirea sarcinilor în funcție de poziția din cadrul companiei, precum și competența morală.

Evaluarea personalului care deține o funcție cheie și critică a fost efectuată în 22.06.2016 în ședința de Consiliul de Supraveghere pentru funcțiile care se subordonează Consiliului de Supraveghere și în data de 23.06.2016 în ședința Directoratului pentru funcțiile care se subordonează Directoratului.

B.3. SISTEMUL DE MANAGEMENT AL RISCULUI SI EVALUAREA SOLVABILITATII SI A RISCULUI PROPRIU

B.3.1. SISTEMUL DE MANAGEMENT AL RISCULUI

Scopul sistemului de Management al Riscurilor este acela de a se asigura că toate riscurile la care Compania este expusă sunt gestionate corect și eficient în baza strategiei de risc definite, în urma unui set de procese și proceduri și în baza unor prevederi clare de guvernanță.

Principiile care definesc sistemul de Management al Riscurilor sunt prevăzute în Politica de Management al Riscurilor a Generali ¹ și în Documentele de Implementare Locală aferente, care reprezintă baza tuturor politicilor și orientărilor legate de riscuri. Politica de Management al Riscurilor acoperă toate riscurile la care Compania este expusă în prezent sau în perspectivă.

Procesul de Management al Riscurilor al Generali este definit în următoarele etape:

1. Identificarea riscurilor

Scopul etapei de identificare a Riscurilor este acela de a asigura că toate riscurile semnificative la care este expusă Compania sunt în mod corespunzător identificate. În acest scop, Funcția de Management al Riscurilor interacționează cu principalele Funcții Operaționale pentru a identifica riscurile esențiale, pentru a identifica importanța acestora și pentru a se asigura că sunt luate măsurile corespunzătoare pentru a le atenua potrivit unui proces solid de guvernanță. În cadrul acestui proces, Riscurile Emergente sunt de asemenea luate în considerare.

Riscurile sunt clasificate, în baza categoriilor de riscuri Solvabilitate II și în scopul calculării Cerinței de Capital de Solvabilitate (SCR), conform Hărții de Risc de mai jos:

¹ Politica de Management al Riscurilor la nivel de Grup acoperă toate categoriile de riscuri Solvabilitate II și, pentru a trata adecvat fiecare categorie specifică de risc și procese operaționale subiacente, este completată de următoarele Politici de Risc:

- Politica de Guvernanță a Investițiilor la nivel de Grup;
- Politica B&A și Rezervele la nivel de Grup;
- Politica privind Asigurările de Viață & Rezervele la nivel de Grup;
- Politica de Management al Riscurilor Operaționale la nivel de Grup;
- Politica de Management al Riscurilor legate de Lichiditate la nivel de Grup;
- Alte politici legate de riscuri, precum Politica de Management al Capitalului la nivel de Grup.

Hartă de Risc					
Riscurile Pilonului I acoperite de Formula Standard					
Riscuri de Piață	Riscuri de Credit	Riscuri de Asigurare Generală	Riscuri de Asigurare de Viață & de Sănătate	Riscuri Operaționale	
Rata dobânzii	Contrapartidă	Primă de asigurare & Rezervă	Mortalitate	Risc de conformitate	Risc de lichiditate
Acțiuni		CAT	Longevitate	Risc de raportare financiară	Riscul strategic
Active		Reziliere Asigurări Generale	Invaliditate	Fraudă Internă	Risc reputațional
Valută			Reziliere	Fraudă Externă	Risc de contagiune
Riscul de Marja de Credit			Cheltuieli	Practica de Ocupare a Forței de Muncă	Risc emergent
Concentrare			CAT	Clienți & Produse	
			Sănătate	Daune produse activelor corporale	
			Revizuire	Întrerupere a activității și sistem inoperabil	
				Gestionarea execuției și procesului	

Compania a dezvoltat de asemenea un sistem eficient de Management al Riscurilor pentru acele riscuri care nu sunt incluse în calcularea SCR, precum riscurile care nu se încadrează în Pilonul I: Riscurile de lichiditate și Celelalte Riscuri (așa numitele 'riscuri necuantificabile', de ex. Riscul Reputațional, Riscul de Contagiune și Riscurile Emergente).

A se vedea secțiunile C.4 Riscurile de Lichiditate și C.6 Alte Riscuri.

2. Măsurarea riscurilor

Riscurile identificate în etapa 1 sunt mai apoi măsurate prin contribuțiile lor la SCR, eventual completate de alte tehnici de modelare considerate adecvate și proporționale, pentru a reflecta mai bine profilul de risc al Companiei. Folosind aceeași valoare pentru măsurarea riscurilor și SCR, se asigură că fiecare risc este acoperit de o sumă adecvată de Capital de Solvabilitate care ar putea absorbi pierderile suferite în cazul în care riscurile s-ar materializa.

În conformitate cu regimul Solvabilitate II (Legea 237/2015), SCR este calculată pe baza Formulei Standard a EIOPA (Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale).

Riscurile care nu sunt incluse în calculul SCR, precum Riscurile de Lichiditate și Celelalte Riscuri sunt evaluate în baza tehnicilor și modelelor cantitative și calitative.

3. Managementul riscurilor și controlul

Ca parte a Grupului Generali, Compania funcționează în baza unui sistem solid de Management al Riscurilor, în conformitate cu procesele și strategia stabilite de Grupul Generali. Pentru a se asigura că riscurile sunt gestionate conform strategiei de risc, Compania urmează guvernanta definită în Cadrul de Apetit de Risc la nivel de Grup (RAF). Guvernanta RAF asigură un cadru pentru gestionarea riscurilor integrate în activitățile comerciale zilnice și extraordinare, mecanismele de control precum și procesele de escaladare și raportare.

Scopul RAF este acela de a stabili nivelul dorit de risc (din punct de vedere al Apetitului de Risc și Preferințelor de Risc) și de a limita asumarea excesivă a riscurilor. Nivelurile de Toleranță pe baza unităților de măsură ale capitalului și lichidităților sunt în mod corespunzător stabilite. În cazul în care un indicator se apropie sau depășește Nivelurile de Toleranță definite, mecanismele de escaladare sunt atunci activate.

De asemenea, în conformitate cu cerințele legale prevăzute de legea nr. 246/2015 privind Redresarea și Rezoluția Asigurătorilor, Compania dispune de un Plan specific de redresare care este activat atunci când sunt încălcate limitele RAF specifice.

4. Raportarea riscurilor

Monitorizarea și raportarea riscurilor reprezintă un proces cheie de Management al Riscurilor care permite Funcțiilor Operaționale, CA (Consiliului de Supraveghere), BoD (Directoratului) și de asemenea Autorității de Supraveghere să fie conștiente de și informate asupra dezvoltării profilului de risc, tendințelor de risc și depășirea Nivelurilor de Toleranță.

Evaluarea Propriilor Riscuri și a Propriei Solvabilități (ORSA) este principalul proces de raportare a riscurilor, coordonat de Funcția de Management al Riscurilor. Are scopul de a asigura evaluarea riscurilor și a necesităților globale de solvabilitate în prezent și în perspectivă. Procesul ORSA asigură evaluarea continuă a solvabilității în conformitate cu Planul Strategic și Planul de Gestionare a Capitalului, urmat de comunicarea regulată a Rezultatelor ORSA către Autoritatea de Supraveghere, după aprobarea Consiliului de Supraveghere. Pentru mai multe detalii consultați secțiunea B.3.3.

5. Guvernanța riscurilor

Procesul de Management al Riscurilor despre care s-a vorbit mai sus este asigurat de Funcția de Management al Riscurilor, care sprijină, în conformitate cu regimul Solvabilitate II și principiile prevăzute în Politicile de Risc, Consiliului de Supraveghere și Directoratul în asigurarea eficienței sistemului de Management al Riscurilor.

Funcția de Management al Riscurilor este responsabilă de raportarea către Consiliul de Supraveghere și Directorat a celor mai importante riscuri identificate și de coordonarea proceselor ORSA. Funcția de Management al Riscurilor are responsabilitatea de a:

- Sprijini Consiliul de Supraveghere și celelalte funcții în funcționarea eficientă a sistemului de Management al Riscurilor;
- Monitoriza sistemul de Management al Riscurilor și implementa Politica de Management al Riscurilor;
- Monitoriza profilul general de risc al Companiei și de a coordona raportarea riscurilor, inclusiv raportarea în cazul depășirii toleranțelor;
- Îndruma Consiliul de Supraveghere și de a sprijini principalele procese decizionale în afaceri, inclusiv pe cele legate de afacerile strategice precum strategia corporatistă, fuziuni și achiziții și proiecte și investiții majore.

Persoana responsabilă cu Funcția de Management al Riscurilor raportează ierarhic către Directorul Executiv (CEO) și funcțional către Consiliul de Supraveghere. Pentru a asigura o coordonare și o direcție puternică de la Sediul Central, acesta raportează, de asemenea, Responsabilului Principal pentru Risc la nivel Local și Responsabilului Principal pentru Risc la nivel de Grup (RPRG).

B.3.2. PROCESUL ORSA

Procesul ORSA este o componentă cheie a sistemului de Management al Riscurilor care are ca scop evaluarea caracterului adecvat al poziției de solvabilitate și a profilului de risc în prezent și în perspectivă.

Procesul ORSA sprijină prin documente și evaluează în mod corespunzător riscurile principale la care este expusă Compania, sau la care ar putea fi expusă în baza Planului său Strategic. Include evaluarea riscurilor în scopul calculului SCR, dar și al Celorlalte Riscuri care nu sunt incluse în calculul SCR. În ceea ce privește tehnicile de evaluare a riscurilor, se efectuează de asemenea teste de stres și analize de sensibilitate cu

scopul de a estima rezistența profilului de risc al Companiei la condițiile apărute pe piață sau la factorii de risc specifici.

Raportul ORSA este întocmit anual. În plus față de Raportul ORSA anual, se întocmesc Rapoarte ORSA periodice atunci când profilul de risc se schimbă semnificativ.

Toate rezultatele sunt în mod corespunzător consemnate în Raportul ORSA și discutate în cadrul Comitetului de Risc al Companiei. După încheierea discuțiilor și aprobarea de către Consiliul de Supraveghere, Raportul este înaintat Autorității de Supraveghere. Ca regulă generală, informațiile cuprinse în Raportul ORSA sunt suficient de detaliate pentru a se asigura faptul că rezultatele relevante pot fi folosite în procesele decizionale și în procesele de planificare a activității.

Rezultatele Raportului ORSA local sunt raportate Societății-mamă ca și contribuție la procesul ORSA al Grupului Generali. În acest scop, Compania respectă principiile prevăzute în Politica de Management al Riscurilor la nivel de Grup și procedurile operaționale suplimentare. Acestea sunt emise de Sediul Central pentru a asigura consistență procesului ORSA la nivelul Companiilor care fac parte din Grupul Generali.

B.3.3. RISCURILE INTEGRATE ÎN PROCESUL DE MANAGEMENT AL CAPITALULUI

Managementul de Capital și Managementul Riscurilor sunt procese puternic integrate. Această integrare este considerată esențială pentru asigurarea armoniei dintre activitate și strategiile de risc.

Prin intermediul procesului ORSA proiecția poziției de capital și evaluarea profilului de risc în perspectivă contribuie la Planificarea strategică și la procesul de Management al Capitalului.

Raportul ORSA utilizează, de asemenea, Planul de Management al Capitalului pentru a observa caracterul adecvat, inclusiv calitatea Fondurilor Proprii Eligibile pentru a acoperi nevoile globale de solvabilitate pe baza ipotezelor planului.

Pentru a asigura alinierea continuă a riscurilor și a strategiilor de afaceri, Managementul Riscurilor sprijină în mod activ Procesul de Planificare Strategică și participă la reuniunile relevante în care sunt luate principalele decizii strategice, pentru a-și exprima opinia și informa toate părțile interesate implicate. Acestea includ, de asemenea, punctele de contact cu Sediul Central pentru a discuta despre strategiile și inițiativele care urmează să fie puse în aplicare și pentru a monitoriza performanța activității, cu accent pe risc și capital.

B.4. SISTEMUL DE CONTROL INTERN

B.4.1. SISTEMUL DE CONTROL INTERN

Principalele informații cu privire la sistemul de control intern sunt prezentate în capitolul B.1 Informații Generali privind sistemul de guvernanta

Generali România este condusa cu ajutorul următoarelor structuri:

- **Adunarea Acționarilor;**
- **Consiliul de Supraveghere:** responsabil de gestionarea strategică în vederea realizării scopurilor corporative și de supravegherea punerii în aplicare a orientărilor strategice
- **Comitetul de Audit:** responsabil de asigurarea conformității cu legile și reglementările aplicabile și statutul, precum și de controlul gestiunii
- **Directoratul**

O companie de audit financiar auditează periodic situațiile financiare ale societății.

B.4.2. INFORMAȚII LEGATE DE FUNCȚIA DE CONTROL INTERN: STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI PROCESELE DECIZIONALE ALE SOCIETĂȚII. STATUTUL ȘI RESURSELE FUNCȚIEI DE CONTROL INTERN ÎN CADRUL SOCIETĂȚII

Funcțiile de control în cadrul Generali România sunt:

Funcțiile care fac parte din a doua linie de apărare:

- Departamentul de Actuarial
- Departamentul de Management al Riscurilor
- Agent de Conformitate
- Departamentul de Control Intern

Funcțiile care fac parte din a treia linie de apărare:

- Departamentul de Audit

Funcția de actuarial

Actuarii au jucat de-a lungul timpului unul dintre rolurile principale în activitatea Generali România, similar companiilor de asigurări. Astfel contribuția lor este strâns legată de: Rezerve, Tarife, Capital și Managementul Riscurilor. O parte din responsabilitățile principale ale actuarilor din cadrul Generali România este:

1. Provizioane tehnice: Coordonarea calculului; Metodologii & ipoteze; Suficiența & calitatea datelor; Analiza Experienței; Raportare către Directorul Financiar, Directorat și Consiliu cu privire la caracterul precis & adecvat
2. Opinii: Politica de subscriere (implicare în Comitetul pentru Produse); Plan de reasigurare și raportare
3. Managementul Riscurilor: Contribuie la punerea efectivă în aplicare a sistemului de management al riscurilor.

În special: Modelarea riscurilor care stau la baza calculului SCR și MCR; Contribuirea la procesul ORSA .

Funcția de Management al Riscurilor

Structura de Management al Riscurilor în cadrul Generali România, în anul 2016, a fost compusă din 2 angajați.

Funcția de Management al Riscurilor sprijină Consiliul de Supraveghere și Directoratul în definirea strategiilor și uneltelor de management al riscurilor în vederea identificării, monitorizării, gestionării și măsurării riscurilor. Oferă de asemenea informațiile necesare pentru a evalua caracterul adecvat al sistemului de management al riscurilor per total, prin intermediul unui sistem adecvat de raportare. De asemenea, Funcția de Management al Riscurilor este responsabilă de raportarea către Consiliul de Supraveghere cu privire la riscurile care au fost identificate ca posibil semnificative.

Funcția de Management al Riscurilor are responsabilitatea de a:

- a) sprijini Consiliul de Supraveghere și celelalte funcții în operarea efectivă a sistemului de management al riscurilor;
- b) monitoriza sistemul de management al riscurilor și punerea în aplicare a Politicii de Management al Riscurilor;
- c) monitoriza profilul general de risc a Generali România și de a efectua raportarea definită în Cadrul de Apetit de Risc la nivel de Grup, inclusiv raportarea în cazul depășirii toleranțelor;
- d) coordona raportarea detaliată cu privire la riscuri și, în special, de a coordona pregătirea Raportului ORSA în baza procesului definit în Politica de Management al Riscurilor la nivel de Grup;
- e) consilia Consiliul de Supraveghere pe probleme legate de managementul riscurilor, inclusiv în legătură cu afacerile strategice precum strategia corporativă, fuziuni și achiziții și proiecte și investiții majore și, în general, încuraja integrarea managementului riscurilor în procesele decizionale;
- f) ca parte a procesului mai amplu de identificare a riscurilor, de a identifica și evalua riscurile emergente.

Potrivit evaluării realizate de Directorat în anii 2016 și 2017, personalul din cadrul Managementului riscurilor era adecvat din perspectiva calificării & experienței, potrivit Procedurii Competență și Onorabilitate internă locală dezvoltată în baza cerințelor Grupului.

Funcția de Conformitate

Funcția de Conformitate are responsabilitatea de a consilia Consiliul de Supraveghere și conducerea companiei cu privire la respectarea legilor, regulamentelor și a actelor administrative, inclusiv a celor adoptate în temeiul Directivei Solvabilitate II pentru societățile de asigurare și reasigurare. Funcția de conformitate consiliază, de asemenea, cu privire la implementarea altor legi, regulamente și acte administrative, inclusiv cu privire la Codul de Conduită al Grupului și Politicile Grupului, astfel cum se prevede în Politica de Conformitate adoptată la nivelul Generali România.

Mai mult, Funcția de Conformitate are responsabilitatea de a evalua impactul posibil al oricăror modificări în mediul juridic asupra funcționării Generali România și de a identifica și evalua riscurile de conformitate, inclusiv caracterul adecvat al măsurilor adoptate pentru a preveni nerespectarea. Funcția de Conformitate este responsabilă pentru identificarea și evaluarea riscurilor de conformitate integrate în operațiunile Generali România.

Departamentul de Control Intern

Departamentul de Control Intern interacționează cu toate Diviziile / Departamentele / Unitățile Organizatorice ale Companiei și se află în strânsă corelație cu Departamentul de Audit Intern. Principalele sarcini și responsabilități sunt legate de desfășurarea activității de control intern pentru operațiunile desfășurate în Diviziile / Departamentele / Unitățile Organizatorice ale sediilor centrale / structurilor teritoriale și se aplică pentru a:

- Asigura securitatea activelor, inclusiv măsurile adecvate de protecție, și a facilităților protejate în ceea ce privește accesul la active și înregistrări;
- Preveni și detecta fraude;
- Respecta politicile, procedurile și instrucțiunile de lucru și alte reguli care reglementează activitatea companiei;
- Respecta prevederile legislației referitoare la asigurări și normele interne în materie de politică, colectarea primelor și a ratelor datorate pentru polițele contractate, plata taxelor;
- Respecta limitele de competență pentru fiecare poziție în desfășurarea activităților obișnuite, aprobate prin normele și reglementările interne ale companiei;
- Respecta termenele limită pentru depunerea primelor de asigurare în contul bancar / la casieria companiei de către intermediari;
- Exactitatea înregistrărilor sistemului informatic al companiei cu privire la datele asociate fișei de colectare, la documentele de colectare a primelor de asigurare / ratelor de primă pentru polițele transmise cu foaia de colectare și pentru polițele anulate sau pierdute;
- Respecta disciplina financiară și contabilă a structurilor teritoriale / Departamentului Economic în momentul tranzacției conform legii, normele interne ale companiei și reglementărilor și competențelor oferite (limita plăților în numerar, limita cheltuielilor, decontarea plăților în avans, încasate etc.).
- Alte obiective stabilite de conducere.

Funcția de Audit Intern

Funcția de Audit Intern are responsabilitatea de a evalua caracterul adecvat și eficacitatea sistemului de control intern al Generali România și de a raporta Consiliului de Supraveghere orice constatare sau recomandare.

Funcția de Audit Intern are responsabilitatea de a:

- elabora, pune în aplicare și menține un plan de audit care să precizeze activitatea de audit ce urmează a fi întreprinsă în următorii ani, luând în considerare toate activitățile și întregul sistem de guvernanta al Generali România;
- adopta o abordare bazată pe riscuri în stabilirea priorităților sale;
- emite rapoarte de audit cu acțiunile convenite (cu Structura Auditată) (pentru a atenua riscurile identificate) pe baza rezultatului activității de audit și de a prezenta Consiliului de Supraveghere un raport scris, cel puțin semestrial, privind activitățile și aspectele semnificative din perioada respectivă și o propunere a unui plan de acțiune. Consiliul de Supraveghere stabilește ce acțiuni trebuie întreprinse cu privire la fiecare dintre problemele prezentate în raport Consiliului de Supraveghere și se asigură că aceste acțiuni sunt întreprinse;
- problemele semnificative raportate în cadrul auditurilor vor fi monitorizate îndeaproape pentru a asigura o închidere adecvată a acțiunilor convenite și apoi pentru a fi testate pentru eficiență. Progresul acestora și aspectele restante vor fi raportate cel puțin anual Consiliului de Supraveghere.

B.4.3. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA AUTORITĂȚI, RESURSE, CALIFICĂRI PROFESIONALE, CUNOȘTINȚE, EXPERIENȚĂ ȘI INDEPENDENȚA OPERAȚIONALĂ A FUNCȚIEI DE CONTROL INTERN

În anul 2016, evaluarea funcțiilor de control s-a axat exclusiv asupra șefilor de departamente din structurile de control. În urma evaluării realizate de către membrii Directoratului, s-a constatat că persoanele care ocupau pozițiile de Șefi ai structurilor de actuariat, risc management, conformitate dispuneau de certificările, experiența și cunoștințele necesare desfășurării activității.

În plus față de evaluarea profesională, membrii Directoratului au verificat în anul 2016 și dacă Șefii funcțiilor de control sunt "potrivii" pentru rolul și responsabilitățile care le revin. Au fost evaluate caracterul de încredere al unei persoane și buna sa reputație, precum și onestitatea, pe baza unor dovezi relevante cu privire la caracterul lor, la conduita personală și profesională.

Integritatea profesională a fost evaluată pe baza dovezilor cu privire la următoarele:

- a) Condamnări penale;
- b) Evaluări negative de către autoritățile de supraveghere competente, în care este menționată inadecvarea persoanei pentru a deține respectiva funcție;
- c) Măsuri disciplinare sau administrative severe, aplicate ca urmare a conduitei ilicite intenționate sau a neglijenței grave, în legătură cu încălcări relevante ale Codului de Conduită al Grupului și cu implementarea Regulilor Grupului.

Nu a fost identificat niciun aspect de natură să afecteze activitatea și reputația personalului care ocupă poziția de conducător al funcțiilor de control.

Funcția actuarială

Actuarii sunt organizați sub formă de departamente în cadrul Diviziei Financiare sub supravegherea directă a Directorului Financiar, în funcție de specific: asigurări de viață/ generale sau validare. În decursul anului 2016, Generali România a avut 5 actuari. Potrivit evaluării desfășurate de Directorat în anii 2016 și 2017, personalul din cadrul departamentului de Actuariat era adecvat din perspectiva calificării & experienței, potrivit Procedurii interne locale cu privire la Competența & Onorabilitate, dezvoltată în baza cerințelor legale și a dispozițiilor primite de la Grup și aprobată la nivel local.

Pentru mai multe detalii consultați capitolul B.6. Funcția Actuarială.

Funcția de Risc Management

Structura internă de management a riscului în Generali România, în anul 2016, a fost formată din 2 angajați și este independentă de structurile operaționale. Responsabilul funcției de management a riscurilor raportează în mod ierarhic directorului general (CEO) și funcțional către Consiliul de Supraveghere. Pentru asigurarea unei coordonări puternice și implementarea directivelor primite de la Funcția de management a riscului la nivelul Grupului Generali, coordonatorul structurii de management a riscului la nivelul Generali România raportează simultan și Managerului de Risc Regional și Managerului de Risc al Grupului.

Activitatea efectuată de funcția de gestionare a riscului este susținută și de Comitetul pentru risc.

Conform evaluării realizate de Direcție în anul 2016, personalul din managementul riscului a fost adecvat din punct de vedere adecvat și adecvat, conform procedurii interne Competență și Onorabilitate elaborată pe baza cerințelor Grupului

Consultați, de asemenea, capitolul B.3.

Ofițerul de Conformitate

Ofițerul de Conformitate raportează ierarhic către Directorul General (CEO) și funcțional Consiliului de Supraveghere. Pentru asigurarea unei coordonări puternice și implementarea directivelor primite de la Ofițerul de Conformitate al Grupului Generali, Ofițerul de conformitate al Generali România raportează simultan și Ofițerului de Conformitate Regional și Ofițerului de Conformitate al Grupului.

În anul 2016, Generali România avea 1 agent de conformitate. În timpul evaluării efectuate în conformitate cu Procedura Competență și Onorabilitate, Ofițerul de Conformitate a fost evaluat ca fiind potrivit pentru poziția din cadrul companiei.

Departamentul de Control Intern

Departamentul de Control Intern este un departament care oferă Directoratului o asigurare rezonabilă cu privire la activitățile de control pentru atingerea obiectivelor Companiei. Departamentul de Control Intern este direct subordonat Directoratului, și deficiențele identificate în timpul activităților de control sunt remediate cu sprijinul Directoratului.

În anul 2016, Departamentul de Control Intern din cadrul Generali România avea 3 angajați.

Auditul Intern

Șeful Auditului Intern raportează direct Consiliului de Supraveghere.

Cu privire la resurse, în anul 2016, activitatea de audit intern din cadrul Generali România a fost desfășurată de 3 angajați. Potrivit evaluării din perspectiva reglementărilor referitoare la Competență și Onorabilitate și conform dispozițiilor legale personalul care desfășoară activități de audit deține competențele și experiența necesară pentru a desfășura activitățile de audit. Conducătorul Departamentului de Audit Intern deține calificarea de auditor financiar conform cadrul român de reglementare.

În conformitate cu modelul organizațional definit de Grupul Generali, Departamentul de Audit Intern este situat în cadrul Consiliului de Supraveghere pentru a asigura independența activității de audit intern. În plus, pentru a păstra independența în desfășurarea activităților sale, departamentul de audit intern raportează Comitetului de audit. Șeful departamentului de audit intern este numit de către Consiliul de supraveghere și raportează, de asemenea, direct structurilor de audit intern ale grupului.

B.5. FUNCȚIA DE AUDIT INTERN

B.5.1. INFORMAȚII DESPRE FUNCȚIA DE AUDIT INTERN: STRUCTURĂ ORGANIZAȚIONALĂ, PROCESE DECIZIONALE, STATUT ȘI RESURSE ALE FUNCȚIEI DE AUDIT INTERN

Documentație de referință: Politica de Audit a Grupului, aprobată prin decizia Consiliului de Supraveghere al Generali Romania, la data de 22.06.2016

Structura organizațională și procesele decizionale ale societății:

Auditul intern reprezintă o activitate independentă menită să evalueze într-o manieră obiectivă managementul riscurilor, sistemul de control intern și procesele de management ale Companiei, astfel încât să ofere asigurări rezonabile că acestea funcționează în mod corespunzător pentru a duce la îndeplinirea obiectivelor Companiei.

Auditul intern ajută Compania să își îndeplinească obiectivele propunând o abordare sistematică, disciplinată și imparțială, pentru a evalua și a îmbunătăți eficiența sistemului de management al riscului, precum și procesele de management și control intern.

Activitatea de audit intern va face recomandările necesare pentru îmbunătățirea procesului de guvernanță corporativă.

Auditul intern este efectuat de o structură separată: Departamentul de Audit Intern, care are următoarele relații ierarhice:

- Subordonare funcțională față de Consiliul de Supraveghere;
- Subordonare organizațională față de Președintele Directoratului / Directorul General și/sau un Membru al Directoratului;
- Colaborare cu toate unitățile din structura organizațională;
- Coordonarea activităților acestora;
- Colaborare metodologică la nivelul Grupului Generali.

Activitatea Departamentului de Audit Intern este susținută de Comisia de Audit.

Misiunea Comisiei de Audit este o Comisie permanentă creată în cadrul Consiliului de Supraveghere, având rol consultativ în:

- Definirea Directivelor pentru Control Intern și pentru Sistemul de Management al Riscurilor;
- Evaluarea periodică a compatibilității și a funcționării curente a Controlului Intern și a Sistemului de Management al Riscurilor;
- Identificarea și administrarea principalului risc corporativ;
- Avansarea de propuneri privind controalele interne.

Comisia de Audit evaluează eficiența și eficacitatea sistemului de Control Intern privind Managementul Riscurilor, pentru a putea elimina / diminua riscurile majore și a formula recomandări pentru Consiliul de Supraveghere cu privire la controlul intern, la auditul intern și la achiziția de servicii ale unui auditor extern. Comisia de Audit operează în conformitate cu reglementările proprii, urmând a se întruni ori de câte ori va fi necesar.

În anul 2016, Comisia de Audit a fost alcătuită din trei membri, dintre care cel puțin unul trebuie să fie membru în Consiliul de Supraveghere, ceilalți fiind orice alte persoane desemnate de Adunarea Generală a Acționarilor. Un membru al Comisiei de Audit are experiență în contabilitate sau audit și este o persoană independentă (în conformitate cu prevederile Legii Nr. 31 / 1990).

Structura Comisiei de Audit și orice modificare în structura acesteia a fost raportată la Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) cu cel puțin 5 zile înainte de efectuarea modificărilor.

Comisia de Audit funcționează în conformitate cu propriile reglementări (în principal Statutul Comisiei de Audit), iar întrunirile sale vor avea loc ori de câte ori este necesar în vederea discutării tuturor aspectelor importante sau decisive cu privire la chestiunile de control intern și de cel puțin două ori pe an pentru a discuta și revizui Rapoartele Anuale și Bianuale întocmite de Departamentul de Audit Intern și, de asemenea, pentru a discuta și revizui Rezultatele Financiare Anuale și Bianuale prezentate organelor competente

Deciziile Comisiei de Audit vor constitui recomandări pentru Consiliul de Supraveghere.

Statutul și resursele funcției de audit intern în cadrul societății:

Managerul responsabil pentru Auditul Intern este desemnat, iar remunerația sa este stabilită de către Consiliul de Supraveghere, cu avizul Comisiei de Audit; persoana respectivă va trebui să aibă competențe profesionale corespunzătoare. Managerul responsabil pentru Auditul Intern dispune de autoritatea necesară care să-i asigure independența. Sarcinile și responsabilitățile Managerului sunt definite în fișa postului.

Personalul însărcinat cu Auditul Intern nu va fi implicat în activitățile operaționale sau de audit în cazul în care a fost responsabil în trecut pentru activitățile auditate, dacă nu a trecut cel puțin un an de la momentul respectiv.

Funcția de Audit Intern este legată de toate structurile de control intern ale Companiei și va menține o relație de lucru strânsă cu toate diviziile / departamentele și unitățile organizaționale, pentru a spori nivelul de cunoaștere cu privire la structura și activitățile companiei, prin împărtășirea de informații. În prestarea activităților specifice, departamentul de Audit Intern are acces la toate celelalte divizii / departamente și unități organizaționale, la documentele legate de ariile auditate, precum și la orice alte informații utile pentru evaluarea compatibilității controalelor asupra activităților externalizate.

B.5.2. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA AUTORITĂȚI, RESURSE, CALIFICĂRI PROFESIONALE, CUNOȘTINȚE, EXPERIENȚĂ ȘI INDEPENDENȚA OPERAȚIONALĂ A FUNCȚIEI DE AUDIT INTERN

În cadrul companiei Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A., activitățile de audit intern sunt efectuate de către Departamentul de Audit Intern, în conformitate cu normele organizaționale definite în Politica de Audit a Grupului aprobată de către Consiliul de Administrație al Assicurazioni Generali și de către Consiliul de Supraveghere, la recomandările Comisiei de Audit, pentru Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A.

Departamentul de Audit Intern este o funcție independentă, eficientă și obiectivă înființată de Consiliul de Supraveghere pentru a examina și evalua adecvarea, funcționarea, eficacitatea și eficiența sistemului de control intern, precum și a tuturor celorlalte elemente ale sistemului de guvernanță, în vederea îmbunătățirii eficacității și eficienței sistemului de control intern al organizației și a procedurilor de guvernanță.

El asistă Consiliul de Supraveghere în identificarea strategiilor și principiilor privind controlul intern și managementul riscurilor, asigurându-se că ele sunt adecvate și valabile în timp, și îi furnizează Consiliului analize, aprecieri, recomandări și informații cu privire la activitățile revizuite; de asemenea, desfășoară activități de asigurare și consiliere în beneficiul Consiliului de Supraveghere, al conducerii superioare și al altor departamente.

Așa cum prevede Politica de Audit a Grupului, este stabilit un model de raportare funcțională între Șeful Auditului la nivel de Grup din cadrul Assicurazioni Generali, Șeful Auditului la nivel de Unitate comercială și Șefii departamentelor de audit intern.

Pe baza acestui model, Șeful Departamentului de Audit Intern emite rapoarte către Consiliul de Supraveghere și, în cele din urmă, către Șeful Auditului la nivel de Grup, prin intermediul Șefilor Auditului la nivel de Unitate comercială.

Acest lucru asigură autonomia de acțiune și independența față de managementul operațional, precum și un flux mai eficient de comunicare. Acest lucru include metodologiile utilizate, structura organizațională adoptată (recrutare, numire, demitere, remunerare și buget, în acord cu Consiliul de Supraveghere), stabilirea obiectivelor și evaluarea de la sfârșitul anului, metodele de raportare, precum și activitățile de audit propuse spre a fi incluse în Planul de Audit Intern care îi va fi trimis spre aprobare Consiliului de Supraveghere.

Departamentului de Audit Intern îi sunt furnizate bugetul și resursele aferente, iar personalul acestuia deține cunoștințele, aptitudinile și competențele necesare pentru a-și desfășura activitatea cu pricepere și diligență profesională.

Departamentul de Audit Intern are acces complet, gratuit, nerestricționat și în timp util la toate înregistrările, activele și personalul organizației, în vederea îndeplinirii oricărui angajament, cu responsabilitate strictă în

ceea ce privește confidențialitatea și protejarea înregistrărilor și a informațiilor. Șeful Departamentului de Audit Intern are acces liber și nerestricționat la Consiliul de Supraveghere.

Se autoguvernează prin aderarea la principiile obligatorii ale Institutului de Auditori Interni, incluzând Definiția Auditului Intern, Codul de Etică și Standardele Internaționale ale Practicii Profesionale a Auditului Intern. Având în vedere natura delicată și importantă a rolului de asigurare desfășurat în cadrul afacerii, întregul personal trebuie să aibă un nivel de competență și onorabilitate conform cu cerințele Politicii Grupului privind Competența și Onorabilitatea, aprobată de Consiliul de Administrație al Assicurazioni Generali și de Consiliul de Supraveghere al Generali Romania Asigurare Reasigurare.

În particular, Șeful Departamentului de Audit Intern este o persoană care respectă Regimul autorităților de reglementare din România și Regulamentul Solvabilitate II, precum și cerințele Grupului Generali, având o vastă experiență relevantă în domenii care includ auditul, controlul, asigurarea, riscul și conformitatea.

Șeful Departamentului de Audit Intern nu își va asuma responsabilitatea pentru nicio altă funcție operațională și are o relație deschisă, constructivă și de cooperare cu autoritățile de reglementare, relație care va încuraja împărtășirea de informații importante în vederea îndeplinirii sarcinilor aferente.

Toți membrii personalului Departamentului de Audit Intern au abilități și rezultate dovedite, proporționale cu gradul de complexitate a activităților care trebuie îndeplinite, și trebuie să facă toate eforturile necesare pentru a evita activități care ar putea crea conflicte de interese sau apariția conflictelor de interese. Aceștia vor avea o conduită impecabilă în orice moment, iar informațiile care le parvin în îndeplinirea sarcinilor și obligațiilor de serviciu vor fi păstrate absolut confidențiale.

Activitatea Departamentului de Audit Intern rămâne liberă de orice ingerință din partea oricărui element din cadrul organizației, inclusiv în privința unor aspecte precum selectarea, procedurile, frecvența, calendarul auditului sau conținutul rapoartelor, pentru a permite astfel menținerea atitudinii necesare - independentă și obiectivă.

Auditorii Interni nu au responsabilitate operațională directă sau autoritate asupra niciuneia dintre activitățile auditate. Prin urmare, ei nu sunt implicați în organizarea operațională a societății sau în dezvoltarea, introducerea sau implementarea unor măsuri de control intern sau organizațional. Cu toate acestea, nevoia de imparțialitate nu exclude posibilitatea de a solicita o opinie din partea Funcției de Audit Intern, cu privire la chestiuni specifice legate de principiile de control intern care trebuie să fie respectate.

Cel puțin o dată pe an, Șeful Departamentului de Audit Intern comunică cu Comisia de Audit a Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A. în legătură cu propunerea planului de audit intern, înainte ca aceasta să fie înaintată spre aprobare Consiliului de Supraveghere.

Planul este elaborat pe baza unei prioritizări a universului de audit, folosind o metodologie bazată pe riscuri, luând în considerare toate activitățile, întregul sistem de guvernare, evoluțiile preconizate ale activităților și inovațiilor, și incluzând contribuția Directoratului și a Consiliului de Supraveghere. Planificarea va ține seama de orice deficiențe constatate în cursul auditurilor deja efectuate, precum și de orice risc nou detectat. Planul de audit va include atât calendarul, cât și cerințele privind bugetul și resursele pentru anul calendaristic următor.

În fiecare plan de Audit prezentat de Șeful Departamentului de Audit Intern pentru aprobarea Consiliului de Supraveghere, sunt incluse calendarul, precum și cerințele bugetare și de resurse pentru anul calendaristic următor. Șeful Departamentului de Audit Intern îi comunică Consiliului de Supraveghere impactul oricărei limitări a resurselor, precum și orice fel de modificări provizorii semnificative.

Acest plan este revizuit și ajustat cel puțin de două ori pe an, ca răspuns la modificările apărute în ceea ce privește activitatea, riscurile, operațiunile, programele, sistemele, controalele și constatările organizației. Dacă este cazul, Departamentul de Audit Intern poate efectua audituri care nu sunt incluse în Planul de Audit sau servicii de consultanță legate de guvernare, gestionarea riscurilor și control, în funcție de necesitățile organizației.

Toate activitățile de audit se desfășoară în conformitate cu o metodologie comună coerentă la nivel de Grup. Obiectul auditului cuprinde - fără a se limita la - examinarea și evaluarea adecvării și eficacității proceselor de guvernare, de gestionare a riscurilor și de control intern ale organizației, în raport cu scopurile și obiectivele definite ale organizației.

În urma încheierii fiecărui angajament, se pregătește și se emite un raport scris de audit pentru entitatea auditată și pentru ierarhia entității auditate. Acest raport, care indică importanța problemelor constatate, acoperă cel puțin toate aspectele legate de eficiența și adecvarea sistemului de control intern, precum și deficiențele majore în ceea ce privește respectarea politicilor, procedurilor și proceselor interne. El include

acțiunile corective stabilite de comun acord, adoptate sau care urmează să fie adoptate în ceea ce privește problemele identificate și, de asemenea, termenele convenite pentru punerea în aplicare a acestor acțiuni corective.

Departamentul de Audit Intern este responsabil de monitorizarea corespunzătoare a problemelor ridicate și a acțiunilor convenite.

De cel puțin două ori pe an, Șeful Departamentului de Audit Intern îi furnizează Consiliului de Supraveghere un raport privind activitățile și problemele importante apărute în respectivul interval de timp, precum și o propunere de plan de acțiune. Consiliul de Supraveghere stabilește acțiunile care trebuie întreprinse cu privire la fiecare dintre problemele prezentate și se asigură că acțiunile respective sunt îndeplinite. Cu toate acestea, dacă apar situații deosebit de grave, Șeful Departamentului de Audit Intern va informa imediat Comitetul de Risc, Consiliul de Supraveghere și Consiliul de Auditori al Generali Romania Asigurare Reasigurare S.A.

Departamentul de Audit Intern întreprinde un program de asigurare și îmbunătățire a calității, care acoperă toate aspectele activității de audit. Programul include o evaluare a conformității activității de audit cu Manualul de Audit al Grupului, cu Definiția și Standardele Auditului Intern, precum și o analiză privind aplicarea sau nu a Codului de Etică de către auditorii interni. De asemenea, programul evaluează eficiența și eficacitatea activității de audit și identifică oportunități de îmbunătățire.

În ceea ce privește structura organizațională, Departamentul de Audit Intern are o structură de 4 angajați cu normă întreagă pentru a-și acoperi toate sarcinile, responsabilitățile, nevoile de administrare și raportare.

Toate aceste departamente acționează într-o manieră coordonată pentru a asigura îndeplinirea sarcinii explicate mai sus, în urma unei metodologii comune de audit și în conformitate cu principiile Politicii de Audit a Grupului.

B.6. FUNCȚIA ACTUARIALĂ

Principalele responsabilități ale Funcției Actuariale din cadrul Generali Romania, conform principiilor regulamentului Solvabilitate II (articolul 48 din Directiva 2009/138/CE), sunt următoarele:

- să coordoneze calcularea și să valideze provizioanele tehnice;
- să asigure caracterul adecvat al metodologiilor și modelelor de bază utilizate, precum și al ipotezelor formulate în calculul provizioanelor tehnice;
- să evalueze suficiența și calitatea datelor utilizate la calcularea provizioanelor tehnice;
- să informeze Consiliul de Administrație al Generali Romania cu privire la fiabilitatea și caracterul adecvat al calculului provizioanelor tehnice;
- să exprime o opinie privind politica generală de subscriere;
- să exprime o opinie cu privire la adecvarea contractelor de reasigurare;
- implementarea eficientă a sistemului de management al riscului, în special prin aportul la modelarea riscurilor care stau la baza calculării SCR, MCR și ORSA.
- stabilirea prețurilor
- dezvoltarea produselor

În conformitate cu modelul organizațional definit de Grupul Generali, Funcția Actuarială este subordonată Directorului financiar, pentru a asigura o coordonare eficientă a calculului provizioanelor tehnice. În plus, pentru a-și păstra independența în desfășurarea sarcinilor care îi revin, Șeful Funcției Actuariale raportează Consiliului de Administrație, la care are acces independent și direct.

În ceea ce privește resursele, Funcția Actuarială cuprinde în prezent 5 persoane (2 pentru validare, 1 pentru asigurări de viață și 2 pentru asigurări generale). Toate persoanele dispun de o pregătire actuarială, cu o diplomă în științe actuariale, statistică sau matematică, sau alte calificări post-universitare specifice domeniilor finanțe/asigurări, cu niveluri diferite de experiență.

Mai exact, în afară de șeful funcției, 2 persoane (asigurări generale și de viață) sunt dedicate coordonării activităților (metodologie, raportare, procese), în timp ce alte 2 persoane sunt dedicate în mod special validării independente a provizioanelor tehnice în cadrul regulamentului Solvabilitate II. Nicio activitate nu este externalizată.

Nu există modificări semnificative în structura departamentului actuarial în ceea ce privește personalul și sarcinile.

B.7. EXTERNALIZAREA

B.7.1. INFORMAȚII PRIVIND POLITICA DE EXTERNALIZARE

Această Politică a Grupului privind Externalizarea are scopul de a stabili standarde minime obligatorii privind externalizarea la nivelul Grupului, de a atribui principalele responsabilități privind externalizarea și de a asigura că măsurile de control corespunzătoare și structurile de guvernanta sunt stabilite pentru orice inițiativă de externalizare.

Politica se aplică în cazul tuturor entităților juridice din cadrul Grupului, menționând principalele principii care trebuie respectate la implementarea externalizării. Politica inițială de Externalizare a Grupului a fost aprobată de Consiliul de Supraveghere la data de 29.04.2015.

Versiunea revizuită a Politicii de Externalizare furnizată de Grup și prezentată pentru aprobarea Consiliului de Supraveghere în iunie 2016 conține mici actualizări, cum ar fi:

1. Funcții deosebit de importante <i>la Par. 3.1.3</i>	Funcția Actuarială a fost inclusă în lista funcțiilor deosebit de importante, potrivit definiției din regulamentul Solvabilitate II și conform modificărilor organizaționale Generali apărute după întocmirea primei Politici.
2. Aprobare pentru Externalizare <i>la Par. 3.2.1</i>	Externalizarea către Terți a activităților privind Subscrierea în Asigurările de Viață și B&A* și a Funcției Actuariale necesită aprobare în prealabil din partea Funcției GHO, în conformitate cu Politicile relevante ale Grupului aflate în vigoare.
3. Cerințe de Conformitate <i>la Par. 3.2.3</i>	Controalele AML/CTF și Sancțiunile Internaționale au fost incluse în lista controalelor de conformitate efectuate asupra contractanților terți.
4. Cerințe GIRS**	Adaptarea modelului Politicii la noul model GIRS pentru Regulamentul Intern al Grupului. Sarcina de aprobare a modificărilor minore*** a fost delegată către GCOO.

Politica introduce o abordare pe bază de riscuri, adoptând un principiu al proporționalității pentru a aplica cerințele în funcție de profilul de risc (făcând distincția între externalizarea urgentă și cea care nu este urgentă), materialitatea fiecărui acord de externalizare și măsura în care Grupul Generali controlează furnizorii de servicii.

Politica impune numirea, pentru fiecare acord de externalizare, a unui anumit referent pentru activitatea specifică. Referentul pentru activitatea respectivă este responsabil pentru realizarea globală a procesului de externalizare, de la evaluarea riscurilor până la gestionarea finală a acordului și la activitățile ulterioare de monitorizare a acordurilor privind nivelul de calitate a serviciilor, așa cum este descris în fiecare contract în parte.

Procedura Operațională inițială de Externalizare Locală aprobată de Directoratul companiei înainte de 01.01.2016 (data intrării în vigoare a regulamentului Solvabilitate II) a fost în curs de modificare pe durata anului 2016 și a fost supusă aprobării Directoratului în T1 din 2017.

Principalele informații incluse în Procedura Internă Locală:

- Cadrul legal
- Fluxul procesului de externalizare
- Inițierea Procesului de Externalizare
 - Externalizare sau nu
 - Responsabil pentru activitatea care urmează să fie externalizată (OBR)
 - Desemnarea unui OBR - Responsabil pentru activitatea care urmează să fie externalizată
 - Criteriile pentru desemnarea unui OBR - OBR competent și onorabil
- Etapa de analiză a inițiativei de externalizare
 - Prezentarea propunerii de externalizare către Directorat
 - Activități de achiziție și Etapa precontractuală
 - Obținerea avizului din partea Directoratului și a aprobării Consiliului de Supraveghere al A.S.F.
- Etapa contractuală: Contracte pentru activitățile externalizate
- Arhivarea documentelor privind activitățile externalizate
- Etapa postcontractuală
 - Monitorizarea activităților externalizate
 - Monitorizarea riscurilor privind contractele externalizate
 - Reînnoiri și modificări semnificative în contractele privind activitățile externalizate
- Raportarea activităților externalizate

B.8. ORICE ALTE INFORMAȚII

B.8.1. EVALUAREA ADECVĂRII SISTEMULUI LOR DE GUVERNANȚĂ LA NATURA, SCALA ȘI COMPLEXITATEA RISCURILOR INERENTE ÎN ACTIVITATEA ACESTORA

În conformitate cu cadrul legal și în conformitate cu politicile aprobate și implementate, Generali România își desfășoară activitățile asigurând evaluarea periodică a calității performanței sistemului de control intern.

Mecanismele de monitorizare și raportare în cadrul sistemului de control intern se stabilesc pentru a furniza Directoratului și Consiliului de Supraveghere informații relevante pentru procesul de luare a deciziilor.

Rapoartele cu măsuri cu impact calitativ, raportarea la timp, precizia, exhaustivitatea și recomandările pentru îmbunătățirile sistemului de control intern sunt trimise trimestrial de către funcțiile de control către conducerea societății. Deficiențele identificate în cadrul misiunilor de audit și control, precum și acțiunile de diminuare a acestora sunt raportate Directoratului și Consiliului de Supraveghere pentru a prezenta statutul actual al sistemului intern de guvernare.

Totodată, sistemul de control intern este astfel organizat astfel încât să aibă loc o monitorizare continuă în cursul desfășurării operațiunilor.

B.8.2. ALTE INFORMAȚII IMPORTANTE CU PRIVIRE LA SISTEMUL DE GUVERNANȚĂ

Pentru o bună gestionare a activității, structurile interne ale Generali Romania dezvoltă reglementări interne pentru a susține în mod corespunzător activitatea desfășurată în cadrul companiei. Ierarhia regulamentelor interne ale Generali este organizată după cum urmează:

- Politici;
- Proceduri Operaționale;
- Ghiduri;

Politicile introduc principii de nivel înalt urmărite pentru punerea în aplicare a obiectivelor și / sau a dispozițiilor fundamentale ale companiei și ale Grupului referitoare la sistemul de control intern și de management al riscului. Politicile sunt supuse aprobării Consiliului de Supraveghere. Politicile aprobate și implementate la nivel local pot fi furnizate de către Grup ca parte a Sistemului de Control Intern și a Sistemului de Management al Riscului ale Grupului sau pot fi dezvoltate la nivel local.

Procedurile Operaționale urmăresc să detalieze explicit prevederile deja stabilite într-o Politică sau ca parte a reglementărilor legale. Ele identifică, la nivel global, rolurile operaționale, responsabilitățile, fazele și fluxurile de informații ale activităților relevante, în cadrul uneia sau mai multor funcții, procese sau porțiuni ale acestora. Procedurile Operaționale fac obiectul aprobării Directoratului. Ghidurile urmăresc să reglementeze chestiuni funcționale sau transfuncționale. Ele pot fi emise pentru a detalia în mod explicit principiile de nivel înalt introduse de o Politică sau pentru a oferi reguli și îndrumări pentru subiectul respectiv.

Ghidurile fac obiectul aprobării Directoratului.

Pentru un sistem puternic de guvernare, Consiliul de Supraveghere al Generali Romania revizuieste anual și aprobă politicile care urmează să fie implementate la nivel local.

C. PROFILUL DE RISC

C.1. RISCUL DE SUBSCRIERE

C.1.1. RISCUL DE SUBSCRIERE ASIGURĂRI DE VIAȚĂ

EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA RISCURILOR

Riscurile de subscriere la Asigurări de Viață includ riscurile biometrice și operaționale integrate în polițele de asigurare de viață. Riscurile biometrice derivă din incertitudinea legată de ipotezele cu privire la ratele de mortalitate, morbiditate și invaliditate luate în considerare în evaluările obligațiilor de asigurare. Riscurile operaționale derivă din incertitudinea legată de valoarea cheltuielilor și din exercitarea adversă de către titularii de poliță a opțiunilor contractuale. Împreună cu plata primelor, rezilierea polițelor este cea mai importantă opțiune contractuală deținută de titularii de poliță.

Riscurile de subscriere la Asigurări de Viață identificate de Companiei sunt:

- Riscul de Mortalitate, definit ca riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă din modificările din ratele de mortalitate, unde o creștere a ratelor de mortalitate duce la o creștere a valorii obligațiilor de asigurare. Riscul de mortalitate include și riscul de catastrofă în caz de mortalitate, ca risc de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă din incertitudinea tarifării și ipotezele de furnizare referitoare la evenimentele extreme sau neregulate.
- Riscurile de Invaliditate și de Morbiditate sunt definite ca riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă din modificările ratelor de invaliditate, boală sau morbiditate.
- Riscul de Reziliere este legat de pierderea sau modificarea adversă a obligațiilor cauzate de o modificare a ratelor de reziliere, reînnoire sau răscumpărare a polițelor de asigurare. Opțiunile relevante sunt toate drepturile legale sau contractuale ale titularilor de poliță de a rezilia, răscumpăra, scădea, restricționa sau suspenda complet sau parțial acoperirea asigurării.
- Riscul de Cheltuieli, ca risc de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă în urma variației nivelului, tendințelor sau volatilității cheltuielilor legate de administrarea contractelor de asigurări de viață.

Principalele Riscuri de Subscriere din portofoliul Companiei sunt Riscurile de Cheltuieli, de Reziliere și riscul de Mortalitate și de Morbiditate.

Portofoliul de asigurări de viață al Companiei are o componentă predominantă de produse de economisire, portofoliu care este expus la riscul de reziliere.

Portofoliul de asigurări de viață include, de asemenea, produse de risc, portofoliu care este expus la riscul de mortalitate.

Abordarea care stă la baza măsurării riscului de subscriere la Asigurări de Viață se bazează pe calculul pierderii pentru Companie, care rezultă din variația nivelului ipotezelor biometrice/operaționale. În special, cerințele de capital pentru riscurile de subscriere la Asigurări de Viață sunt calculate pe baza diferenței dintre rezervele tehnice Solvency II după aplicarea unui stres asupra ipotezelor biometrie/operaționale și rezervele tehnice Solvency II în condițiile așteptate, cu cea mai bună estimare.

Riscurile de subscriere la Asigurări de Viață sunt măsurate printr-un model cantitativ menit să determine SCR-ul bazat pe metodologia și parametrii definiți în abordarea formulei standard.

Măsurarea riscurilor derivă din aplicarea unui stres predefinit la cele mai bune ipotezele biometrice/operațional cu o probabilitate de apariție egală cu 0,5%.

Pentru riscul de mortalitate, incertitudinea legată de mortalitatea populației asigurate și impactul acesteia asupra Companiei este măsurată aplicând stresuri permanente și catastrofale la ratele de deces.

Pentru riscul de morbiditate și de invaliditate, incertitudinea legată de boala sau morbiditatea populației asigurate și impactul acesteia asupra Companiei este măsurat aplicând stresuri permanente sau catastrofale la ratele de morbiditate, invaliditate.

În cazul riscului de reziliere, calibrarea riscului și modelarea pierderii are ca scop măsurarea nesiguranței legate de comportamentul titularilor de poliță, cu privire la opțiunile legale sau contractuale, ce le conferă dreptul de a rezilia, răscumpăra, scădea, restricționa sau suspenda complet sau parțial acoperirea asigurării. Similar cu riscurile biometrie, evaluarea se efectuează prin intermediul aplicării stresurilor permanente și catastrofale asupra ipotezelor privind comportamentul titularilor de poliță.

Riscul de cheltuieli este măsurat prin aplicarea stresurilor la valoarea cheltuielilor și inflația cheltuielilor pe care Compania estimează că le va avea în viitor.

MANAGEMENTUL ȘI DIMINUAREA RISCURILOR

Tehnicile pentru diminuarea, monitorizarea și gestionarea Riscurilor de Subscriere la Asigurări de Viață se bazează pe evaluările cantitative și calitative integrate în procesele care sunt definite și monitorizate cu atenție, atât la nivel de Companie, cât și la nivelul Grupului Generali (precum aprobarea produsului de Asigurare de Viață și procesul limitelor de subscriere).

Diminuarea riscurilor

Tarifarea corectă și selecția ex-ante a riscurilor de subscriere sunt principale două măsuri împotriva riscurilor de subscriere la Asigurări de Viață.

Tarifarea produselor

O tarifară eficientă a produselor constă în stabilirea caracteristicilor produselor și a ipotezelor cu privire la cheltuieli, riscurile de mortalitate și ipotezele comportamentului titularilor de poliță pentru a permite Companiei să reziste oricărei dezvoltări adverse în realizarea acestor ipoteze.

Atât pentru produsele de economisire, cât și pentru produsele de protecție aceasta se realizează, în principal, prin stabilirea unor ipoteze prudente și prin teste de profitabilitate.

De exemplu, riscul de reziliere, referitor la retragerea voluntară din contract, sau riscul de cheltuieli, referitor la incertitudinea legată de cheltuielile pe care Compania estimează să le suporte în viitor, sunt evaluate într-un mod prudent în tarifară produselor noi. Această riscuri sunt luate în considerare în construirea și testarea profitabilității pentru un nou tarif, riscuri ce țin cont de ipotezele derivate din experiența recentă a Companiei.

Pentru portofoliile de asigurări cu o componentă de risc biometric, tabelele de mortalitate utilizate în tarifară includ marje de prudență. Această analiză, care ia în considerare mortalitatea în funcție de sex, vârstă, anul poliței, suma asigurată și alte criterii de subscriere, permite verificarea continuă a caracterului adecvat al ipotezelor legate de mortalitate luate în considerare la tarifară produselor și corectarea ajustarea riscului pentru următorii ani de subscriere.

Mai mult, pentru a asigura alinierea completă la strategia Generali privind aprobarea produselor, procesul include o monitorizare continuă a produselor care urmează să fie lansate de Companie și o actualizare trimestrială a profitabilității pentru portofoliul nou, plus revizuirea anuală a profitabilității pentru portofoliului existent.

Procesul de subscriere

Grupul emite linii directoare de subscriere, determină limite operaționale de urmat de către Companie și definește procesul standard de solicitare a excepțiilor, pentru a menține expunerea la risc între limitele prestabilite și pentru a asigura o utilizare coerentă a capitalului.

Se pune un accent deosebit pe subscrierea contractelor noi care ia în considerare atât riscurile medicale și financiare. Grupul a definit standarde clare de subscriere prin manuale, formulare și cerințe de subscriere medicale și financiare. Autonomia Companiei în procesul de subscriere depinde de structura și de portofoliul acesteia și este determinată de Grup.

Pentru anexele la asigurări², care sunt cel mai mult expuse la pericolul moral, nivelurile maxime ale capacității de asigurare de către Companie sunt stabilite la o valoare mai mică decât cele aplicate pentru acoperirile de deces. Pentru a diminua aceste riscuri, excluderile poliței sunt de asemenea definite.

Compania monitorizează în mod regulat expunerile la risc și respectarea limitelor operative, raportează orice situație anormală și urmează un proces de escaladare proporțional cu natura încălcării pentru a se asigura că măsurile de remediere sunt întreprinse prompt.

² O anexă este un supliment la polița primară, care oferă beneficii mai mult decât și peste polița supusă la anumite condiții.

Rolul Managementului riscului în procesele de tarificare și de aprobare a produselor

CRO-ul supraveghează procesul de tarificare în calitate de membru în cadrul Comitetului de Produse și Subscriere.

Procesul de aprobare a produselor prevede o revizuire de către Funcția de Management a Riscului, conform căreia noile produse se conformează apetitului de risc al societății (atât cu privire la dimensiunile cantitative, cât și calitative) și capitalul de risc este considerat ca parte din gestionarea performanței de ajustare a riscului.

Riscul de Subscriere poate fi de asemenea transferat prin reasigurarea la altă societate de (re)asigurare pentru a reduce impactul financiar al acestor riscuri asupra Companiei, și astfel de a reduce SCR-ul deținut pentru a le acoperi.

Funcția de reasigurare asigurări de viață la nivelul Grupului susține, direcționează și coordonează activitatea de reasigurare efectuată de Companie, definind liniile directoare corespunzătoare, menite să asigure un control strict al riscului, conform apetitului de risc al Grupului și la oportunitățile de valorificare completă pe care reasigurarea le oferă pe piață.

Grupul are rolul de reasigurator principal pentru Companie. Cu toate acestea, în cazul în care motivele profilului de activitate o justifică, Compania poate tranzacționa de asemenea cu altă societate de reasigurare.

Programul de reasigurare este supus opiniei funcției actuariale, cu privire la caracterul său adecvat în conformitate cu politica funcției actuariale a Grupului și liniile directoare aferente.

C.1.2. RISCURI SUBSCRIERE ASIGURARI GENERALE

EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA RISCURILOR

Riscul de Subscriere P&C este riscul rezultat din obligațiile de asigurare P&C, în legătură cu pericolele acoperite și cu procesele utilizate în desfășurarea activității. Acesta include cel puțin riscul de subestimare a frecvenței și/sau a gravității daunelor în definirea tarifierii și a rezervelor (Riscul de Tarificare și, respectiv, Riscul de Rezerve) și riscul de pierderi rezultate din evenimente extreme sau excepționale (Riscul de Catastrofă).

Compania nu poate evita expunerea la pierderile potențiale care rezultă din riscurile referitoare în mod intrinsec la natura activităților sale de bază. Cu toate acestea, definirea corespunzătoare a standardelor și recunoașterea, măsurarea, stabilirea limitelor la aceste riscuri este de importanță critică pentru a asigura rezistența Companiei în situații nefavorabile și pentru a alinia activitățile de subscriere P&C la Apetitul de Risc al Generali.

Compania, în conformitate cu strategia de risc a Grupului Generali, scrie și acceptă riscuri care sunt cunoscute și înțelese, cu privire la care informațiile disponibile și transparența expunerii permit întreprinderilor să atingă un nivel ridicat de subscriere profesională, cu o dezvoltare coerentă. Mai mult, riscurile sunt subscrise cu standarde de calitate în procedurile de subscriere pentru a asigura profitabilitatea și pentru a limita pericolul moral.

Procesele de subscriere sunt considerate suficient de adecvate pentru a:

- realiza performanța financiară dorită
- diminua riscurile existente și potențiale rezultate din activitatea scrisă de companie.

Generali își desfășoară activitatea în segmentele de Retail, Întreprinderi mici și mijlocii și Corporate & Comercial. Generali coordonează o varietate de canale de distribuție (de exemplu: agenți delegați, intermediari profesioniști, canale directe), cu scopul de a îmbunătăți serviciile oferite clienților săi și de a diversifica riscurile.

Acoperirile riscurilor și limitele de subscriere sunt strict reglementate de subscriitori, sub supravegherea și aprobarea Sediului Central Generali. Riscurile neobișnuite sau cele care depășesc anumite praguri sunt subscrise numai cu acordul Grupului.

Toate produsele sunt evaluate printr-o evaluare amănunțită cu privire la riscurile și profitabilitatea acestora.

Toate ajustările tarifare iau în considerare impactul pe care îl au asupra poziției financiare și de capital a companiei.

Nu au existat modificări semnificative în profilul de risc al companiei în 2016, cu excepția dezvoltărilor din domeniul de activitate a RCA-ului.

Expunerile Companiei la riscurile subscrise sunt descrise în alte secțiuni corespondente ale documentației, referitoare la Rezervele tehnice și la Bilanțul valorii de piață.

Riscurile de Subscriere P&C sunt măsurate printr-un model cantitativ menit să determine SCR bazate pe metodologia și parametrii definiți în abordarea Formulei Standard. Măsurarea riscurilor derivă din aplicarea unui stres predefinit pentru cea mai bună estimare cu o probabilitate de apariție egală cu 0,5%.

Mai mult, pe lângă unitățile de măsură de capital, Funcția de Management al Riscului definește indicatori de risc, cum ar fi expuneri relevante, concentrarea riscurilor și alte unități de măsură pentru a monitoriza trimestrial dezvoltarea Riscurilor de Subscriere P&C. Aceasta asigură alinierea continuă la Cadrul Apetitului de Risc.

Riscul de Subscriere asigurari generale a crescut în anul 2016 comparativ cu anul 2015 datorită creșterii mari a volumului de afaceri și a rezervelor pentru RCA. Principalul factor (sub-modul) este riscul de Primă de asigurare & Rezervă cu o creștere anuală de 27%.

Pentru evaluarea Riscurilor de Subscriere P&C în ceea ce privește SCR, vă rugăm să consultați capitolul E.

În ceea ce privește expunerile la riscul de catastrofa, compania nu a înregistrat modificări semnificative comparativ cu anul trecut. Principalele expuneri pentru riscurile de catastrofa sunt reprezentate de inundații și cutremure. Principala concentrare a riscurilor este reprezentată de zona geografică a Bucureștiului.

Mai mult, expunerile la catastrofe și, în orice caz, concentrările de riscuri, sunt monitorizate în mod continuu și raportate la intervale regulate pentru a asigura faptul că expunerile generale nu depășesc limitele noastre de risc în niciun moment. Monitorizarea nu este limitată la Liniile de afaceri (LoB) referitoare la asigurari de incendii, dar include toate liniile cu potențial de producere a pierderilor Catastrofale semnificative și de evidențiere a posibilelor acumulări intra-linii de afaceri. În acest cadru, datele relevante despre catastrofe, inclusiv informațiile despre expuneri și daune, sunt monitorizate în mod regulat la nivel intern pentru gestionarea portofoliului. Aceste date sunt de asemenea colectate de Sediul Central pentru raportarea finală consolidată corespunzătoare, pentru a asigura menținerea modelării corespunzătoare a catastrofelor, în scopul de înnoire a convențiilor și pentru scopuri legate de Solvabilitate II.

MANAGEMENTUL ȘI DIMINUAREA RISCURILOR

Selecția Riscului P&C începe cu o propunere generală în ceea ce privește strategia de subscriere și criteriile corespunzătoare de selecție a activității în acord cu Sediul Central al Grupului. Strategia de subscriere este formulată în conformitate cu Preferințele de Risc definite de Consiliul de Supraveghere în Cadrul Apetitului de Risc.

În timpul procesului de Planificare Strategică, țintele sunt stabilite și transpuse în limite de subscriere la nivel de obiectiv pentru a se asigura că activitatea comercială este subscrisă conform planului. Limitele de subscriere definesc dimensiunea maximă a riscurilor și a claselor de activități comerciale pe care Compania are autorizația de a le scrie fără să solicite nicio aprobare suplimentară sau prealabilă. Limitele pot fi stabilite pe baza limitelor de valoare, a tipului de risc, a expunerii la produs sau a clasei de ocupare. Scopul acestor limite este de a atinge un jurnal coerent și profitabil al activităților comerciale care este întemeiat pe expertiza Companiei.

Reasigurarea este unul dintre cele mai importante mijloace de gestionare a riscului și capitalului disponibil pentru marea majoritatea a companiilor de asigurare, printre care se numără și Generali România.

Reasigurarea este tehnica de diminuare a riscurilor pentru portofoliul P&C. Aceasta are ca scop optimizarea utilizării capitalului de risc prin cedarea unei părți a Riscului de Subscriere contrapartidelor selectate, minimizând în același timp riscul de credit asociat cu o astfel de operațiune.

Contractele de asigurare ale Generali România sunt acoperite de către GP Re Reinsurance EAD și susținute de Assicurazioni Generali Spa, cu ratingul A (Excelent) din partea AM Best, iar riscurile de vârf sunt retrocedate ulterior pieței externe de reasigurători internaționali.

Data fiind expunerea la riscul de catastrofă naturală (inundații, cutremure) și în conformitate cu reglementările Solvency II, Generali România monitorizează în permanență profilul de risc calculând necesarul de capital și expunerea maximă.

Compania are o expunere limitată la riscurile de catastrofă naturală ca urmare a structurii corespunzătoare de acoperire prin reasigurări, contract de tip excedent de dauna, acoperind în funcție de eveniment principalele riscuri la care este expus întregul portofoliu.

Abordarea subscrierii riscurilor de natura catastrofă este prudentă, iar acumularea relevantă este monitorizată de funcția tehnică responsabilă pe parcursul anului, pentru a evita expunerile nedorite în zonele predispuse la catastrofe.

Pentru anul 2016, programul de reasigurare ce acopera riscurile de catastrofă naturală a fost conceput având în vedere următoarele aspecte:

- Protecția este menită să acopere pierderile de natura catastrofala până la o perioadă de revenire de cel puțin 250 de ani;
- Protecția este acoperitoare în ceea ce privește pierderile majore de tip CAT recente;
- Capitalul de risc diminuat semnificativ prin intermediul protecției prin reasigurare;

Același nivel de protecție și saving al capitalului de risc sunt garantate pentru alte protecții non-catastrofale, respectiv cele referitoare la riscurile extreme individuale la nivelul liniilor de Asigurări de Clădiri și Bunuri, Transport și Răspunderi civile.

Generali România a preferat reasigurarea tradițională ca instrument pentru diminuarea Riscului de Catastrofă rezultat din portofoliul său de P&C și nu a manifestat nici un interes pentru alte tehnici de diminuare a riscului.

Încheierea contractelor de reasigurare pentru anul 2016 a fost un proces care a avut ca obiective principale, pe de o parte, protejarea intereselor asiguratului, și, pe de altă parte, diminuarea impactului negativ care ar putea fi cauzat de evoluția nefavorabilă a factorilor de risc ai Generali România.

Programul de reasigurare pentru anul 2016 a fost conceput în astfel încât toate liniile de asigurare au beneficiat de protecție adecvată a reasigurării și programul de reasigurare a fost aprobat de către Directorat.

Programul de reasigurare disponibil în 2016 a fost unul eficient, a îndeplinit toate cerințele companiei pentru protecție în cazul pierderilor indiferent de frecvență și/sau de severitatea pierderilor.

Funcția de Management al Riscului confirmă anual caracterul adecvat al tehnicilor de diminuare a riscurilor prin calcularea și eficientizarea capitalului.

C.2. RISCUL DE PIATA

C.2.1. EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA ACESTUIA

Ca asigurător compozit, Compania colectează prime de la asigurați în schimbul promisiunilor de plată în funcție de evenimente predeterminate.

Compania investește primele colectate într-o mare varietate de active financiare, cu scopul de a onora promisiunile viitoare făcute asiguraților și de a genera valoare pentru acționarii săi.

Compania este expusă riscului de piață, în cazul în care activele investite nu evoluează așa cum era de așteptat din cauza prețurilor de piață scăzute sau volatile.

Deoarece își păstrează activele până când acestea sunt necesare pentru a răscumpăra promisiunile către asigurați, Compania este destul de puțin expusă la scăderea pe termen scurt și la fluctuațiile valorii de piață a activelor sale.

Cu toate acestea, conform regimului Solvabilitate II, Compania are obligația să dețină o rezervă de capital, în scopul menținerii unei poziții solide de solvabilitate chiar și în condițiile unor mișcări adverse ale pieței. Pentru mai multe detalii, consultați secțiunea E.2.

În acest scop, Compania își administrează investițiile într-un mod prudent, în conformitate cu principiul prudenței³, și se străduiește să optimizeze rentabilitatea activelor, reducând în același timp impactul negativ al fluctuațiilor pieței pe termen scurt asupra solvabilității sale.

Compania își asumă un risc considerabil de piață atunci când garantează asiguraților un randament minim al capitalului acumulat pe o perioadă lungă de timp. Dacă în timpul perioadei contractuale randamentul generat de investiția financiară este sub rentabilitatea garantată pentru o perioadă prelungită de timp, Compania își va compensa garanțiile contractuale. În plus, independent de realizarea lor, Compania trebuie să se asigure că valoarea investițiilor financiare care suportă contractele de asigurare nu scade sub valoarea obligațiilor sale.

În ceea ce privește activitatea de asigurări generale, Compania investește primele încasate în instrumente financiare, asigurându-se că beneficiile asiguraților pot fi plătite în timp util. Dacă valoarea investițiilor financiare ar scădea prea mult în momentul în care trebuie plătite beneficiile asiguraților, Compania ar putea să nu își respecte promisiunile față de asigurați. Astfel, Compania trebuie să se asigure că valoarea investițiilor financiare care suportă contractele de asigurare nu scade sub valoarea obligațiilor sale.

În cazul activității asigurărilor de tip unit-linked, Compania investește de regulă primele colectate în instrumente financiare, dar nu suportă Risc de Piață. Cu toate acestea, Compania este expusă în raport cu câștigurile sale: comisioanele reprezintă principala sursă de profit pentru Companie și sunt direct legate de performanța activelor suport, prin urmare evoluțiile negative ale piețelor afectează direct rentabilitatea Companiei, atunci când comisioanele contractuale devin insuficiente pentru acoperirea costurilor.

Mai detaliat, Compania este expusă Riscului de Piață provenind din următoarele clase de active:

Tipul instrumentului	Valoarea Solvabilitate II (RON)
Titluri de stat	829.220.771,46
Obligațiuni corporative	153.044.760,75
Proprietati si terenuri	40.782.106,45
Depozite bancare, altele decât echivalentele de numerar	25.782.916,91
Actiuni	24.353.362,29

³Principiul prudenței prevăzut la Articolul 132 din Directiva 2009/138/CE impune Companiei să investească doar în active și instrumente ale căror riscuri pot fi identificate, măsurate, monitorizate, controlate și raportate, precum și luate în considerare în cadrul nevoilor globale de solvabilitate ale Companiei. Adoptarea acestui principiu este reglementată de Politica privind guvernarea investițiilor în grup (GIGP).

Riscurile de Piață incluse în Harta de Risc sunt:

- **Riscul devalorizării acțiunilor:** este definit ca riscul unor modificări nefavorabile ale valorii de piață a activelor sau în valoarea pasivelor ca urmare a modificării nivelului prețurilor de pe piața de capital, care pot conduce la pierderi financiare. Expunerea la Riscul devalorizării acțiunilor rezultă din poziții care sunt sensibile la prețurile acțiunilor, de exemplu acțiuni în care Compania a investit sau instrumente derivate încorporate într-un produs de Viață care investește părți din activele asiguraților în acțiuni;
- **Riscul de rată a dobânzii:** este definit ca riscul unor modificări negative ale valorii de piață a activelor sau în valoarea pasivelor ca urmare a modificărilor nivelului ratelor dobânzilor de pe piață. Compania este mai mult expusă modificărilor ascendente ale ratelor dobânzilor, în condițiile în care ratele dobânzilor mai mari diminuează valoarea actuală a promisiunilor făcute asiguraților mai mică decât valoarea activelor care susțin aceste promisiuni. În consecință, poate fi din ce în ce mai costisitor pentru Companie să-și mențină promisiunile, ducând astfel și la pierderi financiare;
- **Riscul de Concentrare:** este definit ca riscul de a suferi pierderi financiare semnificative deoarece portofoliul de active este concentrat pe un număr mic de contrapartide, sporind astfel posibilitatea ca un eveniment negativ care afectează doar un număr mic sau chiar o singură contrapartidă să producă pierderi mari;
- **Riscul valutar:** este definit ca o posibilitate de modificare nefavorabilă a valorii de piață a activelor sau a valorii pasivelor ca urmare a modificărilor cursurilor de schimb. Expunerea la Riscul Valutar provine din poziții de active sau pasive directe sau indirecte care sunt sensibile la modificările cursurilor de schimb;
- **Riscul de Proprietate:** este definit ca fiind posibilitatea unor modificări negative ale valorii de piață a activelor sau a valorii pasivelor ca urmare a modificărilor în nivelul prețurilor de pe piața imobiliară. Expunerea la Riscul de Proprietate provine din poziția activelor imobiliare.
- **Riscul de Marja de Credit:** este definit ca riscul unei modificări a valorii datorită unei deviații a prețului de piață real al riscului de credit de la prețul așteptat al riscului de credit.

Alocarea curentă a SCR pentru Riscul de Piață (cerința de capital de solvabilitate) este următoarea:

Tipul instrumentului	Valoarea Solvabilitate II (RON)	Sub-Module de risc*
Titluri de stat	829.220.771,46	Riscul de Rată a Dobânzii, Riscul de Marja de Credit, Riscul de Concentrare
Obligațiuni corporative	153.044.760,75	Riscul de Rată a Dobânzii, Riscul de Marja de Credit, Riscul de Concentrare
Proprietati si Terenuri	40.782.106,45	Riscul de Proprietate
Depozite bancare, altele decât echivalentele de numerar	25.782.916,91	Riscul de Rată a Dobânzii, Riscul de Concentrare, Riscul de Marja de Credit
Actiuni	24.345.454,29	Riscul de Piață (Riscul de Capital), Riscul de Concentrare

* Valorile Solvabilității II expuse la submodulele Riscului de Piață sunt supuse cerințelor metodologiei privind Formula Standard

Pentru perioada de Planificare a Afacerii, valoarea de piață a activelor are o tendință ascendentă care beneficiază de numerarul suplimentar generat prin rezultate pozitive. Structura activelor este influențată de faptul că numerarul suplimentar obținut de întreprindere este planificat să fie investit în obligațiuni guvernamentale în principal, în conformitate cu Politica de Investiții în vigoare și având în vedere cerința privind capitalul de risc.

Metodele comune de măsurare a riscurilor (atât calitative cât și cantitative) sunt aplicate pentru a asigura o măsurare integrată a riscurilor suportate de Companie.

Pentru evaluarea Riscurilor sale de Piață, Compania utilizează Formula Standard EIOPA, astfel cum este reglementată de Directiva Solvabilitate II și Legea 237/2015, completată de tehnici suplimentare de măsurare considerate adecvate și proporționale.

Pe baza acestei metodologii, defalcarea SCR provenind din Riscurile de Piață indică faptul că cel mai important risc este Riscul de Concentrare, după cum se arată în secțiunea E.2.

Metodologia utilizată pentru evaluarea Riscurilor de Piață este neschimbată în raport cu perioada anterioară de raportare.

Concentrarea Riscului de Piață este modelată în mod explicit prin Formula Standard.

C.2.2. GESTIONAREA ȘI DIMINUAREA RISCURILOR

Riscurile de Piață suportate de Companie sunt gestionate în mai multe moduri diferite.

Principiul prudenței este piatra de temelie a procesului de gestionare a investițiilor Companiei. Pentru a asigura o gestionare cuprinzătoare a impacturilor Riscurilor de Piață asupra activelor și pasivelor, Alocarea Strategică a Activelor Companiei (SAA) trebuie să fie bazată pe răspundere și puternic interdependentă de obiectivele și constrângerile specifice asigurărilor. Compania, urmând abordarea Grupului Generali, a integrat Alocarea Strategică a Activelor (SAA) și Managementul Activelor și Pasivelor (ALM) în cadrul aceluiași proces.

Una dintre principalele tehnici de reducere a riscurilor utilizate de Companie constă în gestionarea activelor în concordanță cu pasivele, care vizează acordarea unei gestionări cuprinzătoare a activelor, ținând cont de structura pasivelor Companiei. Riscul de Rată a Dobânzii și Riscul Valutar sunt, de exemplu, atenuate atunci când la o mișcare observată pe partea activelor ar corespunde o mișcare de compensare pe partea pasivă a bilanțului.

Portofoliul de active este investit și reechilibrat în funcție de clasa de active și ponderile de durată definite prin procesul de Gestionare a Investițiilor descris mai sus și pe baza principiului prudenței. Scopul nu este doar de a elimina riscul, ci de a defini un profil optim de risc/rentabilitate, care să satisfacă ținta de rentabilitate și Apetitul pentru Risc al Companiei în perioada de Planificare a Afacerii.

Activitățile ALM și SAA urmăresc să asigure că Compania deține active suficiente și adecvate pentru a atinge obiectivele definite și pentru a-și îndeplini obligațiile de răspundere. Aceasta implică o analiză detaliată a relației activ-pasiv în cadrul unei serii de scenarii de piață și condiții de investiții așteptate/de stres.

Procesul ALM și SAA se bazează pe o interacțiune strânsă între funcțiile de Investiții, Finanțe, Actuarial, Trezorerie și Gestionarea Riscurilor. Datele și obiectivele primite de la funcțiile menționate mai sus garantează că procesul ALM și procesul SAA sunt în concordanță cu Cadrul Apetitului pentru Risc, Planificarea Strategică și Procesul de Alocare a Capitalului.

Scopul Procesului Alocare Strategică a Activelor este acela de a defini cea mai eficientă combinație de clase de active care, conform Principiului prudenței prevăzut în Directiva Solvabilitate II și măsurile de implementare relevante, maximizează contribuția investițională pentru a crea valoare, luând în calcul solvabilitatea conturilor, indicatorii actuariali și contabili.

Propunerea SAA anuală:

- Definește expunerea țintă și limitele, în funcție de expunerea minimă și maximă permisă, pentru fiecare clasă de active relevantă;
- Încorporează neconcordanțele deliberate ALM permise și acțiunile potențiale de atenuare care pot fi activate pe partea investițională.

În ceea ce privește clasele de active specifice, cum ar fi Produsele Structurate, Grupul a centralizat gestionarea și monitorizarea acestora, în special:

- Acest tip de investiții este supus unui proces de due diligence precis, care are drept scop evaluarea calității investițiilor, nivelul riscului asociat investiției, coerența cu SAA aprobată bazată pe răspundere;
- Amploarea și rigurozitatea analizei pot varia în funcție de criterii cum ar fi structura de investiții care face obiectul evaluării, volumul investițiilor și cadrul de reglementare.

În plus față de limitele de toleranță la risc stabilite pe poziția de solvabilitate a Companiei definite în cadrul RAF, procesul actual de monitorizare a riscurilor al Companiei este integrat și prin aplicarea Orientărilor privind riscurile ale Grupului Generali (GRG) furnizate de Sediul Central și aprobate la Generali România de către Directorat.

GRG include principii generale, limite de risc cantitative (cu un accent puternic pe credit și concentrarea pieței), procese de autorizare și interdicții.

Mai mult, Compania implementează activ procese pentru diminuarea riscurilor de piață.

În conformitate cu reglementările legale în vigoare și regulamentele Grupului, Generali România stabilește un flux de lucru interdepartamental menit să monitorizeze raportul și să ajusteze statutul limitelor de risc de investiții convenite. În acest sens, are loc lunar o întâlnire comună la care vor participa reprezentanți ai următoarelor departamente: Trezorerie și Managementul Activelor, Biroul de Gestionare a Riscurilor și Departamentul Actuarial. Întâlnirea comună are loc în conformitate cu fluxul de lucru stabilit mai jos, la întâlnire vor participând cel puțin trei reprezentanți pentru a acoperi toate domeniile.

Generali asigură un control riguros și o gestionare riguroasă a riscurilor de mai sus, asigurându-se că activitățile sale se desfășoară în concordanță cu gradul și natura de risc dorite indicate de Directorat.

Principalul instrument al Directoratului pentru a monitoriza Profilul de Risc al Grupului este procesul ORSA. În cadrul acestui proces, Grupul CRO raportează anual Consiliului de Administrație al Grupului și Autorității de Supraveghere Profilul de Risc Actual și de perspectivă (ORSA). Orice schimbare semnificativă a profilului de risc al Grupului sau expunerea neașteptată declanșează un proces extraordinar de monitorizare și raportare în concordanță cu nevoile de evaluare actuale și de perspectivă.

O raportare cu granularitate și o frecvență mai mare este pusă la dispoziția Consiliului de Supraveghere și Directoratului prin intermediul cadrului de Apetit la Risc. Toate Toleranțele sunt monitorizate în mod continuu, atât la nivelul Grupului, cât și al Generali România, sub responsabilitatea CRO. Rapoartele specifice pentru capital sunt produse trimestrial, inclusiv o proiecție în perspectivă, de către CRO.

Monitorizarea nivelurilor de Toleranță la nivelul Generali România este delegată CRO. Fiecare Entitate Locală realizează o raportare adecvată a profilului de risc local către CRO al Grupului, CFO-ului Grupului și CEO-ului Local, cel puțin trimestrial, pentru a permite integrarea în raportarea menționată mai sus către CEO-ul Grupului.

Responsabilitatea pentru calculare, raportare, stabilirea limitelor și monitorizare este definită pentru fiecare Indicator de Risc din Cadrul privind Apetit pentru Risc.

C.3. RISCUL DE CREDIT

C.3.1. EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA ACESTUIA

Ca asigurător compozit, Compania colectează prime de la asigurați în schimbul promisiunilor de plată în funcție de evenimente predeterminate.

Compania investește primele colectate într-o mare varietate de active financiare, cu scopul de a onora promisiunile viitoare făcute asiguraților și de a genera valoare pentru acționarii săi.

Unele dintre aceste investiții financiare sunt supuse următoarelor Riscuri de Credit:

- Activele investite nu evoluează așa cum era de așteptat din cauza deteriorării percepute sau efective a bonității emitentului;
- Contractele derivate sau de reasigurare nu funcționează așa cum era de așteptat din cauza deteriorării percepute sau efective a bonității contrapartidei.

În ceea ce privește activele investite, Compania le deține până când sunt necesare pentru răscumpărarea promisiunilor către deținătorii de polițe de asigurare și, prin urmare, este relativ imună la scăderea pe termen scurt și la fluctuațiile valorilor lor de piață.

Cu toate acestea, conform Regulamentului privind Solvabilitate II, Compania are obligația să dețină o rezervă de capital, în scopul menținerii unei poziții solide de solvabilitate chiar și în condițiile unor mișcări adverse ale pieței. Consultați secțiunea E.2.

În acest scop, Compania își administrează investițiile într-un mod prudent, în conformitate cu principiul prudenței⁴, și se străduiește să optimizeze rentabilitatea activelor, reducând în același timp impactul negativ al fluctuațiilor pieței pe termen scurt asupra solvabilității sale.

Compania își asumă un Risc de Credit considerabil atunci când garantează asiguraților un randament minim al capitalului acumulat pe o perioadă lungă de timp. Dacă în timpul perioadei contractuale randamentul generat de investiția financiară este sub rentabilitatea garantată pentru o perioadă prelungită de timp, Compania își va compensa garanțiile contractuale. În plus, independent de realizarea lor, Compania trebuie să se asigure că valoarea investițiilor financiare care suportă contractele de asigurare nu scade sub valoarea obligațiilor sale.

În ceea ce privește asigurările generale, Compania investește primele încasate în instrumente financiare, acordând atenție ca beneficiile asiguraților să poată fi plătite în timp util. Dacă valoarea investițiilor financiare

⁴Principiul prudenței prevăzut la Articolul 132 din Directiva 2009/138/CE impune Companiei să investească doar în active și instrumente ale căror riscuri pot fi identificate, măsurate, monitorizate, controlate și raportate, precum și luate în considerare în cadrul nevoilor globale de solvabilitate ale Companiei. Adoptarea acestui principiu este reglementată de Politica privind guvernarea investițiilor în grup (GIGP).

scade în momentul în care trebuie plătite cererile de despăgubire pentru asigurați, Compania ar putea să nu își respecte promisiunile față de asigurați.

Astfel, Compania trebuie să se asigure că valoarea investițiilor financiare care suportă contractele de asigurare nu scade sub valoarea obligațiilor sale. În ceea ce privește riscul de credit, Compania trebuie să fie atentă la selectarea contrapartidelor pentru a minimiza riscurile de neplată.

În cazul activității asigurărilor de tip unit-linked, Compania investește de regulă primele colectate în instrumente financiare, dar nu suportă Risc de Credit. Cu toate acestea, Compania este expusă în raport cu câștigurile sale: comisioanele reprezintă principala sursă de profit pentru Companie și sunt direct legate de performanța activelor suport, prin urmare evoluțiile negative afectează direct rentabilitatea Companiei, atunci când comisioanele contractuale devin insuficiente pentru acoperirea costurilor.

În detaliu, Compania este expusă la:

Tipul expunerii		Valoarea Solvabilitate II (RON)
Tip I	Sume recuperabile de reasigurare	88.489.770
	Numerar și echivalente de numerar	8.872.247
	Creanțe de asigurare și de la intermediari	23.281.773
Tip II	Creanțe de reasigurare	1.632.692
	Creanțe (comerț, nu asigurări)	7.925.295

Riscurile de Credit din cadrul Companiei noastre se referă la riscul care decurge din neplata contrapartidelor în depozite în numerar, contracte de reducere a riscurilor (inclusiv reasigurări) și alte tipuri de expuneri supuse riscului de credit (denumite Risc de Contrapartidă).

Metodele comune de măsurare a riscurilor (atât calitative cât și cantitative) sunt aplicate pentru a asigura o măsurare integrată a riscurilor suportate de Companie.

Pentru evaluarea Riscurilor sale de Credit, Compania utilizează Formula Standard EIOPA, astfel cum este reglementată de Directiva Solvabilitate II, completată de tehnici suplimentare de măsurare considerate adecvate și proporționale.

În ceea ce privește metodologia formulei standard privind calculul Riscului de Contrapartidă, expunerile au fost tratate după cum urmează:

- SCR pentru neplata contrapartidei constă în două tipuri de expuneri: Expunerile de tip 1 constau în expuneri în raport cu contractele de diminuare a riscului, inclusiv contractele de reasigurare, numerarul la bancă și depozitele la întreprinderile cedente (în cazul în care numărul de expuneri pe o singură entitate nu depășește 15), în timp ce expunerile de tip 2 constau în toate expunerile de credit care nu sunt acoperite în submodulul Riscului de Marja de Credit și care nu sunt expuneri de tip 1, inclusiv creanțe de la intermediari, deținători de polițe și depozite la întreprinderile cedente (în cazul în care numărul expunerilor pe o singură entitate depășește 15);
- Cerința de capital pentru riscul de contrapartidă se calculează pe baza expunerilor pe o singură entitate. În acest scop, expunerile față de întreprinderi care aparțin aceluiași grup de persoane trebuie tratate ca expuneri pe o singură entitate (Nivel 2.Articolul 190 alineatul (2));
- Pierderea datorată nerambursării este calculată pe baza unei expuneri pe o singură entitate. Pierderea datorată nerambursării pe baza unei expuneri pe o singură entitate este egală cu suma pierderii datorate nerambursării pentru fiecare dintre expunerile față de contrapărțile care aparțin expunerii pe o singură entitate;

Pe baza acestei metodologii, defalcarea SCR provenind din expunerea la Riscurile de Contrapartidă este:

Tipul expunerii	Valoarea SCR (RON)
Tipul I	88.491.496,03
Tipul II	7.320.442,38

Defalcarea SCR indică faptul că cea mai mare expunere la risc a Companiei provine din activitatea de reasigurare.

Metodologia utilizată pentru evaluarea Riscurilor de Credit este neschimbată în raport cu perioada anterioară de raportare. Riscul de credit este explicit detaliat și calculat prin Formula Standard. Pe baza rezultatelor modelului și a compoziției bilanțului, Compania nu are concentrații semnificative de risc.

C.3.2. MANAGEMENTUL ȘI REDUCEREA RISCULUI

Aplicarea formulei standard produce un set de indicatori cantitativi de risc care permit definirea nivelurilor de toleranță la risc și efectuarea analizei de sensibilitate pe scenariile de risc selectate.

Dat fiind că riscul de neplată al contrapartidei este de o importanță capitală în orice operațiune de transfer de risc, Compania nu este dispusă să compromită calitatea garanției.

În selectarea contrapartidelor autorizate și a cesiunii maxime permise, GHO / Generali România respectă criteriile specifice menite să asigure fiabilitatea reasiguratorilor. În conformitate cu apetitul general pentru risc al contrapartidelor, aceste criterii sunt formulate de GHO și aprobate de către Consiliul de administrație al grupului.

Următorii factori sunt luați în considerare:

- Structura corporativă, componența participației, parte a unui grup sau a unui conglomerat;
- Situația economică, a activelor și financiară, pe baza situațiilor financiare individuale și consolidate și a rapoartelor anuale;
- cadrul de reglementare din țara în care reasiguratorul își are sediul.

Elementele principale pentru determinarea implicării acestora sunt următoarele:

- Ratingul celor mai importante agenții internaționale;
- Pentru syndicatele Lloyd: valoarea capacității de subscriere și fondul de garantare comun;
- Pentru ceilalți reasiguratorii: capitalul net;
- Valoarea rezervelor tehnice.

O listă a contrapartidelor autorizate este disponibilă pentru Generali România în cadrul sistemului intern.

C.4. RISCUL DE LICHIDITATE

C.4.1. EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA RISCULUI

Riscul de lichiditate este definit prin nesiguranța, incertitudinea reieșită din operațiuni comerciale, investiții sau activități de finanțare, la capacitatea asigurătorului de a-și îndeplini obligațiile de plată într-o manieră completă și în timp util, într-un mediu actual sau de criză

Compania este expusă riscului de lichiditate ca rezultat a activității de asigurare, în funcție de profilul fluxului de numerar al noii afaceri preconizate, datorită potențialelor neconcordanțe între intrările de numerar și ieșirile de lichidități provenite din afaceri. Riscul de lichiditate poate rezulta în plus din activitatea de investiție, din cauza potențialei lipse de lichiditate care decurge din administrarea portofoliului activelor Companiei, precum și dintr-un potențial nivel insuficient de lichiditate (de exemplu, capacitate de a fi vândute la un preț corect în cantități adecvate și în cadrul unui interval de timp rezonabil) în cazul cesiunii. Managementul riscului de lichiditate al Generali România se bazează pe proiectarea obligațiilor de numerar și a resurselor de numerar disponibile în viitor, astfel încât să se monitorizeze că resursele de lichiditate disponibile sunt în orice moment suficiente pentru a acoperi obligațiile în numerar care vor fi scadente în aceeași perioadă.

Grupul Generali a definit un set de indicatori privind riscul de lichiditate care sunt utilizați pentru a monitoriza în mod regulat situația de lichiditate a companiei. Toți acești indicatori sunt prospectivi, adică se calculează la o dată ulterioară pe baza proiecțiilor fluxurilor de numerar, activelor și pasivelor și a estimării nivelului de lichiditate al portofoliului de active. Indicatorii sunt destinați măsurării capacității Companiei de a asigura îndeplinirea cerinței de reglementare privind acoperirea rezervelor tehnice, precum și a obligațiilor sale de numerar față de clienți și alte părți interesate.

Indicatorii se calculează atât în așa-numitul "scenariu de bază", în care valorile fluxurilor de numerar, activele și pasivele corespund acelor proiectate în conformitate cu scenariul Planului strategic al Companiei, cât și în cadrul unui set de așa-numite "scenarii de criză", în care se recalculează intrările și ieșirile de numerar proiectate, prețul de piață al activelor și suma rezervelor tehnice pentru a lua în considerare circumstanțele puțin probabile, dar plauzibile, care ar avea un impact negativ asupra lichidității companiei.

Limitele de risc de lichiditate au fost definite de către sediul social al Grupului în ceea ce privește valorile indicatorilor menționați mai sus, pe care Compania nu îi poate depăși. Cadrul limită este conceput astfel încât să se asigure că societatea deține o limita de lichiditate care depășește cantitatea necesară pentru a rezista circumstanțelor nefavorabile descrise în scenariile de criză.

În ceea ce privește Lichiditatea ambelor linii de afaceri (Asigurări Generale și de Viață), Compania deține suficiente active pentru a acoperi potențialele ieșiri de capital. Având în vedere Pragurile Ratei de Lichiditate și scenariile negative, niciuna dintre Limitele Ușoare (Soft) sau Dure (Hard) nu au fost încălcate. Compania va monitoriza lunar evoluția fluxului de numerar în baza Gestionării Riscului de Lichiditate (GRL) și va lua măsuri corective imediate pentru a evita orice încălcare a limitelor de risc și înrăutățirea nivelurilor de toleranță la poziția de lichiditate pe termen scurt.

Pentru a evita riscul de lichiditate generat din concentrare expunerilor mari la contrapartide, Grupul Generali a stabilit limite de investiții care să permită Companiei să limiteze concentrațiile de risc luând în considerare o serie de dimensiuni, inclusiv clasa de active, contrapartida, ratingul de credit și geografia.

C.4.2. MANAGEMENTUL ȘI DIMINUAREA RISCULUI

Compania gestionează și reduce Riscul de lichiditate în concordanță cu cadrul stabilit în reglementările interne. Compania intenționează să asigure capacitatea de a-și îndeplini angajamentele de asemenea, în cazul unor scenarii negative, în timp ce își atinge obiectivele de profitabilitate și creștere; În acest scop, aceasta gestionează intrările și ieșirile de numerar așteptate pentru a menține un nivel suficient de numerar disponibil pentru a răspunde nevoilor pe termen scurt și mediu și pentru a investi în instrumente care pot fi rapid și ușor convertite în numerar cu pierderi minime de capital. Compania are în vedere situația de lichiditate previzionată în condiții de piață plauzibile, precum și în scenariile de criză.

Compania a stabilit o guvernare clară pentru măsurarea, gestionarea, atenuarea și raportarea riscului de lichiditate, în conformitate cu reglementările Grupului, inclusiv stabilirea limitelor specifice și a procesului de escaladare în caz de încălcare a limitelor sau alte probleme de lichiditate.

Principiile de gestionare a riscului de lichiditate concepute în cadrul apetitului pentru risc al Grupului sunt integrate pe deplin în planificarea strategică, precum și în procesele comerciale, inclusiv investițiile și dezvoltarea produselor. În ceea ce privește procesul de investiții, Generali România a identificat în mod explicit riscul de lichiditate drept unul dintre principalele riscuri legate de investiții și a stipulat că procesul de alocare strategică a activelor trebuie să se bazeze pe indicatori strict legați de riscul de lichiditate, incluzând nepotrivirea duratei și Fluxurile de numerar între active și pasive. Limitele de investiții au fost adoptate de companie pentru a se asigura că ponderea activelor nelichide este menținută într-un nivel care să nu afecteze lichiditatea activelor companiei. În ceea ce privește dezvoltarea de produse, Compania a definit în polițele sale de viață și multi-risc principiile care trebuie aplicate pentru a diminua impactul asupra lichidității în cazul pierderilor și restituirilor în ceea ce privește asigurările de viață și generale.

C.4.3. PROFITUL PRECONIZAT INCLUS ÎN PRIMELE VIITOARE (EPIFP)

Profitul preconizat inclus în primele viitoare (EPIFP) reprezintă valoarea actualizată estimată a viitoarelor fluxuri de numerar care rezultă din includerea în provizioanele tehnice a primelor aferente contractelor de asigurare și de reasigurare existente. Acestea se așteaptă să fie primite în viitor, dar nu vor fi primite din niciun alt motiv în afară de acela că evenimentul asigurat s-a produs, indiferent de drepturile legale sau contractuale ale deținătorului poliței de a dispune încetarea contractului.

Valoarea EPIFP pentru asigurările de viață a fost calculată în conformitate cu articolul 260(2) a Actelor delegate și se ridică la 19.614.755,49 RON la sfârșitul anului 2016.

Valoarea EPIFP pentru asigurările generale a fost calculată în conformitate cu articolul 260(2) a Actelor delegate și se ridică la 32.568.881,96RON la sfârșitul anului 2016.

C.5. RISCUL OPERATIONAL

C.5.1. EXPUNEREA LA RISC ȘI EVALUAREA RISCULUI

Riscul operațional este riscul de pierderi ce rezultă din procesele interne inadecvate sau eșuate, riscurile de personal și sisteme, sau din evenimente externe. Riscurile de conformitate și cele din raportările financiare se încadrează în această categorie.

În conformitate cu practicile din industrie, Generali România adoptă următoarele categorii de clasificare:

- **Frauda internă** definită ca pierderile datorate unor acte de tipul celor care intenționează să fraudeze, să-și însușească proprietatea sau să eludeze regulamentele, legea sau politica companiei, cu excepția evenimentelor de diversitate/discriminare, care implică cel puțin o parte internă;
- **Frauda externă** definită ca pierderile cauzate de fapte de natură să fraudeze, să însușească proprietatea sau să eludeze legea, de către o terță parte;
- **Practici referitoare la angajarea forței de muncă și siguranța la locul de muncă** definite ca pierderi rezultate din acte incompatibile cu legile sau acordurile privind ocuparea forței de muncă, sănătatea sau siguranța, din plata daunelor de vătămare corporală sau evenimente de diversitate / discriminare;
- **Clienții, produsele și practicile comerciale** definite ca pierderile rezultate din neîndeplinirea fără intenție sau cu neglijență a obligațiilor profesionale față de clienți specifici (inclusiv cerințele fiduciare și de adecvare) sau din natura sau designul unui produs;
- **Deteriorarea activelor materiale** definită ca pierderile rezultate din pierderea sau deteriorarea activelor materiale rezultate din dezastre naturale sau alte evenimente;
- **Înteruperile de activitate și nefuncționalitățile de sistem** definite ca pierderi generate de întreruperea afacerii sau defecte ale sistemului;
- **Execuția, livrarea și gestionarea proceselor** definite ca pierderi din procesarea nereușită a tranzacțiilor sau gestionarea proceselor, din relațiile cu contrapărțile și vânzătorii comerciali.

În conformitate cu cele mai bune practici din industrie, cadrul Generali pentru gestionarea riscului operațional include ca activități principale Colectarea datelor privind pierderile (LDC – *Loss Data Collection*), evaluarea riscurilor și analiza scenariilor.

Colectarea datelor privind pierderile este procesul de colectare a pierderilor suferite ca urmare a evenimentului de risc operațional și oferă o vedere retrospectivă a pierderilor istorice suferite din cauza evenimentelor de risc operațional.

Evaluarea riscurilor și analiza scenariilor oferă o vedere în perspectivă asupra riscurilor care expun Generali și necesită o analiză a riscurilor efectuată împreună cu proprietarii afacerii.

- Evaluarea riscurilor oferă o evaluare la nivel înalt a expunerii prospective la riscul inherent și rezidual a Generali România, și a Grupului. Rezultatele evaluării conduc la realizarea analizei scenariilor;
- Analiza scenariului este un proces recurent care, luând în considerare rezultatele evaluării riscurilor, oferă o evaluare detaliată a expunerii la riscul operațional al Grupului prin selectarea și evaluarea scenariilor de risc specifice.

Principalele riscuri operationale ale companiei:

- Schimbările legislative cu efect în fluxurile operaționale, capacități și costuri
- Dezastre naturale și industriale fără intenție
- Frauda externă
- Mediul de reglementare la nivelul pieței asigurarilor
- Pierderea de personal cheie.

C.5.2. MANAGEMENTUL ȘI DIMINUAREA RISCULUI

Pentru a identifica, măsura, monitoriza și reduce riscul operațional, Generali România dispune de instrumentele și metodologiile pe care Generali Group le-a distribuit în toate țările în care este prezent.

Riscurile legate de neconformitate sunt monitorizate de o funcție independentă de conformitate, care este prezentată în secțiunea B.4. Sistemul de Control intern

În plus, riscurile specifice sunt investigate și gestionate împreună cu unitățile specializate din cadrul primei linii de apărare, cum ar fi Departamentul Antifraudă, Echipa de continuitate a afacerii, Comitetul pentru sănătate și securitate și Responsabilii nominalizați de risc. Ca rezultat al acestei cooperări, o serie de măsuri de reducere a riscurilor sunt efectuate în Generali România, cu scopul de a îmbunătăți în continuare mediul nostru de control, reducând expunerea la risc și pentru a ajunge la o mai bună eficiență operațională.

O scurtă trecere în revistă a acțiunilor de atenuare pe care Generali România le-a creat:

- Adoptarea politicii de gestionare a riscului operațional, a politicii de conformitate și a metodologiilor aferente
- Monitorizarea permanentă și raportarea riscurilor operaționale, care se desfășoară în conformitate cu funcțiile de Management al riscurilor și conformitate.
- Implicarea activă a consiliului de administrație și a Comitetului de risc în discutarea și convenirea acțiunilor de atenuare
- Colectarea și raportarea pierderilor înregistrate ca urmare a riscurilor operaționale suportate
- Punerea în aplicare a structurii de management al riscului operațional în cadrul structurii organizatorice a companiei

C.6. ALTE RISCURI MATERIALE

Pentru a oferi o imagine cuprinzătoare asupra profilului de risc al companiei, pe lângă riscurile definite în secțiunile de la C.1 la C.5, sunt evaluate următoarele riscuri:

Ca parte a cadrului calitativ de management al riscului, sunt luate în considerare și următoarele categorii de risc:

Riscurile emergente sunt generate de noile tendințe sau riscuri greu de perceput și de cuantificat, deși în mod tipic sistemice. Acestea includ, de obicei, schimbări de mediu interne sau externe, tendințe sociale, dezvoltări de reglementare, realizări tehnologice etc. Pentru evaluarea acestor riscuri, Compania se bazează pe setul de informații furnizat de sediul social și asigură o discuție adecvată cu toate funcțiile principale ale Companiei;

Riscurile emergente derivă din schimbările mediului intern sau extern, care pot duce la expuneri crescute la riscuri deja incluse în Harta de Risc sau riscuri care ar putea necesita introducerea unor noi categorii. Riscurile emergente pot fi descrise după cum urmează:

- percepute ca fiind potențial semnificative, dar nu pe deplin înțelese;
- impactul acestora nu este clar definit în termeni monetari;
- ineficiența abordărilor convenționale în proiectarea frecvențele lor relative și distribuții, severități;
- dificultăți în stabilirea legăturii între sursa RE și consecințele sale;
- de obicei, în afara sferei de control a Companiei;
- uneori schimbări sistemice, precum și schimbări climatice sau îmbătrânirea populației.

Riscul de Contagiune: se referă la riscul rezultat din apartenența Grupului, respectiv riscul ca problemele ce rezultă de la una dintre Entitățile Locale ale Grupului să afecteze solvabilitatea, situația economică sau financiară a Grupului Generali.

Generali România face parte dintr-una dintre cele mai mari Grupuri din lume, cu o structură foarte bine implementată și viziune la nivel de țară. Riscul de contagiune este scăzut și nu generează un efect negativ asupra rezultatelor financiare și a stabilității financiare a companiei.

Riscul reputațional este considerat un risc calitativ, prin urmare este supus unei evaluări calitative care ar trebui să evidențieze instrumentele de management care vizează gestionarea factorilor de risc aferenți. Riscul Reputațional rezultă din evenimente reputaționale directe (de exemplu, percepția media negativă a industriei de asigurări), sau ca o consecință a unui alt eveniment, care are un impact semnificativ reputațional. În cadrul ORSA Riscul Reputațional este în principal considerat un risc de nivel doi, care rezultă ca urmare a expunerii la alte riscuri de nivel unu (în general, riscuri operaționale).

Principalele activități care susțin gestionarea Riscului Reputațional se referă la:

- Comunicare și gestionare a mass-media;
- Programe de client și de distribuție;
- Etică și conformitate.

Conform unei evaluări interne a riscurilor detaliate mai sus nu exista un impact semnificativ al acestora în profilul de risc al companiei.

C.7. ORICE ALTE INFORMATII

Pentru a testa rezistența poziției de solvabilitate a Companiei față de condițiile de piață nefavorabile sau șocuri, se efectuează un set de analize de criză și de scenarii. Acestea sunt definite luând în considerare evenimente neașteptate, potențial grave, dar plauzibile. Rezultatul, în ceea ce privește impactul asupra poziției financiare și de capital, pregătește Compania să ia măsuri de gestionare adecvate, în cazul în care astfel de evenimente s-ar materializa.

Analiza de sensibilitate ia în considerare modificările simple ale factorilor de risc specifici (de exemplu, rata dobânzii, șocul de capital, spread-urile de credit și volatilitatea ratei dobânzii). Scopul lor principal este de a măsura variabilitatea fondurilor proprii și a raportului de solvabilitate la variațiile factorilor de risc specifici. Setul ales are scopul de a oferi evaluarea rezistenței la cele mai semnificative riscuri.

Pentru a verifica adecvarea poziției de capital de solvabilitate la schimbarea condițiilor de piață, următoarele analize ale sensibilității au fost efectuate: Criza pieței imobiliare de -10% Creșterea/scăderea prețului pe piața de capital de 20% Sensibilitatea ratei dobânzii de +/-50%, Rate fără risc (+/-20pb), Creșterea spread-urilor obligațiunilor corporative de 100 pb, Creșterea spread-urilor pb cu 100 pb, Rata dobânzii fără ajustare a volatilității.

Sensibilități privind excedentul de active față de pasive	Excedentul de active față de pasive după sensibilități (mil. Ron)	Schimbarea sensibilității	Raportul de Solvabilitate în perioada de criză
Excedentul de active față de active la	525,64	0	265,4%
Piețe imobiliare -10%	522,85	-2,79	264,0%
Piețe de capital +20%	526,83	1,19	266,0%
Piețe de capital -20%	523,93	-1,71	264,5%
Rata dobânzii +50pb	515,28	-10,36	260,1%
Rata dobânzii-50pb	536,08	10,44	270,6%
Ratele fără risc: modificarea ratei dobânzii (+20pb)	525,09	-0,55	265,1%
Ratele fără risc: modificarea ratei dobânzii (-20pb)	533,53	7,89	269,3%
Marja obligațiunilor corporative +100pb	525,98	0,34	265,5%
BTP spreads +100bps	504,84	-20,81	254,9%
Volatilitatea implicită a capitalului propriu (+25%)	525,64	0	265,4%
Volatilitatea implicită a opțiunii de swap (+25%)	525,64	0	265,4%
Rata dobânzii fără ajustări de volatilitate	529,56	3,92	267,3%
Curs forward (-100 bps)	525,64	0	265,4%

Impactul sensibilităților de mai sus privind rata de solvabilitate este raportat în secțiunea E.

D. EVALUAREA ÎN SCOPUL SOLVABILITĂȚII

Obiectivul principal al evaluării, conform celor stabilite în Articolul 75 al L1 - Dir, presupune **o abordare economică, de piață** evaluării activelor și pasivelor. L1 - Dir necesită o abordare economică, o abordare bazată pe piață pentru evaluarea activelor și pasivelor. În conformitate cu abordarea definită prin Solvabilitate II, atunci când evaluează elementele din bilanț pe o bază economică, societățile trebuie să analizeze riscurile care decurg dintr-un anumit element de bilanț, folosind ipoteze pe care participanții de pe piață le-ar utiliza în evaluarea activului sau pasivului.

Conform acestei abordări, activele și pasivele sunt evaluate după cum urmează:

- i. Activele ar trebui să fie evaluate la valoarea pentru care acestea ar putea fi schimbate între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective
- ii. Datoriile trebuie evaluate la suma pentru care ar putea fi transferate sau decontate între părți interesate și în cunoștință de cauză și în condiții normale de concurență.

La evaluarea pasivelor în conformitate cu punctul (ii) nu se efectuează nicio ajustare pentru a ține seama de bonitatea societății de asigurare sau de reasigurare.

Potrivit Regulamentului Delegat de Comisie (L2-DR),⁵ companiile de asigurare și reasigurare vor evalua activele, cu excepția situației în care reglementarea indică altfel, în conformitate cu:

1. standardele internaționale de contabilitate adoptate de Comisie, în conformitate cu Reglementarea (CE) nr. 1606/2002, cu condiția ca standardele respective să includă metode de evaluare consecvente cu abordarea de evaluare stabilită în Articolul 75 al Directivei 2009/138/CE.

Dacă aceste standarde permit utilizarea mai multor metode de evaluare, companiile de asigurare și reasigurare vor folosi doar metode de evaluare care sunt conforme cu prevederile Articolului 75 al Directivei 2009/138/CE;

2. alte metode de evaluare considerate consecvente cu Articolul 75 al Directivei 2009/138/CE, când metodele de evaluare incluse în standardele internaționale de contabilitate adoptate de comisie conform Reglementării (CE) nr. 1606/2002 sunt fie temporar sau permanent inconsecvente cu abordarea de evaluare din Articolul 75 al Directivei 2009/138/EC.

Prin derogare de la punctele #1 și #2 de mai sus, companiile de asigurare și reasigurare pot valoriza un activ sau un pasiv folosind o metodă alternativă de evaluare, proporțională cu natura, scara și complexitatea riscurilor inerente în afacerea companiei, cu condiția ca:

- a) metoda de evaluare să fie:
 - consecventă cu Articolul 75 al Directivei 2009/138/EC; și
 - proporțională cu natura, scara și complexitatea inerente afacerii companiei;
- b) compania nu evaluează activul sau pasivul folosind standarde internaționale de contabilitate adoptate de Comisie conform Reglementării (CE) nr. 1606/2002 în situațiile sale financiare;
- c) evaluarea activelor și pasivelor folosind standarde internaționale de contabilitate ar impune costuri pentru companie care ar fi disproporționate față de totalul cheltuielilor administrative.

Bazele contabile ale IFRS, precum definițiile activelor și pasivelor și criteriile de recunoaștere/derecunoaștere (scoater din evidență) sunt aplicabile ca și cadru contabil implicit, cu excepția situației în care se declară altfel. IFRS-urile fac referire și la câteva presupuneri de bază, care sunt aplicabile în mod egal:

- presupunerea continuării activității.
- activele și pasivele individuale sunt evaluate separat.
- aplicarea materialității, prin care omisiunile sau inexactitățile sunt semnificative dacă ar putea influența, individual sau colectiv, deciziile economice pe care utilizatorii le iau pe baza bilanțului Solvabilitate II. Semnificația depinde de dimensiunea și natura omisiunii sau inexactității, în funcție

⁵ Articolul 9 (Articolul 75(1) al Directivei 2009/138/EC) Metodologia de evaluare - principii generale

de circumstanțele respective. Dimensiunea sau natura elementului sau o combinație a amândurora, ar putea fi factorul determinant.

Ierarhia valorii juste

În Tech Spec (V6) se arată clar ierarhia valorii juste care trebuie adoptată în evaluarea activelor și altor pasive decât provizioanele tehnice. Pe această bază, se utilizează următoarea ierarhie de principii generale pentru evaluarea activelor și pasivelor:

- i. Întreprinderile trebuie să utilizeze prețurile de piață cotate pe piețele active pentru aceleași sau active similare sau pasive.
- ii. În cazul în care utilizarea prețurilor cotate pe piață pentru aceleași active sau pasive nu este posibilă, trebuie să utilizeze prețurile de piață cotate pe piețele active pentru active și pasive similare cu ajustări pentru a reflecta diferențele.
- iii. În cazul în care nu există prețuri de piață cotate pe piețele active disponibile, entitățile ar trebui să utilizeze tehnici de evaluare alternative.
- iv. Entitățile trebuie să maximizeze utilizarea datelor de intrare observabile relevante și să minimizeze utilizarea datelor de intrare neobservabile.
- v. La evaluarea pasivelor prin utilizarea valorii juste, ajustarea pentru a ține seama de propria bonitate, în conformitate cu IFRS 13 "Evaluarea la valoarea justă" trebuie eliminată. În plus, atunci când evaluarea datoriei financiare, ulterior, după recunoașterea inițială, se ajustează pentru a ține seama de propria bonitate, în conformitate cu IFRS 13 "Evaluarea la valoarea justă" și astfel cum sunt definite prin IFRS 7 "Instrumente financiare: informații de furnizat", trebuie să fie eliminate.

Definiția valorii juste din IFRS 13 se bazează pe o noțiune "preț de ieșire" și folosește o "ierarhie a valorii juste", care are ca rezultat o, evaluare bazată pe piață, mai degrabă decât o evaluare specifică entității.

Date de intrare de nivel 1

Intrările de nivel 1 sunt prețuri cotate pe piețele active pentru active sau pasive identice pe care entitatea le poate accesa la data măsurării.

Un preț cotat de pe o piață activă oferă cea mai fiabilă dovadă a valorii juste și se utilizează fără ajustări pentru a măsura valoarea justă oriunde este disponibilă, cu excepții limitate.

Dacă o entitate deține o poziție într-un singur activ sau pasiv, iar activul sau pasivul este tranzacționat pe o piață activă, valoarea justă a activului sau pasivului este măsurată în Nivelul 1 ca produsul prețului cotat pentru activul sau pasivul individual și cantitatea deținută de entitate, chiar dacă volumul de tranzacționare normal zilnic de pe piața respectivă nu este suficient pentru a absorbi cantitatea deținută și plasarea comenzilor pentru a vinde poziția într-o singură tranzacție pot afecta prețul cotat.

Date de intrare de nivel 2

Intrările de nivel 2 sunt intrări în afara prețurilor cotate pe piață incluse în nivelul 1 care sunt observabile pentru activ sau pasiv, direct sau indirect.

Acestea includ:

- prețuri cotate pentru active sau pasive similare pe piețe active;
- prețuri cotate pentru active sau pasive identice sau similare pe piețe care nu sunt active;
- intrări în afara prețurilor cotate care sunt observabile pentru activ sau pasiv, de exemplu:
 - dobânzile și curbele de profitabilitate observabile la intervale des cotate;
 - volatilități implicite;
 - marje de credit;
- intrări derivate în principiu din sau coroborate cu date de piață observabile prin corelare sau alte metode („intrări coroborate cu piața”).

Date de intrare de nivel 3

Intrările de nivel 3 sunt intrări neobservabile pentru active. Intrările neobservabile sunt folosite pentru a măsura valoarea justă, în măsura în care intrările observabile relevante nu sunt disponibile, permițând existența unor situații în care există foarte puțină activitate pe piață--sau deloc--pentru activ sau pasiv la data măsurării. O entitate dezvoltă intrări neobservabile folosind cele mai bune informații disponibile în circumstanțele respective, care pot include propriile date ale entității, luând în considerare toate informațiile referitoare la presupunerile participanților pe piață care sunt disponibile în mod rezonabil.

Abordarea măsurării la valoare justă

Obiectivul unei evaluări la valoarea justă este de a estima prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau platit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție reglementată între participanții de pe piața, la data evaluării.

O evaluare la valoare justă impune unei entități să determine următoarele:

- activul sau datoria specifică care face obiectul măsurării (în mod consecvent cu unitatea sa de cont)
- pentru un activ nefinanciar cea mai intensă și cea mai bună utilizare a acestuia și măsura în care activul este utilizat în combinație cu alte active sau pe o bază de sine statatoare
- piața pe care ar avea loc o tranzacție reglementată pentru activ sau datorie
- tehnica (tehnicile) de evaluare adecvată(e) care trebuie utilizată în evaluarea valorii juste. Tehnica de evaluare utilizată trebuie să maximizeze folosirea datelor de intrare observabile relevante și să minimizeze datele de intrare neobservabile. Acele date de intrare trebuie să fie consecvente cu datele de intrare pe care le-ar utiliza un participant de pe piață pentru determinarea pretului activului sau datoriei.

Linii directoare privind măsurătorile

IFRS 13 oferă linii directoare privind măsurarea valorii juste, inclusiv:

- o entitate ia în considerare caracteristicile activului sau pasivului măsurat pe care un participant la piață le-ar lua în considerare când stabilește prețul activului sau pasivului la data măsurării (ex. condiția și locația activului, și eventualele restricții privind vânzarea și utilizarea activului);
- măsurarea valorii juste presupune o tranzacție ordinară între participanți la piață, la data măsurării, în baza condițiilor curente de piață;
- măsurarea la valoare justă presupune că o tranzacție are loc pe piața principală pentru activul sau pasivul respectiv, sau în absența unei piețe principale, pe cea mai avantajoasă piață pentru activ sau pasiv;
- o măsurare la valoare justă a unui activ non-financiar ia în calcul cel mai important și mai bun uz al acestuia;
- o măsurare la valoare justă a unui pasiv financiar sau non-financiar sau a instrumentelor de capital propriu ale entității presupune că acesta este transferat unui participant la piață la data măsurării, fără alte înțelegeri, stingeri sau anulări la data măsurării;
- valoarea justă a unui pasiv reflectă riscul de non-performanță (riscul ca entitatea să nu îndeplinească o obligație), inclusiv propriul risc de credit al unei entități, și presupunând același risc de non-performanță înainte și după transferul pasivului;
- o excepție opțională se aplică pentru anumite active financiare cu poziții de compensare în riscuri de piață sau riscuri de credit contrapartidă, cu îndeplinirea anumitor condiții (declarații suplimentare necesare);
- Valoarea justă a unei datorii reflectă riscul nerespectării obligațiilor, inclusiv riscul de credit propriu unei entități, presupunând că este același înainte și după transferul răspunderii.

Tehnici de evaluare

O entitate utilizează tehnici de evaluare corespunzătoare circumstanțelor și pentru care există date suficiente pentru evaluarea valorii juste, maximizând utilizarea datelor de intrare observabile și minimizând utilizarea datelor de intrare neobservabile. Obiectivul utilizării unei tehnici de evaluare este de a estima prețul la care ar avea loc o tranzacție reglementată de a vinde activul sau de a transfera o datorie între participanți la piață la data de evaluare și în condițiile de piață curente.

Trei tehnici de evaluare folosite sunt:

- abordare bazată pe piață - utilizează prețurile și alte informații relevante generate de tranzacțiile de pe piață care implică active identice sau comparabile (similare);
- abordarea pe baza de cost - reflectă suma care ar fi necesară în prezent pentru a înlocui capacitatea de serviciu a unui activ (costul curent de înlocuire);
- abordarea pe baza de venit – care convertește fluxurile de numerar viitoare pe care un participant de pe piață estimează că le va primi ca urmare a deținerii sub formă de activ a datoriei sau a instrumentului de capitaluri proprii

În unele cazuri, o singură tehnică de evaluare va fi adecvată, în timp ce în altele mai multe tehnici de evaluare vor fi adecvate. Legislația SII arată clar asemănarea abordării, în special în ceea ce privește Articolul 10 L2-DR Metodologia de evaluare - ierarhia evaluării.

D.1. ACTIVE

Următoarele paragrafe urmăresc să descrie valoarea activelor în scopuri de solvabilitate și pentru situațiile financiare, criteriile de evaluare și metodologia comună utilizată de Generali Romania pentru stabilirea valorii juste a activelor și pasivelor.

D.1.1. EVALUAREA ACTIVELOR PENTRU BILANȚUL SOLVABILITATE II

ELEMENTE SPECIFICE SII

În mediul Solvabilitate II, activele, în afara excepțiilor enumerate mai jos, sunt evaluate la valoare justă. Evaluarea justă trebuie determinată, în general, conform principiilor IFRS, aplicând cadrul descris în capitolul "Evaluarea în scopul Solvabilității". Există excepții sau excluderi ale metodelor de evaluare IFRS doar pentru anumite articole.

L2-DR specifică tratamentul activelor descrise mai jos, pentru care se impune o evaluare diferită de măsurătorile IAS/IFRS:

- fond comercial și active intangibile;
- participații (sau societăți afiliate);
- impozite amânate.

Toate cele trei puncte sunt analizate în următoarele secțiuni dedicate.

FOND COMERCIAL ȘI ACTIVE INTANGIBILE

Potrivit L2-D2 Articolul 12 (Metode de evaluare pentru fond comercial și active intangibile), companiile de asigurare și reasigurare vor evalua la zero fondul comercial, costurile de achiziție amânate și activele intangibile în afara fondului comercial, cu excepția situației în care activul intangibil poate fi vândut separat, iar compania de asigurare și reasigurare poate demonstra că există un preț de piață cotelat pentru aceleași active sau pentru active similare. Software-ul de calculator personalizat nevoilor companiei cât și licențele software cumpărate ca atare și care nu pot fi vândute unui alt utilizator vor fi evaluate la zero.

PARTICIPATII (SAU SOCIETATI AFILIATE)

O participație înseamnă deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei entități.

Când clasificăm o participație pe baza deținerii de acțiuni, direct sau prin control, entitatea participantă trebuie să identifice:

- i) procentul deținerii de drepturi de vot, și dacă acesta reprezintă cel puțin 20% din drepturile de vot aferente entității potențial afiliate (capital social ordinar vărsat); **și**
- ii) procentul deținerii tuturor claselor de capital social emis de entitatea afiliată, și dacă acesta reprezintă cel puțin 20% din capitalul social emis al entității potențial afiliate (capital social ordinar vărsat și acțiuni preferențiale achitate).

Acolo unde deținerea entității participante reprezintă cel puțin 20% în oricare dintre cazuri, investiția trebuie tratată ca participație.

Evaluare

În L2 –DA, Articolul 13 oferă o ierarhie care va fi utilizată pentru a evalua deținerile în entități afiliate în scopuri de Solvabilitate:

- Preț de piață
- Metoda capitalurilor proprii ajustate (în cazul în care nu există o piață activă)
- Metoda capitalurilor proprii IFRS (în cazul în care nu este societate de asigurare)
- Tehnici alternative (în cazul în care sunt asociați sau entități controlate în comun)

Valoarea economică a participațiilor trebuie să corespundă prețului de piață cotel pe o piață activă, dacă este disponibilă. Atunci când există o piață activă pentru instrumentul care constituie participația asigurătorului într-o entitate afiliată, se presupune că participația poate fi înstrăinată pentru un preț egal cu prețul cotel pe această piață.

Multe entități afiliate nu sunt listate pe piețele de valori mobiliare. În cazul în care nu există nici un preț observabil cotel de pe o piață activă disponibilă, metoda capitalurilor proprii ajustate ar trebui aplicată întreprinderilor de asigurare și de reasigurare afiliate. Metoda capitalurilor proprii ajustate reprezintă cota asigurătorului sau reasigurătorului în excedentului activelor fata de datorii evaluate în conformitate cu articolul 75 din directivă.

În cazul altor entități, se poate folosi alternativ metoda capitalurilor proprii IFRS ajustate cu deducerea valorii fondului comercial. Pentru asociați este de asemenea permis, în cazul în care metoda capitalurilor proprii IFRS ajustate nu se poate aplica, să utilizeze o metodă alternativă de evaluare, cu condiția ca această metodă să fie în concordanță cu metoda de evaluare prevăzută la articolul 75.

În termeni generali, utilizarea metodei capitalului propriu ajustat IFRS în locul metodei capitalului propriu ajustat pe baza principiilor de evaluare Solvabilitate II poate să nu ducă la o valoare economică adecvată deoarece, în multe cazuri, nu toate articolele din bilanț sunt măsurate la valoare justă. Însă această metodă este introdusă pentru a facilita și armoniza evaluarea în cazurile în care este dificil de reevaluat întregul bilanț al companiei afiliate în baza principiilor Solvabilitate II. Astfel, se poate aplica doar când aceeași metodă a fost aplicată în situațiile financiare--ceea ce înseamnă că informațiile sunt deja disponibile. Pentru a avea o consecvență cu metoda capitalului propriu ajustat pe baza principiilor Solvabilitate II, se vor deduce fondul comercial și activele intangibile.

În mod normal, va fi posibil ca asigurătorul sau reasigurătorul să evalueze valoarea individuală a activelor și datoriilor în entitățile afiliate, în conformitate cu principiile Solvabilitate II. În unele cazuri, când entitatea afiliată nu este controlată de către asigurător sau reasigurător (adică societatea afiliată nu este o filială) societatea-mamă poate să nu aibă cunoștințe suficiente pentru a efectua evaluarea economică a activelor și datoriilor individuale. În astfel de cazuri, asigurătorul sau reasigurătorul poate aplica o evaluare alternativă.

IMPOZITE AMÂNATE

Legislația SII clarifică în mod explicit că toate sumele de referință pe care se bazează stabilirea impozitelor amânate trebuie calculate conform evaluării SII, și nu regulilor IFRS.

D.1.2. MVBS – DETALII PRIVIND ACTIVELE ÎN AFARA SUMELOR RECUPERABILE DIN REASIGURARE

În tabelul de mai jos există o descriere calitativă și cantitativă a activelor din bilanț:

(Ron)

Active	Solvency II valoare	Valori statutare	Ajustări valoare SII	Explicații
Costuri de achiziție amânate R0020		40.639.047	-40.639.047	Costurile de achiziție amânate sunt evaluate la valoare 0
Imobilizări necorporale R0030		5.899.367	-5.899.367	În scopul raportării Solvabilitate II, activele necorporale se evaluează la valoare 0 cu excepția activelor necorporale care pot fi vândute separat, iar societatea de asigurare și de reasigurare poate demonstra că există un preț de piață cotel pentru acele active sau pentru active similare
Imobilizări corporale deținute pentru uz propriu R0060	40.782.106	40.733.424	48.682	Modificări ne semnificative efectuate la raportarea statutara ulterior raportării Solvabilitate II
Investiții (altele decât activele deținute pentru contractele index-linked și unit-linked) R0070	1.033.645.067	991.533.209	42.111.858	
Acțiuni R0100	24.353.362	22.825.714	1.527.649	În raportarea statutara acțiunile sunt evaluate la cost minus depreciere comparativ cu folosirea valorii juste în Solvabilitate II

Active		Solvency II valoare	Valori statutare	Ajustări valoare SII	Explicații
'Acțiuni – cotate	R0110	21.797.854	20.263.203	1.534.651	
'Acțiuni – necotate	R0120	2.555.508	2.562.511	-7.003	
Obligațiuni	R0130	982.265.532	941.681.323	40.584.209	In raportarea statutară titlurile guvernamentale și corporative sunt evaluate la cost amortizat comparativ cu folosirea valorii juste în Solvabilitate II
'Titluri de stat	R0140	829.220.771	793.597.458	35.623.314	
Obligațiuni corporative	R0150	153.044.761	148.083.865	4.960.895	
Organisme de plasament colectiv	R0180	1.243.255	1.243.255	0	Nicio diferență între raportarea statutară și raportarea Solvabilitate II (ambele folosesc valori juste)
Depozite, altele decât echivalentele de numerar	R0200	25.782.917	25.782.917	0	Nicio diferență între raportarea statutară și raportarea Solvabilitate II din cauza duratei scurte
Active deținute pentru contractele index-linked și unit-linked	R0220	38.382.357	38.382.357	0	Nicio diferență între raportarea statutară și raportarea Solvabilitate II (ambele folosesc valori juste)
Creanțe de asigurare și de la intermediari	R0360	23.281.773	121.736.911	-98.455.138	Diferența generată de ajustarea primelor de asigurări viitoare pentru asigurări de viață și asigurări generale și o mică diferență datorată unei reclasificări între active și datorii efectuate pentru raportările statutare
Creanțe de reasigurare	R0370	1.632.692	1.632.692	0	Nicio diferență între raportarea statutară și raportarea Solvabilitate II din cauza duratei scurte și absenței cash flowului de dobândă așteptat
Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	R0380	7.925.295	8.029.720	-104.425	Reclasificare statutară între active și datorii
Numerar și echivalente de numerar	R0410	8.872.247	8.872.247	0	Nicio modificare a valorii SII de la statutară la conturile MVBS datorită închiderii duratei și maturității
Alte active care nu figurează în altă parte	R0420	1.439.670	1.592.609	-152.939	Nicio modificare semnificativă a valorii SII de la statutară la conturile MVBS datorită închiderii duratei și maturității
Total	R0500	1.155.961.207	1.259.051.582	103.090.375	

ACTIV INTANGIBIL

Compania evaluează activele intangibile la 0.

ELEMENTE SPECIFICE ALE PROPRIETĂȚILOR IMOBILIARE

Proprietățile sunt evaluate în principal pe baza activelor similare pe piețele active sau pe baza fluxurilor de numerar actualizate ale veniturilor și cheltuielilor viitoare ale închirierii. În special, evaluarea ia în considerare nu doar venitul viitor net actualizat, ci și particularitățile proprietăților precum utilizarea și locația.

Valoarea justă trebuie calculată conform liniilor directoare de evaluare proprietăți ale Generali care, pe baza cerințelor IFRS 13 menționate mai sus, caută să standardizeze abordarea printre toate entitățile din grup. Mai detaliat, procesul structurat al evaluării se bazează pe următoarele criterii:

- **numirea evaluatorilor.** Condițiile numirii și procedurile de selectare a evaluatorilor trebuie să fie conforme cerințelor de reglementare locale și, în special:
 - ✓ evaluatorii externi trebuie să fie cunoscuți și să aibă reputație bună
 - ✓ portofoliul va fi alocat în funcție de tip de active experților adecvați, conform expertizei și costurilor;
 - ✓ rotația evaluatorilor trebuie să aibă loc cel puțin o dată la 6 ani.
- **frecvență.** Frecvența evaluării trebuie să fie conform cerințelor de reglementare locale și trebuie să se alinieze cel puțin următoarelor cerințe minime:

- ✓ evaluările portofoliului direct (atât pentru investiții, cât și pentru uz propriu) se vor realiza cel puțin anual (la 31 decembrie) de către un evaluator profesional independent calificat extern;
- ✓ o evaluare externă completă trebuie realizată cel puțin o dată la trei ani, și cel puțin o evaluare externă de tip desktop în ceilalți doi ani;
- ✓ pentru investiții noi, o evaluare externă trebuie realizată în următorul an de la achiziție.
- **baza evaluării.** Valoarea de piață trebuie să reflecte valoarea estimată pentru care un activ este schimbat la data evaluării, între un cumpărător doritor și un vânzător doritor, în cadrul unei tranzacții conforme principiilor normale de piață, în care părțile tranzacționează în cunoștință de cauză, prudent, fără coerciție:
 - ✓ metoda de evaluare utilizată pentru proprietățile de investiții duce la stabilirea valorii de piață a proprietății (valoarea justă trebuie aliniată cu definițiile și metodologiile declarate de Grup);
 - ✓ metodele de evaluare acceptabile sunt: flux de numerar actualizat (DCF), comparabilă (metoda abordării de piață), costuri de construcție (metoda abordării costurilor). Metodele de evaluare trebuie alese conform caracteristicilor proprietății imobiliare evaluate. Entitățile vor urma ierarhia de mai jos:
 - a. abordare comparabilă
 - b. metoda capitalizării
 - c. costul de construcție.

ACORDURI DE LEASING

Compania nu deține contracte de leasing.

INFORMAȚII PRIVIND ACTIVE DE TIP IMPOZIT AMÂNAT

Conform IAS 12, datoriile cu impozitul amânat sunt sumele reprezentând taxe de plata în perioadele viitoare, în legătura cu diferențele temporare impozabile, în timp ce activele cu impozitul amânat reprezintă taxe de recuperat în perioadele viitoare, cu privire la:

- diferențele temporare deductibile;
- raportarea pierderilor din impozite neutilizate; și
- raportarea creditelor din impozite neutilizate;

și stabilite pe baza diferenței dintre valorile atribuite activelor și pasivelor (recunoscute și evaluate în conformitate cu Articolele 75-86 din L1-Dir) și valorile atribuite activelor și pasivelor, așa cum sunt recunoscute și evaluate în scopuri de impozitare (valoare fiscală).

În mod special, IAS 12 prevede ca societatea va recunoaște un activ de impozit amânat pentru toate diferențele temporare deductibile, în măsura în care este probabil ca va fi disponibil profit impozabil, astfel încât diferența temporară deductibilă să poată fi utilizată.

Mai mult, IAS 12 prevede ca societatea va recunoaște un activ din impozitul amânat cu privire la raportarea pierderilor fiscale și a creditelor fiscale neutilizate în măsura în care este posibil ca profituri impozabile viitoare să fie disponibile, astfel încât pierderile fiscale și creditele fiscale neutilizate, să poată fi utilizate.

În evaluarea probabilității ca profituri impozabile viitoare să fie disponibile astfel încât pierderile fiscale și creditele fiscale neutilizate să poată fi utilizate, IAS 12 subliniază faptul că existența pierderilor fiscale neutilizate este o dovadă puternică a faptului că este posibil ca profiturile impozabile viitoare să nu fie disponibile.

Prin urmare, atunci când o entitate are un istoric cu pierderi recente, entitatea recunoaște un activ de impozit amânat provenind din pierderi fiscale sau credite fiscale neutilizate, numai în măsura în care entitatea are suficiente diferențe temporare impozabile sau există alte elemente convingătoare ca va fi disponibil suficient profit impozabil, astfel încât pierderile fiscale și creditele fiscale neutilizate să poată fi utilizate de către entitate.

În timp ce un DTL (pasiv din impozit amânat) poate fi recunoscut în bilanț fără alte justificări, recunoașterea unui DTA (activ din impozit amânat) face obiectul unui test de recuperabilitate, care își propune să arate că va fi disponibil pe viitor un nivel suficient de profit pentru a absorbi creditul din impozit, deoarece un DTA

poate fi recunoscut doar „în măsura în care este probabil să fie disponibil un profit viitor impozabil astfel încât să poată fi utilizat DTA-ul”. Astfel, este necesar: În cazul în care impozitele amânate după șoc (= impozite amânate inițiale + ajustări) rezultă într-o situație de DTA, va fi necesar un test de recuperabilitate pentru a verifica dacă întregul impozit poate fi recunoscut.

Așadar, trebuie luate în considerare alte surse de obținere a profiturilor viitoare pentru testul de recuperabilitate al DTA care nu este deja recunoscut în bilanț. În cazul în care impozitele amânate după șoc (= impozitele amânate inițiale + ajustări) sunt reprezentate de un DTA, atunci va fi necesară efectuarea unui test de recuperabilitate pentru a verifica dacă întreaga taxă poate fi recunoscută.

Pentru a testa recuperabilitatea, trebuie „luate în considerare orice reglementări legale sau de reglementare privind termenele referitoare la reportarea pierderilor/creditelor fiscale neutilizate”

RON

Activ din impozit amânat (DTA)	Solvency II valoare
Active necorporale	944.050
Costuri de achiziție amânate	6.502.247
Creanțe	15.685.448
Datorii contingente	190
Provizioane netehnice	1.269.853
Activ din impozit amânat valoare brută	24.401.789
Compensare cu datorii din impozit amânat (conform IAS 12 - paragraf 74)	- 24.401.789
Total active din impozit amânat	0,00

D.2. PROVIZIOANE TEHNICE

D.2.1. PROVIZIOANE TEHNICE – ASIGURĂRI DE VIAȚĂ

PRIVIRE DE ANSAMBLU PROVIZIOANE TEHNICE ASIGURARI DE VIAȚĂ

Rezervele tehnice (TP) referitoare la asigurările de viață conform Solvabilitate II, la finalul anului 2016 au fost calculate conform articolelor 77-83 din cadrul Directivei Solvabilitate II 2009/138/CE.

Următorul tabel arată valorile rezervelor tehnice pentru asigurări de viață la finalul lui 2016, împărțite pe componente principale: cea mai corectă estimare a pasivelor, suma recuperabilă din reasigurare, ajustarea în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartidă și marja de risc.

(Ron)

Cea mai bună estimare, partea bruta (BEL)	223.078.086
Recuperări din reasigurare (RR)	-5.891.193
Riscul de contrapartida (CDA)	9.205
Cea mai bună estimare, partea neta	217.196.097
Marja de risc (RM)	4.356.422
Rezerve tehnice (TP)	221.552.519

Cea mai bună estimare corespunde mediei fluxurilor de trezorerie viitoare, ponderată cu probabilitățile, ținând seama de valoarea în timp a banilor (valoarea actualizată estimată a fluxurilor de trezorerie viitoare), pe baza structurii relevante pe termene a ratelor dobânzilor fără risc la 31.12.2016, conform celor observate pe piață și comunicate oficial de EIOPA.

Metoda utilizată pentru a deriva cea mai bună estimare se bazează pe o abordare directă care implică proiecția și actualizarea tuturor fluxurilor de numerar viitoare preconizate ca intrare sau ieșire pe întreaga durată a obligațiilor, conform limitelor contractuale definite. În special, proiecțiile iau în calcul toate primele viitoare și toate ieșirile asociate atât apariției evenimentelor asigurate (ex. creanțe și capital datorat în cazul supraviețuirii asiguratului la expirarea contractului) și posibila exercitare a opțiunilor contractuale (de pildă opțiunea de răscumpărare sau cea de încetarea plății primelor).

În funcție de tipul portofoliului și riscul inerent acestuia, fluxurile de numerar viitoare preconizate au fost evaluate într-un scenariu determinist. În platformele actuariale au fost implementate presupuneri viitoare referitoare la deciziile manageriale viitoare (așa-numitele „acțiuni de management”, legate de exemplu de alocarea viitoare de profit) și comportamentul rațional al asiguratului (așa-numitul „comportament dinamic al asiguratului”, care poate avea un impact asupra predilecției de exercitare a opțiunilor precum cea de răscumpărare).

Cea mai bună estimare, pentru o mica parte a portofoliului (portofoliul legat de rente ce derivă din obligația de plata, generată de asigurările generale) a fost evaluată printr-o abordare simplificată, fiind egală cu rezervele IFRS.

După cum s-a arătat în tabelul de mai sus, cea mai bună estimare la nivel brut de reasigurare a fost 223,07 milioane Ron și este, în mare parte, aferentă portofoliul cu participare la profit.

Recuperările din reasigurare au fost evaluate prin proiecții adecvate ale fluxurilor de numerar preconizate, din contractele de reasigurare, și au fost ajustate folosind riscul de neîndeplinire din partea contrapartidei, pentru a lua în calcul riscul neîndeplinirii obligațiilor de către reasigurator.

Marja de risc reprezintă o sumă care ia în calcul incertitudinea inevitabilă legată de volatilitatea presupunerilor operaționale și inerente în viitoarele fluxuri de numerar. Marja de risc este calculată astfel încât să garanteze că valoarea rezervelor tehnice este echivalentă cu suma de care societatea de asigurare și de reasigurare ar avea nevoie pentru a prelua și onora obligațiile de asigurare și de reasigurare.

Rata folosită pentru a stabili costul de capital este de 6% pe an. Costul de capital din fiecare an al proiecției a fost actualizat la data evaluării folosind structura ratelor dobânzilor, fără prima de volatilitate. Conform reglementării, marja de risc este calculată la nivel net de reasigurare.

Proiecția viitoare a cerinței de capital, necesară pentru acoperirea riscurilor ne-riscante, și repartizarea acesteia pe linii de activitate a fost realizată prin intermediul unor factori de risc adecvați, aplicați necesarului de capital, pentru fiecare risc inclus în calculul marjei de risc.

La 31 decembrie 2016, marja de risc pentru portofoliul de asigurări de viață este egală cu 4,35 milioane Ron.

Valoarea totală a rezervelor tehnice aferente asigurărilor de viață din cadrul Generali România, conform Solvabilitate II la 31 decembrie 2016, calculată ca sumă a celei mai bune estimări a obligațiilor la nivel net de reasigurare și marjă de risc, însumează 221,55 milioane Ron.

Următorul tabel raportează valoarea rezervelor tehnice și rezervei conform Solvabilitate II, împărțite pe linii de activitate.

(RON)	Rezerve statutare nete de reasigurare	Cea mai bună estimare, partea neta	Marjă de risc	Rezervele tehnice nete
TOTAL	254.114.810	217.196.097	4.356.422	221.552.519
Total Asigurări de Viață	254.114.810	217.196.097	4.356.422	221.552.519
Asigurări de viață directe	254.063.030	217.342.895	4.356.254	221.699.149
Asigurări cu participare la profit	195.651.613	186.219.334	2.860.039	189.079.374
UL - contracte fără opțiuni și garanții	39.106.639	32.189.373	928.480	33.117.852
Alte contracte fără opțiuni și garanții	16.920.139	- 3.456.207	564,787	- 2.891.420
Rente care rezultă din obligații nelegate de asigurările de viață	2.384.637	2.390.395	2.948	2.393.343
Asigurări de viață indirecte	51.780	- 146.797	167	- 146.630
Reasigurări acceptate Alte contracte	51.780	- 146.797	167	- 146.630

Portofoliul de asigurări de viață, cu participare la profit, are cea mai mare pondere în totalul rezervelor tehnice Solvabilitate II, fiind de 85,3% următorul ca pondere fiind portofoliul de produse cu componenta investițională (UL) fără opțiuni și garanții (14,9%).

Toate estimările au fost revizuite și actualizate pentru perioada de raportare. Una dintre modificările importante în estimări, în comparație cu perioada anterioară, este legată de cheltuieli. La începutul anului 2016 a fost realizat procesul de realocare a costurilor, pentru a evidenția mai bine și mai corect fiecare cheltuială în tipul adecvat de cheltuială. Astfel, la finalul anului, costurile totale de achiziții au scăzut cu 54% în comparație cu 2015, iar costurile administrative totale au crescut cu 56% în comparație cu 2015.

Următorul tabel compară rezervele tehnice statutare cu rezervele tehnice conform Solvabilitate II, la finalul lui 2016.

(Ron)	Rezerve tehnice statutare	Rezerve tehnice Solvabilitate II	Variație
Rezerve brute	265.696.747	223.078.086	-42.618.661
Rezerve cedate / Recuperări din reasigurare	-11.581.937	-5.891.193	5.690.744
Marjă de risc	-	4.356.422	4.356.422
Rezerve tehnice nete	254.114.810	221.552.519	-32.562.291

Diferența dintre rezervele statutare și rezervele tehnice (TP) Solvabilitate II se datorează diferențelor metodologice substanțiale dintre cele două abordări.

Evaluarea Solvabilitate II ia în considerare fluxurile de numerar viitoare preconizate, luând în calcul cele mai bune estimări, partajarea profiturilor viitoare și costul financiar al garanțiilor, folosind ca rată de actualizare structura curentă a ratelor dobânzilor. Evaluarea rezervelor tehnice statutare folosește însă evaluările rezervelor tehnice calculate conform principiilor contabile locale, și deci folosește în general presupuneri de stabilire a prețurilor pe criterii demografice, actualizează fluxurile contractuale la rata tehnică definită la emiterea contractului și, în general, nu ia în calcul partajarea profiturilor viitoare pe câștiguri/pierderi nerealizate la data evaluării.

Mai exact, diferențele dintre cele două evaluări se atribuie următoarelor:

- Fluxuri de numerar ce rezultă din prime, cheltuieli viitoare și opțiuni contractuale:

- ✓ Prime: rezervele de prime statutare sunt calculate conform principiilor contabile locale, utilizând primele anualizate;
 - ✓ Cheltuieli: costurile viitoare sunt în general excluse din evaluarea rezervelor statutare sau, în funcție de tipul de produs, sunt măsurate indirect prin rezervele adunate în trecut (rezerve de administrare); dimpotrivă, evaluarea Solvabilitate II include cea mai bună estimare privind valoarea prezentă a costurilor care vor fi suportate de companie pentru a-și îndeplini toate obligațiile contractuale;
 - ✓ opțiuni contractuale: calculul rezervelor statutare nu ia în calcul probabilitatea exercitării de către asigurat a opțiunilor contractuale precum răscumpărarea sau neplata primelor; aceste elemente sunt luate în calcul la Solvabilitate II.
- Ipoteze de operare: rezervele raportate în situațiile financiare statutare sunt în general evaluate folosind ipoteze operaționale conservatoare, iar rezervele tehnice Solvabilitate II sunt evaluate folosind cele mai bune estimări.

▪ Ipoteze economice: rezervele tehnice Solvabilitate II sunt evaluate utilizând cadrul economic curent, atât ca și curbe ale dobânzii, cât și ca valori de piață ale activelor suport. În practică, acest lucru influențează:

- ✓ veniturile economice preconizate și, astfel, bonusurile viitoare ale asiguratului incluse în viitoarele fluxuri de numerar;
- ✓ dobânzile utilizate la actualizare.

Pe de altă parte, rezervele statutare nu iau în considerare bonusurile viitoare ale asiguratului, și sunt actualizate prin intermediul dobânzilor tehnice definite la începutul contractului.

▪ Metodologia utilizată pentru a evalua portofoliul cu participare la profit: pentru acest tip de portofoliu, rezervele tehnice Solvabilitate II sunt evaluate folosind platforme actuariale care captează un spectru larg de posibile scenarii financiare, permițând o evaluare explicită a opțiunilor și garanțiilor deținute de asigurat.

▪ Ajustare recuperărilor din reasigurare pentru a ține cont de pierderile probabile ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către contrapartidă (CDA): spre deosebire de evaluarea statutară. Ajustarea se bazează pe o evaluare a probabilității de insolvență a contrapartidei și a pierderilor medii ca urmare a insolvenței (pierderi aferente obligațiilor de plată).

▪ Marja de risc: spre deosebire de rezervele statutare, Solvabilitate II include o evaluare explicită a sumei deținute împotriva riscurilor care nu pot fi acoperite.

SURSE DE INCERTITUDINE SI ANALIZE DE SENZITIVITATE

Evaluarea rezervelor tehnice Solvabilitate II depinde nu doar de metoda, modele și datele utilizate, ci și de ipotezele privind o serie de factori economici și operaționali a căror realizare viitoare diferă de așteptările de la data evaluării.

Parametrii de subscriere au un impact redus asupra portofoliului Generali. Cel mai relevant factor îl reprezintă riscul de cheltuieli, care afectează întreaga activitate de asigurări de viață. O variație de 10% în ceea ce privește ipotezele pentru cheltuieli, conduce la creșterea celei mai bune estimări cu aproximativ 3,4 milioane de Ron.

(Ron)

YE16 Cea mai bună estimare, partea bruta		223.078.086	Delta %
Cheltuieli administrativa/investiții	*90%	-3.419.095	1,50%
Cheltuieli administrative/investiții	*110%	3.419.095	-1,50%
Rată de răscumpărare	*90%	-1.110.667	0,50%
Rată de răscumpărare	*110%	965.442	-0,40%
Rate de mortalitate	*90%	-414.149	0,20%
Rate de mortalitate	*110%	378.677	-0,20%
Rate de morbiditate	*90%	-1.400.947	0,60%
Rate de morbiditate	*110%	1.400.947	-0,60%

Impactul rezervelor, ce rezultă din posibile schimbări ale mediului economic, asupra celei mai bune estimări este raportat în secțiunea dedicată E, a acestui document.

MĂSURI AFERENTE GARANȚIILOR PE TERMEN LUNG

A fost realizată o evaluare a impactului primei de volatilitate asupra rezervelor tehnice, iar impactul nu a fost semnificativ. Prin urmare, Generali România a realizat evaluarea celei mai bune estimări fără utilizarea primei de volatilitate.

Nu a fost aplicată o primă de echilibrare a structurii temporale relevante, a ratelor dobânzilor fără risc, pentru a calcularea celei mai bune estimări (menționată în Articolul 77b al Directivei 2014/51/UE).

Nu au fost aplicate măsuri tranzitorii privind rata dobânzilor fără risc (menționată în Articolul 308c al Directivei 2014/51/UE) și nici măsuri tranzitorii privind rezervele tehnice (menționată în Articolul 308d al Directivei 2014/51/UE).

D.2.2. REZERVE TEHNICE ASIGURARI NON VIATA

PRIVIRE DE ANSAMBLU REZERVE TEHNICE ASIGURARI NON VIATA

Rezervele tehnice (TP) pentru asigurări non-viața, referitoare la

- Daune în rezerva, raportate sau nu, produse înainte de data evaluării, ale căror costuri și cheltuieli nu au fost plătite integral până la data respectivă (rezervă tehnica daune)
- Fluxuri viitoare de trezorerie (daune, cheltuieli, prime) aferente contractelor care sunt în vigoare la data evaluării sau pentru care există o obligație legală de acoperire (rezervă tehnica prime),

sunt calculate ca suma dintre cea mai bună estimare a obligațiilor - BEL (calculată folosind proiecțiile fluxurilor de trezorerie) și marja de risc RM

$TP = BEL + RM$

Valoarea BEL este calculată aplicând metode și presupuneri descrise pe scurt în cele ce urmează, separat pentru rezerva tehnica de daune și rezerva tehnica de prime.

Rezerva tehnica de daune

În funcție de posibilitatea și oportunitatea aplicării metodelor actuariale, se pot distinge următoarele abordări în calcularea celei mai bune estimări aferente rezervei tehnice de daune:

- Valoarea BEL pentru partea de business nemodelată și semimodelată (linii de afaceri sau parte a unei linii de afaceri care, din diferite motive precum, de pildă, lipsa unor date adecvate și complete sau lipsa omogenității portofoliului, nu a fost analizată prin metode actuariale) a fost calculată folosind valorile IFRS.
- Valoarea BEL pentru partea de business modelată (liniile de afaceri care, datorită disponibilității unor date adecvate și complete, au fost analizate în detaliu prin metode actuariale) a fost evaluată prin următoarele etape:

Daune și segmentare

Pentru a realiza o analiză actuarială adecvată a rezervelor tehnice și pentru a realiza proiecțiile costului final al daunelor, au fost luate în considerare date privind daunele istorice plătite sau întâmplătoare (la nivel brut față de reasigurările contractuale și facultative). Daunele utilizate în aceste scopuri îndeplinesc atributele adecvate de calitate, proporționalitate și integralitate.

Fiecare portofoliu de daune este selectat pentru a identifica grupuri omogene de riscuri, tipuri de acoperiri și alte specificități, precum durata și variabilitatea run-off-ului (tiparului de lichidare) daunelor. Nivelul minim de granularitate adoptată ia în calcul asigurări directe și asigurări acceptate în reasigurare (proporțional, neproporțional) și, în fiecare categorie, se identifică următoarele linii de afaceri:

- Asigurare pentru cheltuieli medicale
- Asigurare de protecție a veniturilor
- Asigurare de răspundere civilă auto
- Alte asigurări auto
- Asigurare maritimă, aviatică și de transport
- Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri
- Asigurare de răspundere civilă generală
- Asigurare de credite și garanții
- Asistență
- Pierderi financiare diverse

Acolo unde este posibil, daunele au fost împărțite și analizate în funcție de severitatea lor în daune normale și daune mari, iar evaluarea a fost realizată separat pentru fiecare clasă de daune.

Cheltuieli

Rezerva pentru cheltuielile care rezultă direct dintr-un anumit caz de compensare (cheltuieli alocate aferente daunelor - ALAE) este calculată repartizând rezerva aferentă acestor cheltuieli direct fiecărei daune, proiecția daunelor finale realizându-se pornind de la triumphiul cumulat al daunelor și costurilor aferente. Plățile ALAE nu se supun acestui model.

Rezerva pentru cheltuielile care nu rezultă în mod direct dintr-un anumit caz de compensare reprezintă rezerva pentru cheltuielile nealocate aferente daunelor (ULAE). Aceste plăți se referă la întregul pachet de servicii oferit de o companie de asigurare și nu sunt asociate automat cu o anumită dauna. O abordare simplificată este utilizată pentru a determina rezerva ULAE, care se presupune a fi proporțională UBEL pentru fiecare linie de business (ex. Rezerva ULAE = $R \cdot UBEL$).

Inflație

Datele istorice privind daunele plătite sau în rezerva includ rezultatele inflației observate, sub forma indicelui prețurilor de consum. Rata inflației în România a înregistrat în mod istoric o volatilitate ridicată, cu o tendință de stabilizare în ultimii ani, și chiar cu deflație. Datorită acestei volatilități, datele pentru calcularea celor mai bune estimări au fost ajustate pentru a lua în calcul efectele inflației.

Inflația viitoare, preconizată de Banca Națională, este luată în calcul la proiectarea plăților viitoare.

Metode actuariale

Metodele actuariale utilizate pentru proiecția istoricului daunelor plătite și în rezerva sunt cele implementate în aplicația de rezervare a grupului Generali (ResQ). Au fost utilizate în special următoarele metode:

Metodele Link Ratio aferente daunelor plătite (sau modelele ce utilizează factori de dezvoltare – DFM) reprezintă o generalizare a metodei Chain Ladder, bazată pe analiza plăților cumulative de-a lungul anilor. Această clasă de metode se bazează pe ipoteza că procesul de dezvoltare a fluxurilor daunelor este stabil în toate perioadele de origine.

Metodele Link Ratio aplicate daunelor întâmplare funcționează tehnic ca și cele menționate anterior, însă se bazează pe dezvoltările daunelor întâmplare, adică suma plăților cumulative și a rezervelor de daune.

Metodele Bornhuetter-Ferguson aplicabile daunelor plătite sau întâmplare combină proiecția daunelor finale (obținute de exemplu prin intermediul metodei factorului de dezvoltare) cu o valoare alternativă (a priori), folosind o abordare ponderată a credibilității.

Metoda cost mediu per dauna aplicată daunelor plătite poate fi aplicată folosind unul dintre modelele descrise anterior aferente daunelor plătite, plus o proiecție separată în ceea ce privește numărul daunelor în situația în care atât valorile cât și numărul daunelor sunt disponibile.

Evaluarea celei mai bune estimări se realizează utilizând una sau mai multe dintre metodele enumerate mai sus, pentru a confirma rezultatele.

Cea mai bună estimare cu privire la anuitățile aferente asigurărilor non viața se realizează separat pentru anuitățile în rezerva (RBNS - anuități raportate dar neachitate), tratate cu tehnici aferente asigurărilor de viață, și pentru anuitățile care ar putea apărea în viitor (IBNR - daune întâmplare, dar neraportate). În caz de materialitate, evaluarea BEL pentru anuitățile în IBNR este evaluată folosind abordarea frecvență/severitate. Pentru a obține valoarea finală celei mai bune estimări, toate articolele excluse sau evaluate separat (ex. daune aferente business-ului nemodelat sau semimodelat, cheltuieli aferente daunelor) sunt adăugate la costul final al daunelor.

Evaluare netă

Pentru fiecare grup omogen de riscuri, valoarea UBEL netă de reasigurare este calculată adoptând următoarea abordare simplificată:

$$UBEL_{net}^{OC} = UBEL_{gross}^{OC} \cdot \%NG$$

acolo unde %NG indică procentul dintre rezerva de daune netă IFRS și rezerva de daune brută IFRS.

Evaluarea celei mai bune estimări nete de reasigurare este realizată luând în considerare o ajustare pentru pierderile preconizate datorită neîndeplinirii obligațiilor contrapartidelor de reasigurare (Counterparty Default Risk Adjustment – ajustarea aferentă riscului de neîndeplinire a obligației de contrapartidă).

Rezerva pentru prime

Pentru contractele cu prime deja subscrise, valoarea UBEL a rezervei tehnice de primă este definită ca fiind suma următoarelor componente:

- Componenta legată de daune: valoarea IFRS a rezervei de prima este înmulțită cu o valoare specifică a ratei daune aferente anului curent
- Componenta legată de cheltuielile de administrare: valoarea IFRS a rezervei de prima este înmulțită cu o rata reprezentativă a cheltuielilor de administrare, pentru a determina valoarea așteptată a cheltuielilor aferente contractelor existente.

Pentru contractele neîncepute, valoarea UBEL a rezervei de primă se definește ca suma următoarelor fluxuri de numerar:

- intrări din prime viitoare
- ieșiri din daune viitoare, nete de recuperare și regrese
- ieșiri din cheltuielile aferente soluționării daunelor (alocate și nealocate) al căror eveniment se întâmplă după data evaluării, ieșiri aferente costurilor care apar din administrarea continuă a polițelor în vigoare și a costurilor de achiziție legate de portofoliul luat în calcul.

În mod similar rezervei tehnice de daune, rezerva de prime netă este ajustată pentru a lua în calcul riscul neîndeplinirii obligațiilor de către contrapartidele din reasigurare.

Discountare

Valoarea celei mai bune estimări, aferente rezervelor de prime și daune, este determinată actualizând fluxurile viitoare aferente acestor rezerve folosind structura temporală a ratei dobânzilor fără risc.

Marja de risc

Marja de risc este adăugată la valoarea BEL pentru a ajunge la o valoare de piață a obligațiilor. Aceasta captează valoarea economică a riscurilor la care este expusă compania (precum riscul de rezervare, de tarifar, de catastrofa, neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartidă, operaționale), cu scopul de a asigura că valoarea rezervelor tehnice este echivalentă sumei pe care o companie de asigurare ar solicita-o pentru a prelua obligațiile de asigurare. Marja de risc este calculată utilizând o măsură a Costului de Capital (CoC) la nivel de linie de afaceri, luând în calcul și beneficiile diversificării dintre tipurile de risc și liniile de afaceri.

Valoarea rezervei tehnice de daune

RON

Rezerve IFRS - partea bruta	347,887,686
Cea mai buna estimare - parte bruta	210,994,579
Recuperari din reasigurare	86,932,786
Cea mai buna estimare - parte neta	124,061,793
Marja de risc	13,077,296
Rezerve tehnice - Nete de reasigurare	137,139,089

Valoarea rezervei tehnice de prima

RON

Rezerve IFRS - partea bruta	293,471,240
Cea mai buna estimare - parte bruta	78,474,314
Recuperari din reasigurare	-4,325,004
Cea mai buna estimare - parte neta	82,799,318
Marja de risc	5,578,087
Rezerve tehnice - Nete de reasigurare	88,377,405

Valoarea rezervei tehnice de daune		Rezerva IFRS	Cea mai buna estimare - parte bruta	Cea mai buna estimare - parte neta	Marja de risc	Rezerve tehnice nete de reasigurare
Asigurari directe	Asigurare de accidente de muncă și boli profesionale	-	-	-	-	-
	Asigurare pentru cheltuieli medicale	1,830,001	1,777,974	1,556,741	16,778	1,573,518
	Asigurare de protecție a veniturilor	262,309	160,117	153,067	3,543	156,610
	Asigurare de răspundere civilă auto	173,835,204	101,041,756	70,456,453	5,682,989	76,139,442
	Alte asigurări auto	48,610,721	18,989,135	18,575,557	204,749	18,780,306
	Asigurare maritimă, aviatcă și de transport	30,974,676	30,638,061	7,310,844	929,123	8,239,967
	Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri	53,587,495	32,038,844	13,944,957	1,327,091	15,272,049
	Asigurare de răspundere civilă generală	15,079,388	7,589,169	3,736,595	2,337,918	6,074,513
	Asigurare de credite și garanții	55,437	54,363	51,259	1,317	52,577
	Asigurare de protecție juridică	-	-	-	-	-
	Asistență	7,415,728	3,133,109	3,133,109	95,267	3,228,376
	Pierderi financiare diverse	1,541	1,504	1,504	199	1,703
	Acceptari non-proportionale	16,235,187	15,570,547	5,141,706	2,478,323	7,620,028
	Total	347,887,686	210,994,579	124,061,793	13,077,296	137,139,089

Valoare rezervei tehnice de prima		Rezerva IFRS	Cea mai buna estimare - parte bruta	Cea mai buna estimare - parte neta	Marja de risc	Rezerve tehnice nete de reasigurare
Asigurari directe	Asigurare de accidente de muncă și boli profesionale	-	-	-	-	-
	Asigurare pentru cheltuieli medicale	5,981,347	3,518,253	1,518,937	60,505	1,579,442
	Asigurare de protecție a veniturilor	1,046,867	-	109,371	22,849	-
	Asigurare de răspundere civilă auto	110,872,140	75,193,165	75,193,165	1,729,358	76,922,524
	Alte asigurări auto	103,371,294	3,254,219	3,254,219	1,177,498	4,431,717
	Asigurare maritimă, aviatică și de transport	1,546,138	-	48,492	38,447	86,939
	Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri	61,869,696	-	2,048,957	1,388,451	3,437,408
	Asigurare de răspundere civilă generală	6,538,667	-	48,844	1,012,794	1,061,638
	Asigurare de credite și garanții	314,175	166,729	270,021	2,104	272,124
	Asigurare de protecție juridică	-	-	-	-	-
	Asistență	1,813,061	522,164	522,164	143,249	665,413
	Pierderi financiare diverse	32,805	3,891	3,891	2,832	6,723
Acceptari proportionale	Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri	58,926	-	-	-	-
Total	Asigurare de răspundere civilă generală	26,124	-	-	-	-
Total		293,471,240	78,474,314	82,799,318	5,578,087	88,377,405

În comparație cu anul anterior, au fost implementate următoarele schimbări de metodologie:

- au fost utilizate metode suplimentare în evaluarea valorii finale a celor mai bune estimări (Chain Ladder aferent daunelor întâmplare, cost mediu per dauna, plăți per dauna întâmplata)
- calculul celei mai bune estimări neactualizate a ULAE
- calculul celei mai bune estimări a recuperărilor pentru CASCO
- primele aferente polițelor subscrise anticipat au fost incluse în calcularea rezervei tehnice de prime.

REZERVE TEHNICE SOLVENCY II COMPARATIE CU REZERVE IFRS

Comparația, la data evaluării, dintre rezervele tehnice calculate conform regimului Solvency II și rezervele IFRS raportate în situațiile financiare este prezentată mai jos:

Valoarea rezervei tehnice de daune vs. rezerva IFRS	RON
Rezerve IFRS – partea bruta	347,887,686
Rezerve tehnice – partea bruta	216,636,099
Rezerve IFRS – partea neta de reasigurare	219,407,037
Rezerve tehnice nete de reasigurare	137,139,089

Valoarea rezervei tehnice de prima vs. Rezerva IFRS	RON
Rezerve IFRS – partea bruta	293,471,240
Rezerve tehnice – partea bruta	187,857,359
Rezerve IFRS – partea neta de reasigurare	283,557,788
Rezerve tehnice nete de reasigurare	88,377,405

Rezevele tehnice de daune aferente regimului Solvency 2 reprezintă o estimare a fluxurilor viitoare de numerar generate prin lichidarea daunelor întâmplătoare la data evaluării (raportate sau nu), actualizate folosind structura temporală a ratei dobânzilor fără risc. Calculul utilizează metode actuariale prin intermediul unui software specializat (Towers Watson ResQ), pe un istoric al daunelor pe cel puțin 10 ani. Cu privire la rezervele IFRS, evaluarea este realizată separat pentru rezerva RBNS – acolo unde evaluatori specializați estimează sumele aferente lichidării daunelor, și rezerva IBNR - calculată cu tehnici actuariale, pe un istoric de daune de cel puțin 10 ani.

Calcularea celei mai bune estimări a rezervei de prime ia în calcul toate fluxurile viitoare ce privesc plățile de daune ce rezultă din evenimente viitoare asigurate în baza polițelor prezente, cheltuielile administrative viitoare și prime viitoare preconizate. Rezerva de prima IFRS se calculează prin însumarea proporțiilor din primele brute subscrise aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare.

SURSE DE INCERTITUDINE ȘI ANALIZE DE SENZITIVITATE

În estimarea rezervelor tehnice pot exista mai multe surse de incertitudine care, în funcție de natura lor, pot induce o volatilitate a rezultatelor, cu diferite grade de semnificație.

Senzitivitatea obligațiilor Solvency 2 a fost evaluată folosind scenarii diferite cu privire la factorii următori:

➤ Inflația viitoare

Rata inflației utilizată pentru determinarea fluxurilor de numerar viitoare este estimată de Banca Națională a României la 2,5 %. O serie de scenarii cu privire la diferite rate ale inflației au fost analizate (1,5 % și 0,5 %) pentru liniile de activitate semnificative. Următoarele relativități (ex. BEL aferent unei rate de inflație la 1,5 % / BEL aferent unei rate de inflație de 2,5 %) au fost observate.

	Inflație viitoare		
	2.50%	1.50%	0.50%
Alte asigurări auto - CASCO	100%	99%	99%
Asigurare de locuință	100%	99%	98%
Asigurări de incendiu altele decât de locuință	100%	99%	98%
Asigurare de răspundere civilă auto- daune materiale	100%	99%	98%
Asigurare de răspundere civilă auto- vatamari corporale	100%	98%	96%

Având în vedere volatilitatea redusă a rezultatelor, impactul inflației viitoare poate fi considerat nesemnificativ.

➤ Factori de actualizare

Impactul primei de volatilitate nu este luat în calcul în cazul ratelor dobânzii în RON. În acest sens o evaluare a fost efectuată pentru calculul necesarului de solvabilitate aferent anului 2015, rezultatul arătând un impact nesemnificativ al primei de volatilitate.

Pentru evaluarea aferentă anului 2016, mai multe scenarii privind deviații de la ratele de actualizare oficiale au fost analizate, rezultând următoarele sensibilități a rezervelor tehnice (sume exprimate în '000 RON):

Sume exprimate în '000 RON	Senzitivități ale rezervelor tehnice	
NET	BEL*-BEL SII*	TP – TP S2
Fara prima de volatilitate (no volatility adjustment)	-	-
IR + 50 bps	-2.466	-2.534
IR – 50 bps	2.512	2.582
UFR – 50 bps	1	1

➤ **Factorul de tail**

Factorul de tail este utilizat în principal în cadrul unor linii de activitate cu o perioadă îndelungată de lichidare a daunelor, precum asigurările de răspundere auto și non auto, datorită faptului că istoricul datelor de dauna ar putea să nu fie suficient pentru a dezvolta daunele la valoarea lor finală estimată.

Utilizarea unui tail mai mare sau mai mic (numărul anilor de dezvoltare ce depășește istoricul daunelor), metoda de determinare a distribuției statistice a daunelor (metoda celor mai mici pătrate sau regresia logistică), precum și selecția finală a distribuției statistice vor avea un efect asupra rezultatelor celor mai bune estimări a daunelor. Mai multe scenarii au fost folosite pentru a evalua volatilitatea rezultatelor, o volatilitate mai mare fiind observată în cazul unui tail de peste 10 ani.

MĂSURI AFERENTE GARANȚIILOR PE TERMEN LUNG

În urma unor analize de semnificație, impactul primei de volatilitate asupra rezervelor tehnice s-a determinat a nu fi semnificativ. Prin urmare, Generali România nu utilizează prima de volatilitate în estimarea rezervelor tehnice.

D.3. ALTE PASIVE

D.3.1. EVALUAREA PASIVELOR AFERENTE BILANȚULUI SOLVABILITATE II

EXCLUDEREA METODELE DE EVALUARE CONFORM STANDARDELOR INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ (IFRS)

În acest capitol, se prezintă o descriere generală a metodelor de evaluare SII aferente altor pasive altele decât provizioanelor tehnice, suplimentar cu cele prezentate în capitolul „Evaluare generală în scopul solvabilității”

Prin acceptarea metodelor de evaluare definite de Standardele internaționale de raportare financiară, L2 — DR [Nivelul 2 aferent Directivei 2009/138/CE] anticipează că există cazuri în care metodele de evaluare aferente Standardelor internaționale de raportare financiară nu sunt compatibile cerințelor Art. 75.

L2 — DR enunță excluderea anumitor metode de evaluare specifice cum ar fi costul sau costul amortizat și modelele în care valoarea este calculată drept cea mai mică valoare dintre valoarea contabilă și valoarea justă din care sunt scăzute costurile de vânzare.

SPECIFICITĂȚI SII

L2 — DR specifică regimul pasivelor enumerate mai jos, în cazul cărora este necesară o evaluare diferită de IAS [Standardele internaționale de contabilitate]/IFRS [Standardele internaționale de raportare financiară]:

- Rezerve tehnice;
- Datorii contingente;
- Datorii financiare;
- Taxe amânate.

Cu excepția rezervelor tehnice (care au fost deja menționate în cadrul capitolului D.2. precedent. Rezerve tehnice), toate celelalte patru puncte sunt analizate în secțiunile următoare.

DATORII CONTINGENTE

Pentru definirea obligațiilor contingente, Regulamentul Solvabilitate II (L2 — DR Art. 11) se referă la IAS [Standardul internațional de contabilitate] 37 paragraful 10. O datorie contingenta reprezintă:

- o obligație posibilă care decurge din evenimente trecute și a căror existență va fi confirmată doar de apariția sau absența unui sau mai multor evenimente viitoare incerte ce nu se află în totalitate sub controlul entității; **sau**
- o obligație actuală care decurge din evenimente trecute, însă care nu este recunoscută deoarece:
 - este improbabil ca o ieșire de resurse ce încorporează beneficii economice să fie necesară în vederea stingerii obligației; sau
 - cuantumul obligației nu poate fi măsurat cu fiabilitate suficientă.

În special, obligațiile contingente includ obligațiile prezente, unde există incertitudine privind sumele și timpul de realizare.

În ceea ce privește regulamentul Solvabilitate II, art. 75 L1 — Dir și L2 — DA, enunță că:

- Societățile de asigurare și de reasigurare vor recunoaște ca pasiv obligațiile contingente, conform prevederilor standardelor internaționale de contabilitate, aprobate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, care sunt semnificative;
- Pasivele contingente sunt semnificative dacă informațiile despre valoare estimată sau natura acestei datorii ar putea influența utilizatorul informației respective în luarea deciziei.
- Pasivele contingente trebuie recunoscute pe baza valorii prezente preconizate a fluxurilor de numerar viitoare necesare pentru stingerea datoriilor contingente pe durata de viață a respectivului pasiv contingent, utilizând rata dobânzii fără risc. Mai mult, la evaluarea pasivelor nu se va efectua nicio reglare pentru a ține cont de bonitatea societății de asigurare sau reasigurare.

Evaluarea

Criteriile de recunoaștere a pasivelor contingente din Bilanțul Solvabilitate II sunt determinate prin definiția obligațiilor contingente din Standardul internațional de contabilitate IAS 37.

În timp ce în cadrul IAS 37 o entitate nu trebuie să recunoască un pasiv contingent, ci numai să îl prezinte conform Solvabilitate II dacă aceste pasive contingente sunt semnificative iar posibilitatea unei ieșiri de resurse care încorporează beneficii economice nu este redusă, acestea trebuie recunoscute în cadrul Bilanțului Solvabilitate II.

Datoriile contingente sunt semnificative în cazul în care informațiile cu privire la dimensiunea actuală sau potențială sau natura acestei obligații ar putea influența procesul de luare a deciziilor sau a raționamentului utilizatorului acestor informații⁶.

În special, valoarea actualizată estimată a fluxurilor de numerar viitoare necesare pentru decontarea datoriei contingente pe durata de viață a acesteia datorii contingente trebuie să ia în calcul următoarele elemente la data evaluării:

- O estimare a fluxurilor de numerar viitoare, reflectând așteptările cu privire la posibilele variații ale valorii și/sau plasării în timp a fluxurilor de trezorerie care reprezintă incertitudini inerente fluxurilor de numerar și nu prezintă nicio incertitudine legată de timp sau de bonitatea deținătorului
- Valoarea în timp a banilor, reprezentat de rata activelor monetare fără risc care au date de scadență sau durate care coincid cu perioada fluxurilor de numerar și nu prezintă nicio incertitudine legată de timp sau de bonitatea deținătorului (rata de dobândă fără risc),
- Prețul incertitudinii inerente fluxurilor de trezorerie (prima de risc).

Prin urmare, estimarea fluxurilor viitoare de numerar se bazează pe o abordare a valorii prezente așteptate (adică o medie ponderată de probabilitate a valorilor prezente ale ieșirilor de numerar pentru posibilele rezultate).

Numărul și intervalele scenariilor de posibile fluxuri de numerar luate în considerare trebuie să reflecte toate așteptările legate de posibile fluxuri de trezorerie, și nu doar cel mai probabil, minimul sau maximul.

În cele din urmă, o entitate trebuie să ia în considerare riscul ca ieșirile reale de resurse ar putea diferi, în cele din urmă, de cele așteptate. O ajustare a riscului măsoară suma, dacă este cazul, pe care entitatea ar plăti-o în mod rațional în plus față de valoarea actualizată așteptată a fluxurilor de numerar pentru suportarea acestui risc.

PASIVE FINANCIARE

Evaluarea

Pentru a asigura respectarea principiilor Solvabilitate II, L1 — Dir. impune evaluarea datoriilor, inclusiv a datoriilor financiare, la valoare justă fără nicio ajustare a schimbărilor în calitatea bonității proprii a societății de asigurare/reasigurare.

În ceea ce privește cerința privitoare la valoarea justă aferentă principiului de evaluare L1, pentru a se conforma Standardului internațional de raportare financiară IFRS 13, metodologia de evaluare a valorii juste a unui activ sau pasiv trebuie să aibă la bază următoarele abordări:

- abordarea evaluării la prețul de piață (abordare standard): această abordare are la bază prețurile disponibile imediat în tranzacțiile ordonate ce provin din surse independente (prețuri de piață cotate în cadrul piețelor active);
- abordarea evaluării la prețul modelului financiar: reprezintă orice tehnică de evaluare care trebuie stabilită prin referință, extrapolată sau calculată pe cât posibil pornind de la o valoare de piață (maximizarea datelor de intrare de pe piață, minimizarea datelor de intrare neobservabile [pentru care nu există date de piață]).

În ceea ce privește datoriile, Solvabilitate II introduce o cerință suplimentară de adoptare a unei evaluări a valorii juste fără nicio ajustare a schimbărilor în calitatea bonității societății de asigurare/reasigurare.

⁶ O excepție de la cerința prezentării pasivelor contingente semnificative în bilanțul Solvabilitate II este reprezentată de pasivul contingent ce apare în scopuri contabile ca urmare a faptului că nu se poate realiza o estimare fiabilă în vederea evaluării pasivului. În astfel de cazuri, deoarece valoarea pasivului contingent nu poate fi măsurată, numai divulgarea acesteia este necesară.

Evaluarea calității creditului propriu

Conform prevederilor Standardului internațional de raportare financiară IFRS 9⁷, modificările condițiilor de piață care dau naștere riscului de piață includ modificări ale ratei dobânzii de referință, ale prețului instrumentului financiar al altei entități, ale prețului mărfurilor, ale cursului de schimb sau ale unui indice al prețurilor sau al ratelor.

Dacă singurele modificări semnificative relevante în condițiile de piață aferente unui pasiv sunt modificările ratei dobânzii observate (de referință), cuantumul menționat la punctul a. al paragrafului anterior poate fi estimat după cum urmează:

- a) În primul rând, entitatea calculează rata rentabilității interne a pasivului la începutul perioadei utilizând valoarea justă a pasivului și fluxurile de numerar contractuale aferente pasivului la începutul perioadei. Se deduce din această rată de rentabilitate rata dobânzii observate (de referință) la începutul perioadei, pentru a se ajunge la o componentă specifică instrumentului aferentă ratei de rentabilitate interne;
- b) Apoi, entitatea calculează valoarea prezentă a fluxurilor de numerar asociată cu pasivul utilizând fluxurile de numerar contractuale la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma:
 - ratei dobânzii observate (de referință) la sfârșitul perioadei; și
 - Componenta specifică instrumentului aferentă ratei rentabilității interne conform determinării din paragraful (a).
- c) Diferența dintre valoarea reală a răspunderii la sfârșitul perioadei și valoarea determinată în paragraful (b) reprezintă modificarea valorii reale care nu este imputabilă modificărilor ratei dobânzii observate (de referință).

Procedura menționată mai sus presupune că modificările în valoarea justă care decurg din alți factori în afara modificărilor riscului de credit aferent instrumentului sau modificărilor ratelor dobânzilor observate (de referință) nu sunt semnificative. Aceasta metodă nu ar fi potrivită dacă modificările valorii juste care decurg din alți factori sunt semnificative.

Precum în cazul tuturor estimărilor valorii juste, metoda de măsurare a unei entități în vederea determinării porțiunii schimbării valorii juste a pasivului care este atribuită schimbărilor riscului său de credit trebuie să utilizeze la maxim datele de intrare din piață.

Coerență cu Standardele internaționale de raportare financiară

Potrivit IAS 39.47, toate pasivele, cu excepția următoarelor, trebuie măsurate la costul amortizat folosind metoda dobânzii efective:

- a) Datorii financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere. Astfel de datorii, inclusiv instrumentele financiare derivate care sunt pasive, se măsoară la valoarea justă cu excepția unui instrument derivat care este legat de și trebuie stins prin livrarea unui instrument de capitaluri proprii necotat a cărui valoare reală nu poate fi măsurată în mod fiabil, la cost;
- b) Pasivele financiare care apar atunci când un transfer al unui activ financiar nu se califică pentru nerecunoaștere sau când se aplică abordarea implicării continue. Alin. 29 și 31 se aplică măsurării acestor pasive financiare;
- c) Contractele de garanție financiară definite în alin. 9. După recunoașterea inițială, un emitent al unui asemenea contract trebuie (dacă alin. 47(a) sau (b) nu se aplică) să îl măsoare la valoarea mai mare dintre:
 - Suma determinată conform IAS 37; și
 - Suma recunoscută inițial (a se vedea alin. 43 al Standardului internațional de contabilitate 39) din care se scade, atunci când este cazul, amortizarea cumulată recunoscută în conformitate cu Standardului internațional de contabilitate¹⁸.
- d) angajamentele de a oferi un împrumut la o rată a dobânzii aflată sub limita pieței. După recunoașterea inițială, un emitent al unui asemenea angajament trebuie (dacă alin. 47(a) sau nu se aplică) să îl evalueze la valoarea mai mare dintre:
 - Suma determinată conform IAS 37; și
 - Suma recunoscută inițial (a se vedea alin. 43 al Standardului internațional de contabilitate 39) din care se scade, atunci când este cazul, amortizarea cumulată recunoscută conform Standardului internațional de contabilitate¹⁸.

⁷ În continuare facem trimitere la alin. B5.7.17 și următoarele din Standardul internațional de raportare financiară IFRS 9.

Obligațiile financiare evaluate la costul amortizat conform IAS 39 sunt evaluate la valoarea justă în cazul bilanțului Solvabilitate II potrivit art. 75 (1) din L1 — Dir.

În scopul evaluării pasivelor financiare, definiția valorii juste conform IAS 39 este în concordanță cu principiul Solvabilitate II ținând seama de:

- Abordarea evaluării valorii juste în cadrul Standardului internațional de contabilitate IAS 39 la contabilizare este o bună reprezentare a valorii economice la contabilizarea în bilanțul Solvabilitate II;
- Abordarea evaluării valorii juste în cadrul Standardului internațional de contabilitate IAS 39 pentru măsurători ulterioare este o bună reprezentare a valorii economice în scopul raportului Solvabilitate II numai și numai dacă modificările calității creditului propriu nu au fost luate în considerare. În timp ce modificarea calității creditului propriu influențează valoarea conform Standardului internațional de contabilitate 39, acestea trebuie eliminate în cadrul evaluării Solvabilitate II.

TAXE AMÂNATE

Taxele amânate recunoscute pe partea de pasiv urmează aceleași reguli prezentate pentru activele de impozite amânate.

D.3.2. MVBS - BILANȚUL VALORII DE PIAȚĂ — DETALII PRIVIND ALTE PASIVE ÎN AFARA PROVIZIOANELOR TEHNICE

În tabelul de mai jos, există o descriere calitativă și cantitativă a activelor bilanțului, conform regulamentului.

RON

Alte pasive		Valoare Solvabilitate II	Valoarea conturilor statutare	Modificarea valorii SII	Observații
		C0010	C0020		
		a	b	(a-b)	
Datorii contingente	R0740	1.190		1.190	Datoriile contingente sunt prezentate, însă nu sunt raportate ca datorii în scopurile IFRS [Standardelor internaționale de raportare financiară], în timp ce pentru Bilanțul Solvabilitate II acestea sunt prezentate în bilanț dacă sunt semnificative iar probabilitatea unei ieșiri de resurse nu este redusă. Valoarea pasivelor contingente este egală cu valoarea prezentă preconizată a fluxurilor de numerar viitoare necesare pentru stingerea pasivelor contingente pe durata de viață a respectivului pasiv contingent, utilizând structura de bază a ratei dobânzii pe termen fără risc.
Alte provizioane în afara provizioanelor tehnice	R0750	9.609.819	9.609.819	0	Nicio diferență între conturile statutare și valoarea SII (ambele recunoscute conform Standardului internațional de contabilitate IAS 37 la valoarea justă considerată conforma art. 5 L1 — Dir.)
Depozite din partea reasiguratorilor	R0770	7.419.743	7.419.743	0	„Nicio diferență între conturile statutare și valoarea SII datorită faptului că costul reprezintă o aproximare acceptabilă a valorii juste a depozitelor din partea reasiguratorilor
Datorie fiscală amânată	R0780	37.295.630	1	37.295.630	Răspunderile fiscale amânate conform raportului SII au la bază diferența dintre valoarea SII a activelor și pasivelor și valoarea aferentă scopurilor fiscale element cu element, cu ajutorul ratei de impozitare preconizate aplicabile atunci când activele (pasivele) sunt realizate (stinse) și ținând cont de impactul potențial al oricărui anunț de modificare a ratei de impozitare. Reducerea Răspunderii fiscale amânate nu este permisă. Valoarea contabilă a răspunderilor fiscale amânate este revizuită la fiecare dată a bilanțului (test de recuperare în baza estimării profiturilor impozabile viitoare).
Obligațiile către intermediari și asigurați	R0820	34.091.992	48.594.654	-14.502.662	Diferența generată de ajustarea comisionului aferent primelor viitoare și o reclasificarea statutară între activ și pasiv
Obligații de reasigurare	R0830	39.543.435	39.543.435	0	
Obligații (de comerț, nu de asigurare)	R0840	45.245.046	45.284.447	-39.401	Reclasificare statutară între active și pasive și modificări nesemnificative ale programului datorate ajustărilor efectuate numai la închiderea statutară
Orice alte pasive ce nu au fost prezentate în altă parte	R0880	10.044.400	10.044.399	1	Nici o schimbare a valorii raportului SII deplasate din conturile statutare în conturile Bilanțului la valoarea de piață

Alte pasive	Valoare Solvabilitate II		Valoarea conturilor statutare	Modificarea valorii SII	Observații
	C0010	C0020			
	a	b	(a-b)		
					datorită duratei închise și scadenței
Total pasive	R0900	183.251.255	160.496.498	22.754.758	

Alte provizioane în afara provizioanelor tehnice

(RON)

Alte provizioane în afara provizioanelor tehnice	Valoare Solvabilitate II
Litigii comerciale	144.748
Litigii de muncă	309.642
Alte provizioane aferente riscurilor	9.155.429
Totalul provizioanelor Bilanțului valorii de piață în afara provizioanelor tehnice	9.609.819

Standardul internațional de contabilitate IAS 37 reglementează provizioanele altele în afara provizioanelor tehnice și se consideră conform art. 75 L1 — Dir. Din acest motiv, nu există diferențe privitoare la acest element între contul statutar conform Standardelor internaționale de raportare financiară și valoarea Solvabilitate II reprezentând modelele de evaluare adoptate similar în ambele scenarii.

Suma recunoscută ca provizion reprezintă suma pe care o entitate ar plăti-o în mod rațional în vederea stingerii obligației la sfârșitul perioadei de raportare sau pentru a o transfera unui terț la acel moment (abordarea celei mai bune estimări)⁸.

Pentru a ajunge la cea mai bună estimare a unui provizion netehnic, următoarele elemente trebuie luate în considerare:

- Împrejurările ce trebuie luate în considerare pentru calculul sumei care trebuie acceptată drept provizion;
- Riscurile eferente evenimentelor legate de obligație sunt incluse în modelul de evaluare;
- Incertitudinile, precum și momentul apariției obligației și diferite fluxuri de numerar preconizate sunt estimate în baza ipotezelor model;
- Rata de actualizare utilizată pentru a determina cea mai bună estimare a altor provizioane în afara provizioanelor tehnice (înaintea impactului fiscal) reflectă condițiile de piață ale valorii timp a banilor și riscurile specifice pasivului la data evaluării și nu include riscurile pentru care estimările fluxurilor de numerar au fost deja ajustate.

PASIVE CONTINGENTE

(RON)

Pasive contingente	Valoare Solvabilitate II
Alte pasive contingente	1.190
Totalul pasivelor contingente aferente Bilanțului valorii de piață	1.190

Metoda de evaluare adoptată este descrisă mai sus în partea inițială a sub-capitolului D.3. Alte pasive (pasive contingente raportate în cadrul secțiunii Specificități ale SII).

Conform raportării deja efectuate, în scopul respectării Standardelor internaționale de raportare financiară pasivele contingente semnificative sunt doar dezvăluite, nefiind catalogate drept pasive aferente situațiilor financiare, în timp ce valoarea contului pasivelor contingente aferent Bilanțului valorii de piață este egală cu

⁸ În cazul în care se evaluează o singură obligație, rezultat individual cel mai probabil poate reprezenta cea mai bună estimare a pasivului. Totuși, chiar și în acest caz, entitatea ia în considerare alte rezultate posibile. În cazul în care alte rezultate posibile sunt fie în mare parte mai mari, fie mai mici decât cel mai probabil rezultat, cea mai bună estimare va fi o sumă mai mare sau mai mică, în vreme ce provizionul estimat implică o populație mare de obiecte, obligația este estimată prin cântărirea tuturor rezultatelor posibile în funcție de probabilitățile lor asociate.

valoarea prezentă preconizată a viitoarelor fluxuri de numerar necesare pentru stingerea pasivului contingent pe durata de viață a pasivului contingent respectiv folosind rata dobânzii fără risc.

Consiliul Concurenței a demarat o investigație la nivelul pieței de asigurări privind legalitatea schimbului de informații dintre societățile de asigurări. La acest moment investigația este în curs și nu există indicii ferme despre rezultatul acesteia și nu se poate face o estimare rezonabilă a rezultatului acestei investigații.

DATORIE DIN IMPOZIT AMANAT

În tabelul următor sunt oferite informații privind suma datoriei din impozit amânat și natura dovezilor care justifică recunoașterea acesteia:

(RON)

Pasive aferente taxelor amânate aferente elementelor SII	Valoare Solvabilitate II
Terenuri și clădiri (active utilizate în scop propriu)	1.383.975
Acțiuni	245.640
Investiții financiare (titluri de stat și obligațiuni)	6.493.473
Rezerve nete de asigurare	51.335.389
Datorii către intermediari și asigurați	2.238.941
Datorii din impozite amânate – valoare brută	61.697.419
Compensarea cu activele aferente taxelor amânate (conform Standardului internațional de contabilitate IAS 12 — paragraful 74)	-24.401.789
Totalul datoriei din impozite amânate	37.295.630

Cadrul de reglementare Solvabilitate II prevede că impozitele amânate, reprezentând sumele impozitelor ce trebuie plătite în perioadele viitoare, sunt recunoscute în ceea ce privește diferențele temporare deductibile⁹ și sunt evaluate în baza diferenței dintre valorile atribuite activelor și pasive (recunoscute și evaluate conform art. 75-86 din L1 — Dir.) și valorile fiscale atribuite activelor și pasivelor.

În cadrul Bilanțului valorii de piață, datoriile cu impozitele amânate apar în baza unor diferențe între:

- Valoarea atribuită unui activ sau unui pasiv în scopuri fiscale și
- valoarea acestuia conform principiilor regimului Solvabilitate II.

Pentru a calcula valoarea impozitelor amânate, trebuie luată în considerare orice neconcordanță între valoarea activelor/pasivelor aferente Bilanțului valorii de piață și valoarea fiscală.

Datoria cu impozitul amânat (DTL) reprezintă recunoașterea unei obligații fiscale ce trebuie plătite ulterior din cauza unui profit viitor care este deja anticipat în bilanțul economic. Acest profit (i.e., diferența dintre valoarea de piață și valoarea contabilă) duce la o creștere a valorii nete a activului. O răspundere fiscală amânată va fi acceptată pentru câștigurile impozabile nerealizate cum ar fi o creștere a unei valori a activelor financiare sau o scădere a valorii aferente provizioanelor tehnice la trecerea de la valoarea contabilă la valoarea de piață.

Cu referire la diferențele temporare impozabile, Standardul internațional de contabilitate IAS 12 prevede că entitatea trebuie să accepte o datorie din impozitul amânat pentru toate diferențele temporare impozabile cu unele excepții.

⁹ O diferență temporară reprezintă o diferență între valoarea contabilă a unui activ sau pasiv în bilanț și baza sa de impozitare.

D.4. METODE ALTERNATIVE PENTRU EVALUARE

D.4.1. ACTIVE

În ceea ce privește evaluare oficială a datelor SII, nu există modificări semnificative ale modelelor de evaluare utilizate și ale datelor de intrare ale modelului.

Pentru creanțe societatea a deviat parțial de la politica de valoare justă considerând ca valoare justă în raportarea Solvabilitate II o sumă egală cu valoarea contabilă a creanțelor (cost amortizat). Această abordare este coerentă cu principiile de evaluare Solvabilitate II considerând imaterialitatea diferenței dintre valoarea justă și costul amortizat datorită duratei scurte de scadență a creanțelor și absentei de cash flow generat preconizat. Este important de menționat că atunci când această abordare simplificată nu reflectă într-un mod rezonabil valoarea justă a creanțelor, această abordare nu este utilizată și o evaluare conformă în totalitate cu Solvabilitate II este determinată.

Valoarea investiției în PAID a fost considerată la cost datorită inexistenței unui raport oficial auditat al fondurilor proprii ale acestei companii și de asemenea considerând nivelul scăzut de lichiditate și incertitudinile la nivel de piață.

D.4.2. PASIVE

La data raportării nu există modificări semnificative ale modelelor de evaluare utilizate și ale datelor de intrare ale modelului.

În ciuda cadrului general de evaluare a pasivelor, este necesară efectuarea mențiunii că este acceptată considerarea valorii SII a obligațiilor la o sumă egală cu valoarea contabilă IFRS a obligațiilor, în baza costului amortizat IFRS. Această abordare corespunde cu principiile de evaluare Solvabilitate II considerând imaterialitatea diferenței dintre valoarea justă și costul amortizat datorită duratei scurte de scadență a creanțelor și absentei de cash-flow generat preconizat. Trebuie să se precizeze că dacă presupunerea simplificată nu reflectă în mod corespunzător evaluarea economică a obligațiilor, această abordare nu este adoptată și o evaluare economică este SII completă este efectuată în vederea determinării valorii reale a obligațiilor.

D.5. ORICE ALTE INFORMAȚII

D.5.1. FONDURI PROPRII: CADRU LEGISLATIV ȘI DEFINIȚIE

Conform art. 87 din Directiva 2009/138/CE (Directiva), fondurile proprii cuprind „...suma fondurilor proprii de bază, menționată în art. 88 și fondurile proprii auxiliare menționate la art. 89”.

FONDURI PROPRII DE BAZĂ

Conform art. 88 din L1 — Dir., BOF sunt definite drept suma excedentului activelor asupra pasivelor (reduc prin suma acțiunilor proprii deținute de societatea de asigurare sau de reasigurare) și pasivele subordonate.

Componentele excedentului de active asupra pasivelor sunt evaluate conform art. 75 și Secțiunea a 2-a a Directivei, care prevede că toate activele și pasivele trebuie să fie măsurate în baza unor principii de piață coerente. Aceste principii reprezintă baza definițiilor raportate în capitolul D Evaluare în scopuri de solvabilitate.

În conformitate cu articolul 69, articolul 72 și articolul 76 din Regulamentul Delegat fondurile proprii de baza includ următoarele:

- a) capitalul social ordinar și contul de prime de capital aferente
- b) Fondurile inițiale, contribuțiile membrilor sau fonduri proprii echivalente pentru societățile mutuale
- c) conturile subordonate ale membrilor societăților mutuale
- d) fondurile suplimentare care intră sub incidența articolul 91 al Directivei 2009/138 / CE alineatul (2)
- e) acțiuni preferențiale și contul de prime de capital aferente
- f) rezerva de reconciliere
- g) Datoriile subordonate evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directivei 2009/138 / CE
- h) Creanțe nete din impozit amânat

Dintr-o perspectivă practică, rezerva de reconciliere este un element calculat; este obținută scăzând din excedentul activelor pasivele diminuate prin orice alt element ce trebuie identificat separat prin regulament.

Elementele Fondurilor proprii de baza trebuie clasificate pe trei niveluri, în funcție de măsura în care acestea posedă caracteristici specifice, explicate în paragraful următor. În general, activele care sunt libere de orice obligații previzibile sunt disponibile pentru a absorbi pierderile datorate variațiilor economice defavorabile atât în cazul continuării normale a afacerii cât și în cazul lichidării. Prin urmare, marea majoritate a excedentului de active asupra pasivelor, după cum sunt evaluate conform principiilor enunțate în L1 — Dir., ar trebui tratate drept capital de rang 1 (Nivelul 1).

În scopul clasificării, merită făcută anticiparea că, în conformitate cu comentariul anterior, rezerva de reconciliere este Nivelul 1, în timp ce activele aferente taxelor amânate reprezintă, în schimb, Nivelul 3.

SCHEMA DE CLASIFICARE

Conform L1 — Dir., art. 93, elementele Fondurilor proprii de baza trebuie clasificate în nivele, în funcție de îndeplinirea următoarelor caracteristici:

1. Elementul este disponibil sau poate fi apelat la cerere, în vederea absorbirii complete a pierderilor în situația continuității activității, precum și în cazul lichidării (disponibilitate permanentă);
2. În cazul lichidării, valoarea totală a elementului este disponibilă pentru a absorbi pierderile și rambursarea sa este refuzată deținătorului său până când toate celelalte obligații, inclusiv obligațiile de asigurare și de reasigurare față de titularii polițelor de asigurare și de beneficiarii contractelor de asigurare și de reasigurare, au fost îndeplinite (subordonare);
3. O atenție particulară se oferă duratei elementului, în special dacă elementul este pe perioada determinată sau nedeterminată. În cazul în care un element al fondului propriu este datat, se ia în considerare durata relativă a elementului comparativ cu durata obligațiilor de asigurare și de reasigurare a societății (durata suficientă);

4. Dacă elementul este scutit de obligații sau stimulente pentru rambursarea sumei nominale (absența stimulentele de rambursare);
5. Dacă elementul este scutit de cheltuieli fixe obligatorii (absența costurilor de întreținere obligatorii);
6. Dacă elementul este scutit de servituți (absența servituților).

Diferitele elemente ale fondurilor proprii sunt clasificate pe Niveluri dacă acestea posedă caracteristici specifice în funcție de schema următoare:

NIVEL	Disponibilitate permanentă pentru acoperirea pierderilor	Subordonarea titularului	Durată suficientă	Absența stimulentele ce pot fi răscumpărate	Absența costurilor de întreținere obligatorie	Absența servituților
Nivel 1	x	x	x	x	x	x
Nivel 2		x	x	x	x	x
Nivel 3	<i>Rezidual</i>					

LISTA NIVELULUI 1 AL FONDURILOR PROPRII DE BAZA

Art. 69 din L2 — DR enumeră elementele Nivelului 1 al Fondului propriu fundamental, presupunând că acestea posedă în mod substanțial caracteristicile Nivelului 1; observați că:

(a) partea excedentului de active asupra pasivelor, evaluată conform art. 75 și conform Secțiunii a 2-a a Capitolului VI al Directivei 2009/138/CE, care cuprinde următoarele elemente:

- I. Capitalul social vărsat aferent acțiunilor ordinare și primelor de capital aferente;
- II. Fondurile inițiale vărsate, contribuțiile membrilor sau elementul echivalent de bază al fondului propriu pentru întreprinderile mutuale și de tip mutual;
- III. Conturi vărsate subordonate ale membrilor mutuali;
- IV. Fonduri excedentare care nu sunt considerate pasive de asigurare și de reasigurare conform art. 91(2) al Directivei aferente Nivelului 1;
- V. Acțiuni preferențiale vărsate și primele de capital aferente;
- VI. rezerva de reconciliere

b) pasive subordonate vărsate evaluate conform art. 75 al Directivei 2009/138/CE atunci când prezintă caracteristici de Nivel 1.

Capitalul social vărsat aferent acțiunilor ordinare

Capitalul social vărsat aferent acțiunilor ordinare în funcție de următoarele proprietăți:

- a) acțiunile sunt emise direct de societate cu aprobarea prealabilă a acționarilor sau, dacă este permis de legislația națională, de Directorat
- b) acțiunile oferă proprietarului dreptul de creanță asupra activelor reziduale ale societății în cazul lichidării, care este proporțional cu valoarea elementelor emise, nefiind nici fix, nici supus unui plafon.

Fonduri suplimentare

Fondurile suplimentare "sunt considerate a fi profituri acumulate care nu au fost puse la dispoziție pentru a fi distribuite deținătorilor de polițe și beneficiarilor". Mai mult decât atât, în măsura în care conform legislației naționale, fondurile suplimentare nu sunt considerate obligații de asigurare și de reasigurare, în măsura în care acestea îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 94 din Directiva .

Rezerva de reconciliere

Excedentul de active față de pasive se împarte în sume care corespund elementelor de capital în situațiile financiare și o rezervă de reconciliere. Rezerva de reconciliere poate fi pozitivă sau negativă.

Determinarea dacă și în ce măsură, rezerva de reconciliere are caracteristicile fondurilor proprii de baza de rangul 1 nu evaluează caracteristicile activelor și pasivelor care sunt incluse în calcularea excedentului de active față de pasive sau pozițiile aferente din bilanțul societății

Mai în detaliu, rezerva de reconciliere trebuie să fie egală cu excedentul total de active față de pasive reduse prin:

- a. valoarea acțiunilor proprii deținute de societatea de asigurare și de reasigurare;
- b. dividende, distribuiri și cheltuieli previzibile;
- c. elementele fondurilor proprii de bază incluse în alte elemente ale fondurilor proprii de baza (rang 1, rang 2 sau rang 3);
- d. elementele fondurilor proprii de bază care nu sunt menționate la art. 69 litera (a) punctele i-v, la articolul 72 lit. a și la art. 76 litera a, care au fost aprobate de către autoritatea de supraveghere, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul Delegat;
- e. elementele de fondurilor proprii restricționate care îndeplinesc una dintre următoarele cerințe:
 - I. depășesc cerința de capital de solvabilitate noțională în cazul portofoliilor cărora li se aplică o primă de echilibrare și a fondurilor dedicate;
 - II. care sunt excluse în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) din Regulamentul Delegat;
- f. valoarea participațiilor deținute în instituții financiare și de credit deduse în conformitate cu tratamentul participațiilor pentru determinarea fondurilor proprii de baza (articolul 68 din Regulamentul Delegat), în măsura în care nu sunt deja incluse la punctele (a) la (e).

Datorii subordonate

În ceea ce privește datoriile subordonate, elementele care îndeplinesc cerințele pentru a fi clasificate ca fonduri proprii de baza, sunt evaluate la valoarea la care ar putea fi transferate sau decontate între părți interesate și în cunoștință de cauză în cadrul unei tranzacții reglementate. La evaluarea pasivelor nu se realizează nicio ajustare efectuată pentru a ține cont de bonitatea societății de asigurare.

Fonduri proprii de rang 2

Societatea nu are fonduri proprii de baza clasificate în rangul 2.

În cazul în care elementele fondurilor proprii nu au caracteristica de a fi clasificate în rangul 1, se clasifică la rangul 2. Lista de rangul 2 a elementelor fondurilor proprii de bază:

1. Partea reprezentând excedentul de active față de pasive, evaluat în conformitate cu articolul 75 și secțiunea 2 din capitolul VI din Directiva, care cuprinde următoarele elemente:
 - I. capitalul social ordinar și primele de capital aferente;
 - II. fondurile inițiale, contribuțiile membrilor sau alte fonduri proprii echivalente vărsate pentru societățile mutuale și de tip mutual;
 - III. conturile subordonate ale membrilor societăților mutuale decontate;
 - IV. acțiuni preferențiale și primele de capital aferente;
2. Datorii subordonate evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva.

Fonduri proprii de rang 3

Societatea nu are fonduri proprii de baza clasificate în rangul 3.

Nivelul 3 reprezintă categoria reziduală a fondurilor proprii. Potrivit Directivei, articolul 94, în cazul în care elementul de fonduri proprii nu are caracteristici de a fi clasificate în rangul 1 sau rangul 2, elementul de fonduri proprii se clasifică la rangul 3.

Următoarele elemente ale fondurilor proprii de bază se consideră că au caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) litera (b) din directivă și sunt clasificate ca fiind de rangul 3:

- a. Partea excedentului de active față de pasive, evaluate în conformitate cu secțiunile 1 și 2 din capitolul VI din Directiva, care cuprinde următoarele elemente:
 - I. subordonată conturilor membre ale mutuale;
 - II. acțiuni preferențiale și primele de capital aferente;
 - III. o sumă egală cu valoarea creanțelor nete privind impozitul amânat;
- b. datoriile subordonate evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva

FONDURI PROPRII AUXILIARE

Compania nu deține fonduri proprii auxiliare.

Conform art. 89 al Directivei, Fondurile Proprii Auxiliare (FPA) sunt definite drept „...alte elemente în afara fondurilor proprii de bază care pot fi apelate în vederea absorbirii pierderilor”.

Natura fonduri proprii auxiliare este de așa natură încât acestea sunt active contingente, care nu sunt prevăzute în bilanț. Această natură contingentă implică necesitatea aprobării de supraveghere în vederea recunoașterii. Dacă, la un moment dat nedeterminat din viitor, fondurile proprii auxiliare sunt apelate, acestea încetează să mai fie active contingente și devin elemente ale fondurilor proprii de bază.

Rețineți că Fondurile Proprii Auxiliare (FPA) devin Fonduri proprii de baza atunci când acestea sunt apelate [solicitate], i.e. caracteristica de a nu fi apelate le distinge de Fondurile proprii fundamentale și determină calitatea lor inferioară și structurarea pe niveluri.

Această categorie cuprinde efectiv angajamentele din afara bilanțului pe care societatea le poate apela în vederea sporirii resurselor sale financiare.

STRUCTURAREA PE NIVELURI A FONDURILOR PROPRII AUXILIARE

Precum în cazul Fondurilor proprii fundamentale, art. 93 al Directivei definește caracteristicile unui element pentru ca acesta să poată fi considerat Fond Propriu Auxiliar (FPA). Mai detaliat, Fondurile Proprii Auxiliare (FPA) sunt clasificate în cadrul Nivelului 2 atunci când acestea sunt conforme art. 75 al DA („...afișează caracteristicile elementului fond propriu de bază clasificat în cadrul Nivelului 1 conform art. 69 și 71 o dată ce elementul a fost apelat și achitat”), deoarece, conform art. 78 din DA, Fondurile Proprii Auxiliare (FPA) care „...au fost aprobate de autoritatea de supraveghere conform art. 90 din Directiva 2009/138/CE și care nu prezintă toate caracteristicile stabilite în art. 75 sunt clasificate în cadrul Nivelului 3 al fondurilor proprii auxiliare”.

APROBAREA FONDURILOR PROPRII AUXILIARE

În cazul în care un element de fond propriu nu este inclus în lista fondurilor proprii menționată în cadrul L2 — DR, sau dacă un astfel de element nu ar lua forma elementelor Fondurilor proprii de baza — odată cu apelarea acestuia —, societățile de asigurare sau de reasigurare înaintează autorității de supraveghere o cerere de aprobare a evaluării și clasificării sale înaintea considerării respectivului element drept parte a fondurilor proprii.

Societatea de asigurare sau de reasigurare trebuie să demonstreze autorităților de supraveghere adecvarea clasificării propuse și eficiența legală și caracterul executoriu al prevederilor contractuale al elementului fondului propriu și trebuie să furnizeze autorităților de supraveghere informații privitoare la achitarea integrală a elementului de fond propriu.

DEDUCEREA DIN FONDURILE PROPRII

Fondurile proprii de baza sunt reduse atunci când:

- a. Valoarea participațiilor individuale într-o instituție financiară și de credit este mai mare de 10% din fondurile proprii ale societății;
- b. Suma valorilor altor participații într-o instituție financiară și de credit (adică cele care nu depășește în mod individual 10%) care este mai mare de 10% din fonduri proprii ale societății;
- c. Deducerile definite la literele a) și b) nu se aplică în cazul participațiilor strategice

Societatea nu a dedus participații din fondurile proprii intrucat nu au fost îndeplinite criteriile menționate.

FONDURI PROPRII ELIGIBILE

Cu referire la rangurile fondurilor proprii:

1. În ceea ce privește respectarea cerinței de capital de solvabilitate, valorile eligibile de nivel 2 și 3 sunt supuse următoarelor limite cantitative:
 - a) valoarea eligibilă a elementelor de nivel 1 trebuie să fie de cel puțin o jumătate din cerința de capital de solvabilitate;

- b) valoarea eligibilă a elementelor de rangul 3 trebuie să fie mai mică de 15% din cerința de capital de solvabilitate;
 - c) suma valorilor eligibile a elementelor de rang 2 și 3 nu trebuie să depășească 50% din cerința de capital de solvabilitate.
2. În ceea ce privește respectarea cerințelor minime de capital, valorile eligibile de nivel 2 și 3 sunt supuse următoarelor limite cantitative:
- a) valoarea eligibilă a elementelor de nivel 1 trebuie să fie de cel puțin 80% din cerința de capital minim;
 - b) suma valorilor eligibile a elementelor de rang 2 și 3 nu trebuie să depășească 20% din cerința de capital minim.
3. În limitele menționate la litera (a) punctul 1 de mai sus și litera (a) punctul 2, suma următoarelor elemente de bază ale fondurilor trebuie să reprezinte mai puțin de 20% din valoarea totală a elementelor de rang 1:
- a) elementele menționate la litera (a) punctul (iii) articolul 69;
 - b) elementele menționate la litera (a) punctul (v) articolul 69;
 - c) elementele menționate la litera (b) din articolul 69;
 - d) elementele care sunt incluse în fondurile proprii de bază de rang 1 în cadrul regimului tranzitoriu prevăzut la articolul 308b alineatul (9) din directivă.

Anexe**S.02.01.02 Bilanț****Bilanț – Active**

(mii Ron)	Valoare Solvabilitate II
Active	
Imobilizări necorporale	0
Creanțe privind impozitul amânat	0
Fondul surplus aferent beneficiilor pentru pensii	0
Imobilizări corporale deținute pentru uz propriu	40.782
Investiții (altele decât activele deținute pentru contractele index-linked și unit-linked)	1.033.645
Bunuri (altele decât cele pentru uz propriu)	0
Dețineri în societăți afiliate, inclusiv participații	0
<i>Acțiuni</i>	<i>24.353</i>
Acțiuni – cotate	21.798
Acțiuni – necotate	2.556
<i>Obligațiuni</i>	<i>982.266</i>
Titluri de stat	829.221
Obligațiuni corporative	153.045
Obligațiuni structurate	0
Titluri de valoare garantate cu garanții reale	0
Organisme de plasament colectiv	1.243
Instrumente derivate	0
Depozite, altele decât echivalentele de numerar	25.783
Alte investiții	0
Active deținute pentru contractele index-linked și unit-linked	38.382
Împrumuturi și credite ipotecare	0
Împrumuturi garantate cu polițele de asigurare	0
Împrumuturi și credite ipotecare acordate persoanelor fizice	0
Alte împrumuturi și credite ipotecare	0
Sume recuperabile din contracte de reasigurare pentru:	88.490
Asigurare generală și asigurare de sănătate cu baze tehnice similare asigurării generale	82.608
Asigurare generală, fără asigurarea de sănătate	80.387
Asigurare de sănătate cu baze tehnice similare asigurării generale	2.220
Asigurare de viață și asigurare de sănătate cu baze tehnice similare asigurării de viață, fără asigurarea de sănătate și contractele index-linked și unit-linked	5.882
Asigurare de sănătate cu baze tehnice similare asigurării de viață	0
Asigurare de viață, fără asigurarea de sănătate și asigurarea de tip index-linked și unit-linked	5.882
Asigurare de viață de tip index-linked și unit-linked	0
Depozite pentru societăți cedente	0
Creanțe de asigurare și de la intermediari	23.282
Creanțe de reasigurare	1.633
Creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	7.925
Acțiuni proprii (deținute direct)	0
Sume datorate în raport cu elemente de fonduri proprii sau fonduri inițiale apelate, dar încă nevărsate	0
Numerar și echivalente de numerar	8.872
Alte active care nu figurează în altă parte	1.440
Total active	1.244.452

Bilant- Obligatii

(mii Ron)	Valoare Solvabilitate II
Obligatii	
Rezerve tehnice – asigurare generală	308.124
Rezerve tehnice – asigurare generală (fără asigurarea de sănătate)	302.681
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0
Cea mai bună estimare	284.129
Marja de risc	18.552
Rezerve tehnice – asigurarea de sănătate (cu baze tehnice similare asigurării generale)	5.443
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0
Cea mai bună estimare	5.340
Marja de risc	104
Rezerve tehnice – asigurarea de viață (fără contractele index-linked și unit-linked)	194.317
Rezerve tehnice – asigurarea de sănătate (cu baze tehnice similare asigurării de viață)	0
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0
Cea mai bună estimare	0
Marja de risc	0
Rezerve tehnice – asigurarea de viață (fără asigurarea de sănătate și asigurarea de tip index-linked și unit-linked)	194.317
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0
Cea mai bună estimare	190.889
Marja de risc	3.428
Rezerve tehnice – asigurarea de tip index-linked și unit-linked	33.118
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0
Cea mai bună estimare	32.189
Marja de risc	928
Obligații contingente	1
Rezerve, altele decât rezervele tehnice	9.610
Obligații pentru beneficii aferente pensilor	0
Depozite de la reasurători	7.420
Obligații privind impozitul amânat	37.296
Instrumente derivate	0
Datorii către instituții de credit	0
Obligații financiare, altele decât datoriile către instituții de credit	0
Obligații de plată din asigurare și către intermediari	34.092
Obligații de plată din reasurare	39.543
Obligații de plată (comerciale, nelegate de asigurări)	45.245
Datorii subordonate	0
Datorii subordonate care nu sunt incluse în fondurile proprii de bază	0
Datorii subordonate care sunt incluse în fondurile proprii de bază	0
Alte obligații care nu figurează în altă parte	10.044
Total obligații	718.810
Excedentul de active față de obligații	525.641

S.12.01.02 Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și de sănătate SLT (1/3)

(mii Ron)	Asigurare cu participare la profit	Asigurare de tip index-linked sau unit-linked		Alte asigurări de viață		Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare, altele decât obligațiile de asigurare de sănătate
		Contracte fără opțiuni și garanții	Contracte cu opțiuni sau garanții	Contracte fără opțiuni și garanții	Contracte cu opțiuni sau garanții	
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0	0		0		0
Total sume recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă corespunzătoare rezervelor tehnice calculate ca întreg	0	0		0		0
Rezerve tehnice calculate ca suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc						
Cea mai bună estimare						
Cea mai bună estimare brută	184.433	32.189	0	-585	0	7.187
Total cuantumuri recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite înainte de ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	-1.786	0	0	2.872	0	4.796
Cea mai bună estimare minus cuantumurile recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite-total	186.219	32.189	0	-3.456	0	2.390
Marja de risc	2.860	928		565		3
Cuantumul aferent aplicării măsurii tranzitorii pentru rezervele tehnice						
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0	0		0		0
Cea mai bună estimare	0	0	0	0	0	0
Marja de risc	0	0		0		0
Rezerve tehnice – total	187.293	33.118		-20		7.190

S.12.01.02 Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și de sănătate SLT (2/3)

(mii Ron)	Primi în reasigurare				Anuități provenind din contracte de asigurare generală acceptate și legate de obligații de asigurare, alte decât obligațiile de asigurare de sănătate (	Total (asigurarea de viață, alta decât asigurarea de sănătate, inclusiv contractele unit-linked)
	Asigurare cu participare la profit pentru primiri în reasigurare (Brut)	Asigurare de tip index- linked sau unit-linked pentru primiri în reasigurare (Brut)	Alte asigurări de viață pentru primiri în reasigurare (Brut)			
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0
Total sume recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă corespunzătoare rezervelor tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0
Rezerve tehnice calculate ca suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc						
Cea mai bună estimare						
Cea mai bună estimare brută	-147	0	0	-147	0	223.078
Total cuantumuri recuperabile din contracte de reasigurare/ de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	0	0	0	0	0	5.882
Cea mai bună estimare minus cuantumurile recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite-total	-147					217.196
Marja de risc	0	0	0	0	0	4.356
Cuantumul aferent aplicării măsurii tranzitorii pentru rezervele tehnice						
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0					0
Cea mai bună estimare	0					0
Marja de risc	0					0
Rezerve tehnice – total	-147					227.435

S.12.01.02 Rezerve tehnice pentru asigurarea de viață și de sănătate SLT (3/3)

(mii Ron)	Asigurare de sănătate (asigurare directă)		Anuități provenind din contracte de asigurare generală și legate de obligații de asigurare de sănătate	Reasigurare de sănătate (primiri în reasigurare)	Total (asigurare de sănătate cu baze tehnice similare asigurării de viață)
	Contracte fără opțiuni și garanții	Contracte cu opțiuni sau garanții			
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0		0	0	0
Total sume recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă corespunzătoare rezervelor tehnice calculate ca întreg	0		0	0	0
Rezerve tehnice calculate ca suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc					
Cea mai bună estimare					
Cea mai bună estimare brută		0	0	0	0
Total cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/ de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă		0	0	0	0
Cea mai bună estimare minus cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite-total		0	0	0	0
Marja de risc	0		0	0	0
Cuantumul aferent aplicării măsurii tranzitorii pentru rezervele tehnice					
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0		0	0	0
Cea mai bună estimare	0	0	0	0	0
Marja de risc	0		0	0	0
Rezerve tehnice – total	0		0	0	0

S.17.01.02 Rezerve tehnice pentru asigurarea generală(1/2)

(mii Ron)	Asigurare directă și primiri în reasigurare proporțională								
	Asigurare pentru cheltuieli medicale	Asigurare de protecție a veniturilor	Asigurare de accidente de muncă și boli profesionale	Asigurare de răspundere civilă auto	Alte asigurări auto	Asigurare maritimă, aviație și de transport	Asigurare de incendiu și alte asigurări de bunuri	Asigurare de răspundere civilă generală	Asigurare de credite și garanții
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total sume recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă corespunzătoare rezervelor tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Rezerve tehnice calculate ca suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc									
Cea mai bună estimare									
Rezerve de prime									
Brut – Total	3.518	-117	0	75.193	3.254	-809	-2.858	-401	167
Total cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	1.999	-7	0	0	0	-858	-4.907	-450	-103
Cea mai bună estimare netă a rezervelor de prime	1.519	-109	0	75.193	3.254	48	2.049	49	270
Rezerve de daune									
Brut – Total	1.778	160	0	101.042	18.989	30.638	32.039	7.589	54
Total cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	221	7	0	30.585	414	23.327	18.094	3.853	3
Cea mai bună estimare netă a rezervelor de daune	1.557	153	0	70.456	18.576	7.311	13.945	3.737	51
Total cea mai bună estimare – brut	5.296	44	0	176.235	22.243	29.829	29.181	7.188	221
Total cea mai bună estimare – net	3.076	44	0	145.650	21.830	7.359	15.994	3.785	321
Marja de risc	77	26	0	7.412	1.382	968	2.716	3.351	3
Cuantumul aferent aplicării măsurii tranzitorii pentru rezervele tehnice									
Rezerve tehnice ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Cea mai bună estimare	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Marja de risc	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Rezerve tehnice – total									
Rezerve tehnice – total	5.374	70	0	183.647	23.626	30.797	31.897	10.539	225
Cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă – total	2.221	-0	0	30.585	414	22.470	13.187	3.403	-100
Rezerve tehnice minus cuantumul recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite – total	3.153	70	0	153.062	23.212	8.327	18.709	7.136	325

S.17.01.02 Rezerve tehnice pentru asigurarea generală(2/2)

(mii Ron)	Asigurare directă și primiri în reasigurare proporțională		Primiri în reasigurare neproporțională					Total obligații de asigurare generală
	Asigurare de protecție juridică	Asistență	Reasigurare neproporțională de sănătate	Reasigurare neproporțională de accidente și răspunderi	Reasigurare neproporțională maritimă, aviatică și de transport	Reasigurare neproporțională de bunuri		
Rezerve tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0
Total sume recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă corespunzătoare rezervelor tehnice calculate ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0
Rezerve tehnice calculate ca suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc								
Cea mai bună estimare								
Rezerve de prime								
Brut – Total	0	522	4	0	0	0	0	78.474
Total cuantumuri recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	0	0	0	0	0	0	0	-4.325
Cea mai bună estimare netă a rezervelor de prime	0	522	4	0	0	0	0	82.799
Rezerve de daune								
Brut – Total	0	3.133	2	0	0	15.571	0	210.995
Total cuantumuri recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă	0	0	0	0	0	10.429	0	86.933
Cea mai bună estimare netă a rezervelor de daune	0	3.133	2	0	0	5.142	0	124.062
Total cea mai bună estimare – brut	0	3.655	5	0	0	15.571	0	289.469
Total cea mai bună estimare – net	0	3.655	5	0	0	5.142	0	206.861
Marja de risc	0	239	3	0	0	2.478	0	18.655
Cuantumul aferent aplicării măsurii tranzitorii pentru rezervele tehnice								
Rezerve tehnice ca întreg	0	0	0	0	0	0	0	0
Cea mai bună estimare	0	0	0	0	0	0	0	0
Marja de risc	0	0	0	0	0	0	0	0
Rezerve tehnice – total								
Rezerve tehnice – total	0	3.894	8	0	0	18.049	0	308.124
Cuantumuri recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite după ajustarea cu pierderile estimate cauzate de nerespectarea clauzelor contractuale de către contrapartidă – total	0	0	0	0	0	10.429	0	82.608
Rezerve tehnice minus cuantumurile recuperabile din contracte de reasigurare/de la vehicule investiționale și din reasigurări finite – total	0	3.894	8	0	0	7.620	0	225.516

S.19.01.21 Daune din asigurarea generală. Total activități de asigurare generală
Daune plătite brute (necumulativ) (valoare absolută)

	Anul de evoluție											În anul curent	Suma anilor (cumulativ)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +		
Anul											0	0	0
2007	221.222	95.387	12.396	5.403	5.530	5.181	6.062	4.891	4.589	1.553		1.553	362.214
2008	289.404	155.439	26.541	16.370	14.175	7.519	2.727	2.146	496			496	514.816
2009	305.192	126.828	32.093	13.622	13.469	3.341	3.912	1.515				1.515	499.972
2010	304.100	146.739	20.869	10.754	5.890	2.234	1.390					1.390	491.978
2011	179.032	50.867	13.439	6.358	1.751	1.401						1.401	252.848
2012	155.183	61.425	26.292	15.732	1.428							1.428	260.059
2013	109.741	39.353	4.475	4.311								4.311	157.879
2014	117.704	47.154	7.100									7.100	171.958
2015	121.392	56.820										56.820	178.212
2016	128.654											128.654	128.654
Total												204.669	3.018.592

Cea mai bună estimare neactualizată brută a rezervelor de daune (valoare absolută)

	Anul de evoluție (valoare absolută)										Sfârșitul anului (date actualizate)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9		10 & +
Anul											0	0
2007	967	0	793	484	0	0	0	0	0	40.863	24.362	
2008	0	0	0	0	0	0	0	0	8.980		8.647	
2009	21	30	14	11	12	12	12	3.034			2.927	
2010	240	70	11	0	0	0	5.150				4.893	
2011	21	10	0	0	0	8.414					8.074	
2012	19	4	0	0	6.533						6.296	
2013	53	13	0	7.077							6.811	
2014	53	2	8.299								8.000	
2015	75	18.554									17.838	
2016	88.166										83.822	
Total											171.668	

E. MANAGEMENTUL CAPITALULUI

E.1. FONDURI PROPRII

E.1.1. POLITICI ȘI PROCESE REFERITOARE LA GESTIUNEA FONDURILOR PROPRII, INFORMAȚII CU PRIVIRE LA ORIZONTUL DE TIMP UTILIZAT PENTRU PLANIFICAREA AFACERILOR ȘI LA ORICE SCHIMBĂRI SEMNIFICATIVE ÎN PERIOADA DE RAPORTARE

Politica de Management al Capitalului Local și cel al Grupului definește principiile activităților de Management al Capitalului, la care Assicurazioni Generali S.p.A. și Entitățile Juridice ale Grupului trebuie să adere. Politica Grupului de Management al Capitalului după aprobarea primită la nivelul Grupului de la Consiliul de administrație a Assicurazioni Generali S.p.A a fost aprobată în cadrul Generali România în Decembrie 2016

Activitățile de management al capitalului se referă la gestionarea și controlul fondurilor proprii și, în special, la proceduri în scopul:

- de a clasifica și revizui periodic Fondurile Proprii pentru a garanta că elementele Fondurilor proprii îndeplinesc cerințele regimului de capital aplicabil atât la emitere, cât și ulterior;
- de a reglementa emiterea de Fonduri Proprii în conformitate cu Planul de Management al Capitalului pe termen mediu și Planul Strategic, de asemenea, pentru a garanta că Fondurile Proprii nu sunt grevate, că toate acțiunile necesare sau permise în legătură cu administrarea Fondurilor Proprii sunt finalizate în timp util, că Fondurile Proprii auxiliare sunt solicitate în timp util, clauzele și condițiile sunt clare și lipsite de ambiguitate, inclusiv cazurile în care distribuțiile referitoare la un element de Fonduri Proprii sunt așteptate să fie amânate sau anulate;
- de a asigura faptul că orice politică sau situație privind dividendele acțiunilor ordinare este luată în considerare la analizarea poziției de capital;
- de a stabili principii de conducere și standarde comune pentru desfășurarea eficientă a acestor activități, în conformitate cu cerințele de reglementare și cu cadrele legislative relevante la nivel de Grup și la nivel Local, și în conformitate cu apetitul și strategia de risc a Grupului Generali.

Planul de Management al Capitalului (CMP) reprezintă o parte din planul strategic global de trei ani, ceea ce asigură coerența CMP cu ipoteze ale Planului Strategic de trei ani, care includ, printre altele:

- scenarii financiare;
- alocarea activelor strategice;
- gama de activități și include o descriere detaliată a dezvoltării Fondurilor Proprii și a raportului de solvabilitate normativ de la cele mai recente cifre reale disponibile la cifrele din ultimul plan anual.

Planul de Management al Capitalului include o descriere detaliată a dezvoltării Fondurilor Proprii și a raportului de solvabilitate normativ de la cele mai recente cifre reale disponibile până la cifrele ultimului plan anual.

Directorul Financiar al Generali România este responsabil să îi prezinte Directoratului Planul de Management al Capitalului (CMP) și apoi să îl depună în vederea aprobării Consiliului de Supraveghere (SB) în cauză. Elementele principale ale Planului de Management al Capitalului sunt discutate și contestate în întâlniri specifice (Deep Dives on Capital) și în cadrul procesului trimestrial de analiza a afacerilor (QBR).

Planul de Management al Capitalului este definit ținând cont de limitele și toleranțele stabilite în Cadrul privind Apetitul pentru Risc.

E.1.2. CANTITATEA ȘI CALITATEA FONDURILOR PROPRII ELIGIBILE**FONDURI PROPRII ELIGIBILE PENTRU A ÎNDEPLINI SCR (CERINȚA DE CAPITAL DE SOLVABILITATE)**

În tabelul de mai jos sunt raportate sumele aferente Fondurilor Proprii de bază și auxiliare.

Fonduri Proprii eligibile prin ierarhizarea pe niveluri

(mil. Ron)	Total fonduri proprii eligibile pentru a îndeplini SCR	Nivelul 1 - nerestricționat	Nivelul 1 - restricționat	Nivelul 2	Nivelul 3
Anul curent	525,64	525,64	0	0	0
Anul precedent	424,20	424,20	0	0	0
Modificare	0,23	0,23	0	0	0

Ultimul pas este legat de Fondurile Proprii eligibile, după constrângerile de eligibilitate.

Fonduri Proprii eligibile prin clasificarea pe niveluri

(mil. Ron)	Total fonduri proprii eligibile pentru a îndeplini SCR	Nivelul 1 - nerestricționat	Nivelul 1 - restricționat	Nivelul 2	Nivelul 3
Anul curent	525,64	525,64	0	0	0
Anul precedent	424,20	424,20	0	0	0
Modificare	0,23	0,23	0	0	0

În acest stadiu, deoarece filtrele de eligibilitate depind de SCR, este necesar să le dezvăluim în termeni de raport.

Rata de Solvabilitate

(mil. Ron)	Anul curent	Anul precedent	Modificare
Fonduri Proprii	525,6409	424,2045	23,91%
Cerința de Capital de Solvabilitate	198,08	178,3859	11,03%
Rata de Solvabilitate	265,36%	237,8%	

Fonduri Proprii – Comparație cu anul precedent

(mil. Ron)	Anul curent	Anul precedent	Modificare
Capitalul social obișnuit (brut din acțiuni proprii)	178,99	179,10	-0.06%
Contul primei de capital aferente capitalului social obișnuit	50,28	50,28	0%
Fonduri excedentare			
Acțiuni preferențiale			
Contul de prime de emisiune aferente acțiunilor preferențiale			
Rezerva de reconciliere (a se vedea tabelul de mai jos)	296,36	194,82	52,11%
Obligații subordonate			
O sumă egală cu valoarea activelor privind impozitul net amânat			
Alte elemente ale fondurilor proprii aprobate de autoritatea de supraveghere ca fonduri proprii de bază nespecificate mai sus			
Fondurile proprii din situațiile financiare care nu ar trebui să fie reprezentate de rezerva de reconciliere și care nu îndeplinesc criteriile care urmează a fi clasificate ca fonduri proprii ale Solvabilității II			
Deduceri pentru participatii în instituții financiare și de credit			
Total fonduri proprii de bază după deducere	525,64	424,20	23,91%

Fonduri proprii prin ierarhizarea pe niveluri

(mil. Ron)	Total	Nivelul 1 - nerestricționat	Nivelul 1 - restricționat	Nivelul 2	Nivelul 3
Capitalul social obișnuit (brut din acțiuni proprii)	178,99	178,99			
Contul primei de capital aferente capitalului social obișnuit	50,28	50,28			
Fonduri excedentare					
Acțiuni preferențiale					
Contul de prime de emisiune aferente acțiunilor preferențiale					
Rezerva de reconciliere (a se vedea tabelul de mai jos)	296,36	296,36			
Obligații subordonate					
O sumă egală cu valoarea activelor privind impozitul net amânat					
Alte elemente ale fondurilor proprii aprobate de autoritatea de supraveghere ca fonduri proprii de bază nespecificate mai sus					
Fondurile proprii din situațiile financiare care nu ar trebui să fie reprezentate de rezerva de reconciliere și care nu îndeplinesc criteriile care urmează a fi clasificate ca fonduri proprii ale Solvabilității II					
Deduceri pentru participatii în instituții financiare și de credit					
Total fonduri proprii de bază după deducere	525,64	525,64			

REZERVA DE RECONCILIARE ȘI EPIFP

În tabelul următor, rezerva de reconciliere este determinată pornind de la excesul de active MVBS asupra pasivelor:

Rezerva de reconciliere

(mil. Ron)	Anul curent	Anul precedent	Modificare
Active - pasive (din anexa D)	525,64	424,61	101,03
Acțiuni proprii		0,41	-0,41
Dividende și distribuții previzibile			
Alte elemente ale fondurilor proprii de bază	229,28	208,31	20,97
Elemente de fonduri proprii restricționate datorită destinației exclusive			
Rezerva de reconciliere	296,36	215,90	80,46

Profitul așteptat în Primele viitoare

(mil. Ron)	Anul curent	Anul precedent	Modificare
Profitul așteptat inclus în prime viitoare (EPIFP) – Afacerea asigurărilor de sănătate	19,61	0,91	18,71
Profitul așteptat inclus în prime viitoare (EPIFP) - Afacerea asigurărilor generale	32,57	0	32,57
Totalul profitului așteptat inclus în prime viitoare (EPIFP)	52,18	0,91	51,27

RESTRICȚII LA FONDURI PROPRII

Nu exista restricții pentru fondurile proprii:

RECONCILIAREA ÎNTRE FONDURILE STATUTARE ALE ACȚIONARILOR ȘI FONDURILE PROPRII PENTRU SCOPURI DE SOLVABILITATE

(Ron)	Anul curent	Anul precedent	Delta
Capital propriu statutar	329.808.668	259.444.654,00	70.364.014
Rezerve de capital statutar și alte rezerve	277.940.988	273.618.705	4.322.283
Din care:			-
Capital social	178.999.222	179.100.909	- 101.687
Rezerve de capital	50.282.429	50.282.429	-
Alte instrumente de capitaluri proprii			-
Rezerve pentru diferențele de conversie valutară	48.659.337	44.641.894	4.017.443
Acțiuni proprii	-	406.527	- 406.527
Rezultat reportat și surplus realizat din rezerve de reevaluare	51.867.680	- 14.174.051	66.041.731
Din care			-
Rezultat reportat și surplus realizat	- 15.903.374	- 82.129.026	66.225.652
Rezerve pentru câștiguri și pierderi nerealizate privind activele financiare AFS	-		-
Rezerve pentru alte câștiguri și pierderi nerealizate prin capitaluri proprii	-		-
Rezultatul perioadei	67.771.054	67.954.975	- 183.921
Ajustarea activelor necorporale	- 5.899.367	- 1.865.688,00	- 4.033.679
Ajustarea investițiilor financiare	42.111.858	44.237.452,00	- 2.125.594
Ajustarea provizioanelor tehnice nete	321.677.404	201.523.397,00	120.154.007
Ajustare privind datoria financiară și subordonată			-
Ajustarea altor elemente	-124.761.994	- 43.408.033,00	-81.353.961
Ajustarea impozitelor amânate	-37.295.630	- 35.320.765,00	- 1.974.865
Excedentul de active asupra pasivelor	525.640.939	424.611.017,00	101.029.922

E.1.3. FONDURI PROPRII ELIGIBILE PENTRU A ÎNDEPLINI CERINȚA MINIMĂ DE CAPITAL

Fonduri proprii eligibile prin ierarhizarea pe niveluri

(mil. Ron)	Total fonduri proprii eligibile pentru a îndeplini MCR	Nivelul 1 - nerestricționat	Nivelul 1 - restricționat	Nivelul 2
Anul curent	525,64	525,64	0	0
Anul precedent	424,20	424,20	0	0
Modificare	0,24	0,24	0	0

E.2. CERINȚA DE CAPITAL DE SOLVABILITATE ȘI CERINȚA MINIMĂ DE CAPITAL

E.2.1. VALORILE SCR ȘI MCR

Directiva 2009/138/CE și Regulamentul Delegat (UE) 2015/35 descriu procesul care trebuie urmat de societățile care aplică abordarea Formulei Standard, definită de EIOPA (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale). Generali Romania aplica prevederile cadrului legal cu privire la formula standard în baza metodologiei pusă la dispoziție de către Grupul Generali și aprobată la nivel local.

Cerința de Capital de Solvabilitate a Formula Standard (SCR) se bazează pe o abordare valorii de risc la un nivel de încredere de 99,5% pe un orizont de timp de un an și se calculează ca suma a:

- cerința de capital de solvabilitate de bază (BSCR),
- cerința de capital pentru riscul operațional,
- ajustările pentru capacitatea de absorbție a pierderilor din Rezervele Tehnice, și
- capacitatea de absorbție a pierderilor impozitelor amânate.

Formula Standard se bazează pe o abordare modulară a evaluării SCR, adică cerința de capital este calculată separat pentru fiecare risc și apoi se calculează o cerință generală de capital utilizând corelații specifice între diferitele riscuri.

SCR calculat pentru anul 2016 a fost de 198.08 mil. RON, o creștere de 11,03% față de anul 2015, în principal datorită riscurilor de piață și a riscului de subscriere la Asigurarea generală.

Fondurile proprii eligibile au fost de 525,64 mil RON la sfârșitul anului 2016 și au crescut față de anul precedent cu aprox. 24%, evoluția fiind determinată de acumularea rezultatului operațional și de o modificare mai mare a valorii juste a pasivelor tehnice (BEL), în principal pe linia de Asigurări Generale.

Rata de Solvabilitate este calculat ca fiind raportul între fondurile proprii și cerința de capital de solvabilitate. Pentru anul 2015, rata a înregistrat o creștere de aprox. 11,59%, ajungând la o valoare de 264,36% datorită creșterii valorii fondurilor proprii la un nivel mai ridicat decât creșterea cerinței de capital de solvabilitate.

Valorile SCR

(mil. RON)	Asigurări de viață		Asigurări generale		Total	
	Total	Impact (%)	Total	Impact (%)	Total	Impact (%)
Anul curent	25,65	12%	186,61	94%	198,08	100%
Anul precedent	24,99	14%	171,06	96%	178,38	100%
Modificare	2,67%		9,09%		11,04%	

Valorile MCR

(mil. RON)	Asigurări de viață		Asigurări generale		Total	
	Total	Impact (%)	Total	Impact (%)	Total	Impact (%)
Anul curent	16,64	23.19%	55,12	76,81%	71,76	100%
Anul precedent	16,72	25,12%	49,87	74,88%	66,59	100%
Modificare	-0.52%		10,53%		7,76%	

Cerința Minimă de Capital (MCR) este nivelul minim de garanție sub care suma resurselor financiare nu trebuie să scadă. Raportul MCR s-a îmbunătățit și a înregistrat o creștere de aprox. 8%, în principal datorită majorării fondurilor proprii.

Raportul de Solvabilitate al MCR este calculat ca fiind raportul între Fondurile Proprii și Cerința Minimă de Capital. Pentru anul 2016, raportul s-a îmbunătățit semnificativ de la 636,98% la 732,48% datorită creșterii OF comparativ cu perioada de referință din ultima perioadă,

În calculul Formulei Standard SCR, societatea noastră a utilizat calcul simplificat numai articolul 111 din Regulamentul Delegat referitor la efectul de diminuare a riscului pentru dispoziții de reasigurare sau securitizarea corespunzătoare submodulului riscului de Contrapartidă.

Nu s-au utilizat parametri specifici pentru modulele de risc pentru asigurarea generală și pentru riscul de subscriere pentru sănătate.

E.2.2. SCR IN DETALIU

Detalierea totală SCR în funcție de Risc înainte și după diversificare (cifre în mil. RON):

Împărțirea totală SCR în funcție de risc înainte și după diversificare

(mil. RON)	Înainte de diversificare		După diversificare	
	Total	Impact (%)	Total	Impact (%)
nSCR înainte de Diversificare	390,57	100%		
Riscuri de piață	168,02	43,02%	91,07	23,32%
Riscurile de contrapartida	95,81	24,53%	94,11	24,09%
Riscurile de subscriere pentru asigurările de viață	16,084	4,12%	11,69	2,99%
Riscuri de subscriere pentru sănătate	1,7015	0,44%	1,406	0,36%
Riscuri de subscriere pentru asigurările generale	108,96	27,90%	101,58	26,01%
Necorporale	0	0	0	0
Beneficiul diversificării	-82,373855			
nBSCR după Diversificare	308,19		217,48	100%
Riscul operațional			17,89	
SCR noțional rezultat din RFF			0	
Total SCR înainte de Taxe			326,09	
Absorbția fiscală			-37,29	
Total SCR			198,08	

E.3. UTILIZAREA SUBMODULULUI DE RISC AL CAPITALULUI SOCIAL BAZAT PE DURATA ÎN CALCULAREA CERINȚEI DE CAPITAL DE SOLVABILITATE

Societatea noastră nu utilizează submodulul capitalului social bazat pe durata în calcularea cerinței de capital de solvabilitate.

E.4. DIFERENȚELE DINTRE FORMULA STANDARD ȘI MODELUL INTERN

Compania noastră folosește Formula Standard pentru calcularea necesarului de capital pe Solvabilitate.

E.5. NERESPECTAREA CERINTEI MINIME DE CAPITAL SI NERESPECTAREA CERINTEI PRIVIND CAPITALUL DE SOLVABILITATE

Societatea are o poziție solidă de solvabilitate, fără probleme legate de respectarea cerințelor de capital minim și nici a cerinței de capital de solvabilitate.

E.6. ORICE ALTE INFORMAȚII

SENSIBILITĂȚI

Așa cum s-a anticipat în capitolul C.7, analizele de sensibilitate ale variațiilor simple ale factorilor de risc specifici (de exemplu, rate de dobândă, șoc de capital, marje de credit și volatilitate a ratei dobânzii) care măsoară variabilitatea Fondurilor Proprii și a Raportului de Solvabilitate la variațiile factorilor de risc specifici sunt raportate aici. Setul ales are scopul de a oferi evaluarea rezistenței la cele mai semnificative riscuri.

Sensibilități privind excesul de active asupra pasivelor	Surplusul activelor asupra pasivelor după sensibilități (mil. Ron)	Schimbarea sensibilității	Raportul de solvabilitate subliniat
Excedentul de active față de pasive la	525,64	0	265,4%
Piețele imobiliare -10%	522,85	-2,79	264,0%
Piețele de capital +20%	526,83	1,19	266,0%
Piețele de capital -20%	523,93	-1,71	264,5%
Rata dobânzii +50bps	515,28	-10,36	260,1%
Rata dobânzii -50bps	536,08	10,44	270,6%
Ratele fără risc: modificarea ratei dobânzii (+20bps)	525,09	-0,55	265,1%
Ratele fără risc: modificarea ratei dobânzii (-20bps)	533,53	7,89	269,3%
Extinderea obligațiunilor corporative +100bps	525,98	0,34	265,5%
Extinderea BTP +100bps	504,84	-20,81	254,9%
Volatilitatea implicită a capitalului propriu (+25%)	525,64	0	265,4%
Volatilitatea implicită a schimbului (+25%)	525,64	0	265,4%
Rata de interes fără ajustări de volatilitate	529,56	3,92	267,3%
Cursul final de schimb la termen (-100 bps)	525,64	0	265,4%

După cum se observă, în situații favorabile, de creștere a valorii acțiunilor de 20 % și scăderea ratei dobânzii cu 50bps și scăderea ratelor de dobândă cu -20 bps, fondurile proprii cresc peste valoarea efectivă și raportul de solvabilitate ajunge la valori de 266,0%, 270,6% și respectiv 269,3%. În celelalte scenarii, fondurile proprii scad, cu o valoare minimă a schimbării în cazul creșterii ratelor de dobândă (+ 50bps) la o rată de solvabilitate minimă de 260,1%, însă cu mult peste un nivel critic.

Anexe**S.23.01.01 Fonduri proprii (1/3)**

(mii RON)	Total	Rangul 1 – nerestricționat	Rangul 1 – restricționat	Rangul 2	Rangul 3
Fonduri proprii de bază înaintea deducerii pentru participațiile deținute în alte sectoare financiare					
Capital social ordinar (incluzând acțiunile proprii)	178.999	178.999		0	
Contul de prime de emisiune aferent capitalului social ordinar	50.282	50.282		0	
Fondurile inițiale, contribuțiile membrilor sau elementul de fonduri proprii de bază echivalent pentru societățile mutuale și de tip mutual	0	0		0	
Conturile subordonate ale membrilor societății mutuale	0	0	0	0	0
Fonduri surplus	0	0			
Acțiuni preferențiale	0		0	0	0
Contul de prime de emisiune aferent acțiunilor preferențiale	0		0	0	0
Rezerva de reconciliere	296.359	296.359			
Datorii subordonate	0		0	0	0
O sumă egală cu valoarea creanțelor nete privind impozitul amânat	0				0
Alte elemente de fonduri proprii aprobate de autoritatea de supraveghere ca fonduri proprii de bază care nu sunt menționate mai sus	0	0	0	0	0
Fonduri proprii din situațiile financiare care nu ar trebui să fie reprezentate de rezerva de reconciliere și nu îndeplinesc criteriile pentru a fi clasificate ca fonduri proprii Solvabilitate II					
Fonduri proprii din situațiile financiare care nu ar trebui să fie reprezentate de rezerva de reconciliere și nu îndeplinesc criteriile pentru a fi clasificate ca fonduri proprii Solvabilitate II	0				
Deduceri					
Deduceri pentru participațiile deținute în instituții financiare și de credit	0	0	0	0	0
Total fonduri proprii de bază după deducere	525.641	525.641	0	0	0

S.23.01.01 Fonduri proprii (2/3)

(mii RON)	Total	Rangul 1 – nerestricționat	Rangul 1 – restricționat	Rangul 2	Rangul 3
Fonduri proprii auxiliare					
Capitalul social ordinar nevărsat și neapelat, plătitibil la cerere	0			0	
Fondurile inițiale, contribuțiile membrilor sau elementul de fonduri proprii de bază echivalent pentru societățile mutuale și de tip mutual nevărsate și neapelate, plătitibile la cerere	0			0	
Acțiunile preferențiale nevărsate și neapelate, plătitibile la cerere	0			0	0
Un angajament obligatoriu din punct de vedere juridic de a subscrie și a plăti datorile subordonate la cerere	0			0	0
Acreditivale și garanțiile prevăzute la articolul 96 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE	0			0	
Acreditivale și garanții, altele decât cele prevăzute la articolul 96 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE	0			0	0
Contribuțiile suplimentare ale membrilor, prevăzute la articolul 96 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2009/138/CE	0			0	
Contribuții suplimentare ale membrilor – altele decât cele prevăzute la articolul 96 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2009/138/CE	0			0	0
Alte fonduri proprii auxiliare	0			0	0
Total fonduri proprii auxiliare	0			0	0
Fonduri proprii disponibile și eligibile					
Total fonduri proprii disponibile pentru îndeplinirea SCR	525.641	525.641	0	0	0
Total fonduri proprii disponibile pentru îndeplinirea MCR	525.641	525.641	0	0	
Total fonduri proprii eligibile pentru îndeplinirea SCR	525.641	525.641	0	0	0
Total fonduri proprii eligibile pentru îndeplinirea MCR	525.641	525.641	0	0	

S.23.01.01 Fonduri proprii (3/3)

(mii RON)	Total
SCR	198.082
MCR	71.762
Raportul dintre fondurile proprii eligibile și SCR	265,36%
Raportul dintre fondurile proprii eligibile și MCR	732,48%
Rezerva de reconciliere	0
Excedentul de active față de obligații	525.641
Acțiuni proprii (deținute direct și indirect)	0
Dividendele, distribuțiile și cheltuielile previzibile	0
Alte elemente de fonduri proprii de bază	229.282
Ajustarea cu elementele de fonduri proprii restricționate aferente portofoliilor pentru prima de echilibrare și fondurilor dedicate	0
Rezerva de reconciliere	296.359
Profiturile estimate	0
Profituri estimate incluse în primele viitoare (EPIFP) – Asigurare de viață	18.872
Profituri estimate incluse în primele viitoare (EPIFP) – Asigurări generale	32.569
Total profituri estimate incluse în primele viitoare (EPIFP)	51.441

S.25.01.21 Cerința de capital de solvabilitate – pentru entitati care folosesc Formula Standard (mil. RON)

	Cerinta de capital de solvabilitate bruta	Parametri specifci societatii	Simplificari
Risc de piață	91,07	0	0
Risc de contrapartidă	94,11	0	0
Risc de subscriere pentru asigurarea de viață	11,69	0	0
Risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate	1,40	0	0
Risc de subscriere pentru asigurarea generală	101,58	0	0
Diversificare	-82,37	0	0
Risc aferent imobilizărilor necorporale	0,00	0	0
Cerința de capital de solvabilitate de bază	217,48	0	0
Calcularea cerinței de capital de solvabilitate			
Risc operațional			17,90
Capacitatea rezervelor tehnice de a absorbi pierderile			0
Capacitatea impozitelor amânate de a absorbi pierderile			-37,30
Cerința de capital pentru activitățile desfășurate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2003/41/CE			0
Cerința de capital de solvabilitate fără majorarea de capital de solvabilitate			198,08
Majorarea de capital de solvabilitate deja impusă			0
Cerința de capital de solvabilitate			198,08
Alte informații privind SCR			0
Cerința de capital pentru submodulul „risc aferent devalorizării acțiunilor în funcție de durată”			0
Valoarea totală a cerinței de capital de solvabilitate naționale pentru partea rămasă			198,08
Valoarea totală a cerinței de capital de solvabilitate naționale pentru fondurile dedicate			0
Valoarea totală a cerinței de capital de solvabilitate naționale pentru portofoliile aferente primei de echilibrare			0
Efectele diversificării generate de fondurile dedicate agregare nSCR pentru articolul 304			0

S.28.02.01 Cerința de capital minim – Atât activitatea de asigurare de viață, cât și activitatea de asigurare generală

(Mil Ron)

	Asigurari generale	Asigurari de viata
	MCR _(N_L,N_L) Rezultat	MCR _(N_L,L) Rezultat
Componenta de formula liniară pentru obligații de asigurare și de reasigurare generale	55,07	0

MCR Asigurari generale	Asigurari generale		Asigurari de viata	
	Cea mai bună estimare netă (fără reasigurare/vehicule investiționale) și rezerve tehnice calculate ca întreg	Prime subscrise nete (fără reasigurare) în ultimele 12 luni	Cea mai bună estimare netă (fără reasigurare/vehicule investiționale) și rezerve tehnice calculate ca întreg	Prime subscrise nete (fără reasigurare) în ultimele 12 luni
Asigurare și reasigurare proporțională pentru cheltuieli medicale	3,08	5,80	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de protecție a veniturilor	0,04	1,89	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de accidente de muncă și boli profesionale	0,00	0,00	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de răspundere civilă auto	145,65	153,55	0	0
Alte asigurări și reasigurări proporționale auto	21,83	186,31	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională maritimă, aviatică și de transport	7,36	0,26	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de incendiu și alte asigurări de bunuri	15,99	72,49	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de răspundere civilă generală	3,79	7,11	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de credite și garanții	0,32	0,09	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de protecție juridică	0,00	0,00	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de asistență	3,66	14,99	0	0
Asigurare și reasigurare proporțională de pierderi financiare diverse	0,01	0,23	0	0
Reasigurare neproporțională de sănătate	0,00	0,00	0	0
Reasigurare neproporțională de accidente și răspunderi	0,00	0,00	0	0
Reasigurare neproporțională maritimă, aviatică și de transport	5,14	0,00	0	0
Reasigurare neproporțională de bunuri	0,00	0,00	0	0

	Asigurari generale	Asigurari de viata
	MCR _(L,NL)	MCR _(L,L)
Componenta de formulă liniară pentru obligații de asigurare și de reasigurare de viață	0.05	7.02

MCR Asigurări de Viață	Asigurari generale		Asigurari de viata	
	Cea mai bună estimare netă (fără reasigurare/vehicule investiționale) și rezerve tehnice calculate ca întreg	Valoarea totală netă a capitalului la risc (fără reasigurare/vehicule investiționale)	Cea mai bună estimare netă (fără reasigurare/vehicule investiționale) și rezerve tehnice calculate ca întreg	Valoarea totală netă a capitalului la risc (fără reasigurare/vehicule investiționale)
Obligatii cu participare la profit – beneficii garantate	0	0	182,61	0
Obligatii cu participare la profit – participatii discreționare viitoare	0	0	3,61	0
Obligatii de asigurari index-linked si unit-linked	0	0	32,19	0
Alte obligatii de asigurari/reasigurari de viata asigurari/reasigurari de sanatate	2,39	0	-3,60	0
Valoarea totală a capitalului la risc pentru toate obligațiile de (re)asigurare de viață	0	0	0	326,81

Calcul MCR totală (mil. RON)

	Compozit
MCR liniară	62,14
SCR	198,08
Plafonul MCR	89,14
Pragul MCR	49,52
MCR combinată	62,14
Pragul absolut al MCR	33,28
MCR (Cerinta minima de solvabilitate)	71,76

Calcularea MCR noțională pentru asigurarea generală și de viață (mil. RON)

	Asigurari generale	Asigurari de viata
MCR noțională liniară	55,12	7,02
SCR noțională fără majorarea de capital de solvabilitate (calculul anual sau cel mai recent)	175,70	22,39
Plafonul MCR noțională	79,06	10,07
Pragul MCR noțională	43,92	5,60
MCR noțională combinată	55,12	7,02
Pragul absolut al MCR noțională	16,64	16,64
MCR noțională	55,12	16,64